

Úvahy

Toto je belgický erb. Nedal jsem ho sem pro to, že bych byl nějaký sympatizant Belgie, ale prostě se mi líbí a je na něm koruna a lev, což je příznačné i pro Čechy. Jsou tam nějaké záhadné symboly, tak doufám, že tu nevědomky nešířím nějaký okultismus, protože to není můj zájem. Mazat a ani nijak upravovat to nebudu, protože nechci zasahovat do díla někoho jiného.

Proč jsem to sem dal? Je to symbol pro politiku. Toto je třetí díl mého příběhu a původně jsem myslel, že se záležitostí politiky vyhnu, protože jsem si nedovedl představit, že bych mohl v tomto oboru být nějak prospěšný. Mé dětinské představy o politice byly takové, že se chodí v oblecích a mluví k lidem nesrozumitelnou řečí, což mě obojí odpuzuje, ale podle dění poslední doby všude okolo nás se zdá, že právě o tomhle skutečná politika není. Poslední dobou se mi stále na facebooku zobrazovala jakási sponzorovaná stránka se jménem „Žádný prezident“. Lidé tam probírají různá témata a záhadný moderátor to občas okomentuje. Jedna z posledních věcí, kterou jsem tam zaznamenal, tak se týkala dvou takových aktuálních světových problémů. První je, že vlivem nedostatku vody se do Evropy přestěhuje hodně migrantů, což je docela velký problém, který je hoden zamyšlení, protože i teď už sem chodí hodně problematické množství migrantů s rozdílnou kulturou. Druhý problém vnímám už delší dobu jako aktuální, protože mou profesí je programování a ten problém se týká toho, že automatizace bere lidem práci.

Teď nějak nemohu programovat. Chtěl bych, protože mě to baví, ale nemohu, protože nevěřím, že by to mělo nějaký smysl či přínos pro ostatní. Někak jsem teď ve stavu, kdy mám vnitřní potřebu dělat více smysluplnější věci, než programování a když se to budu pokoušet přemáhat, tak budu mít špatné svědomí. Teď se mi ale naskytla možnost si trochu netradičně „zaprogramovat“, protože ty dva výše uvedené problémy jsou podobné, jak zadání vymyslet jakýsi „operační systém“. Příkladně lidem k instancím programů různého typu. Tak například jeden člověk bude jedna instance programu. Program má různé chování za různých okolností. Ten program může být buď evropan a nebo migrant, či možná více dalších druhů. Zadání je navrhnout takový operační systém,

který zajistí, že když se smísí velké množství instancí evropských programů s migrantskými programy, tak nedojde pokud možno ke katastrofě, že se téměř všechny instance navzájem „smaží“. Ideální by bylo za cenu co nejmenších ztrát zachovat co nejvíce instancí v co nejlepší kondici. Operační systém (morální hodnoty a zákony) přiděluje programům prostředky, které jsou omezené podobně jako velikost operační paměti v počítači či rychlost procesoru (finance a životní prostředí). Řekněme, že jsme si nějak zmapovali chování evropského programu a migračního programu podle toho, co se děje poslední dobou.

Tak že uděláme prvně návrh ideálního operačního systému tím, že budeme vylučovat chování vedoucí ke katastrofě a nebo příliš velkým ztrátám. Potom co bude návrh hotový, tak ho zkusíme nějak vytvarovat ze stávajícího operačního systému, který je teď v České republice. Spousta programátorů řeší změny v různých systémech tak, že když přijde nějaký požadavek na změnu například od zákazníka, tak se občas musí udělat sem tam nějaká omezlička. Časem se těch omezliček a všelijakého ohýbání navrství tolik, že ten systém začíná být nepřehledný a je v něm chaos. Tak nějak podobně to asi bude i v politice. Po čase politický systém začne být nepřehledný, zamotaný a odnáší to běžní lidé. Úředníci si přirozeně chtějí držet své pozice a není pro ně vhodná žádná změna chaosu. Já osobně mám na stránkách jkali.cz napsáno, že jsem inovativní programátor. Když jsem přišel k něčemu, co se mi nezdálo dost dokonalé, tak jsem měl tendence to nepoužívat a udělat si vlastní systém, který byl pro dané použití třeba vhodnější a za tu cenu, že se bude prostě dělat více změn, více práce ale vzhledem k mé výkonnosti, kterou ostatní hodnotili někdy celkem dost dobře, tak to byla lepší cesta, než udělat nějakou další záplatu či omezličku, která přispěje dalšímu chaosu, i když se pro daný moment vyřeší určitý požadavek. Ve světě politiky to bude horší, než v programování. Tam bude změna nepříjemná bez ohledu na to, zda bude provedena rychle a nebo pomalu, protože někteří lidé asi budou muset změnit pracovní místo. Já zde ale neplánuji řešit, jak provést změny. Nejsem politik, není to má starost a nikdo mě za to neplatí. Pouze se pokusím udělat model společnosti, která by mohla na tak velkou migraci zareagovat co nejlépe a pokud si tohle třeba někdo z lidí ve vládě přečte, tak je může napadnout něco, co je doposud nenapadlo. Přeci jen se říká víc hlav, víc rozumu.

Zanechám tedy IT pojmů, jako je program, instance, operační systém a podobně. Budu mluvit srozumitelně pro každého. To bylo jen takové připodobnění, že některé věci týkající se mé profese tak nějak souvisí s možností řešit problém dnešní doby.

Nějaký náznak pravidel jsem už zanechal přímo na fóru v předešlých dnech zde na tomto odkaze: https://www.facebook.com/zadnyprezident/photos/a.1968147170079959.1073741828.1968143500080326/1978328749061801/?type=3&hc_location=ufi

Můj původní text na fóru je tento, ale po přečtení tam budou asi nejasnosti, tak to chci níže více rozebrat: „To je dobrá otázka, co dělat. Tak zkusme najít vylučovací metodou, jak by se měla zachovat zdravá společnost v takovéto situaci. Zkusme najít alespoň nějaký model blížící se ideálu.

Můj kamarád byl krátce neoprávněně zavřen v marocké věznici a viděl tam, jak tam pravidelně snad každý den mlátí tyčí vězně. V těchto oblastech panují úplně jiné morální podmínky a když takový člověk přijede sem a najednou zjistí, že si beztrestně může dělat co chce, tak si musí připadat celkem nadřazeně a je bezohledný k hostitelům. Mentalita těchto lidí dokonce funguje tak, že oni si myslí, že když někomu provedou něco špatného, tak je to chyba a slabost toho dotyčného, že se nechal. Ted' se ve společnosti oběvují dvě naprosto extrémní reakce a ani jedna není správná. Na jednu stranu lidé říkají, že si sem nikoho nenecháme pustit, že republiku obeženeme ostatním drátem a postřílíme ty, kteří se dostanou dovnitř. No a co když jsou mezi migranty slušní lidé, kteří opravdu potřebují pomoci, to potom není moc civilizovaný a ohleduplný přístup. Jak by bylo nám, být na straně takových lidí? Jasně že všichni z nich nebudou dobří lidé, a někteří si myslí, že budou ostatní vykořisťovat, ale v takovém případě, by bylo potřeba každému před vstupem do země

dát přechíst morální pravidla té dané země a když je nepodepíše, tak nebude moci vstoupit. Je jedno, jaké má ten člověk náboženské vyznání. Ať si každý věří čemu chce, ale budou na něj platit stejná morální pravidla, jako pro každého jiného v zemi.

No a jak by měla vypadat taková pravidla. Ve zdravé společnosti by každý člověk měl mít nějakou práci, kterou bude přínosem pro ostatní a nebude nikoho vykořisťovat. Zdravá ideální společnost by měla být schopná zaměstnat podle mě kohokoliv a každý by měl mít snahu hledat si nějaké zaměstnání a nebo prostě nějakou aktivitu, kterou přispívá ostatním. Bohužel ve skutečnosti to tak ideálně nefunguje. Dnes jsou lidé, kteří ztratili své místo v malých firmách, protože je konkurentně zničili velké korporace. Tací lidé jdou dělat potom někde do továrny, kde si zničí své zdraví. Zdravá společnost by měla podporovat malé rodinné firmy a ne velké korporace či laciný dovoz. Pak by asi bylo práce dost a to takové, která by zdravotně nelikvidovala lidi. Problém je také když někteří lidé mají příliš majetku. Milióny, stamilióny a víc. Potom je logické, že ty peníze musejí někde někomu chybět. Pokud se někdo topí v penězích, tak by měl své prostředky dát ve prospěch ostatních, aby jim třeba umožnil lepší práci, nebo více práce pro ostatní. Člověk by si měl hledat takovou práci, kterou dělá z potěšení a dává do ní něco ze sebe. Ne takovou, aby se musel jít každý víkend někde opít jen pro to, že už má konečně klid. Nebo takovou, kterou bude odbývat hlavně jen aby dostal zapláceno. V takové společnosti by bylo určitě mnohem méně nemocných lidí, o které se musí starat druzí a hlavně ti druzí by na ně možná měli mnohem více času než je tomu dnes, kdy se někteří lidé stávají z ekonomických důvodů skoro otroky svého povolání a nemají na nic a nikoho jiného čas.

Druhý dnešní extrém je přehnané vítání migrantů a promíjení jim jejich bezohlednosti. Pokud nějaký člověk nebude akceptovat morální pravidla dané země a dopouštět se zla, tak má nějaký význam ho někde zavřít a živit, což bude vlastně na úkor ostatních pracujících lidí. Je něco takového spravedlivé vůči ostatním dobrým lidem, kteří se nedopouštějí zločinnosti? Určitě by měl přijít nějaký trest a to pouze v případě, že se mu nedostane milosti od poškozeného. Omilostněný člověk může ze soucitu druhého získat jakési obrození a být potom lepší. Pokud ale nebude takový člověk omilostněn, tak nezbyvá nic jiného, než ho potrestat a určitě ne takovým způsobem, že bude vykořisťovat ostatní pracující lidi tím, že ho budou živit v nějaké "kleci". Trest by měl být vykonán veřejně a rychle ať už půjde o nějaké mučení a nebo přímo trest smrti setnutím hlavy. Já osobně trest smrti v dnešní době nevnímám jako nic neadekvátního. Na světě je spousta lidí a z ekonomického hlediska nemusí být svět schopen tu spoustu lidí uživit. Pokud se někteří lidé doposud nenaučili, že se jeden ke druhému máme chovat hezky a naopak ostatním bezohledně ubližují, tak v takovém případě vnímám trest smrti jako nejetičtější způsob, jak planetě odlehčit. Tím by na zemi časem zůstali jen ohleduplní zdraví a schopní lidé bez ohledu na jejich rasu.

Tyto zásady by měli být nějak stručně shrnuty do listiny pravidel, podle mého ideální země, a ať už je návštěvník podepíše nebo ne, tak byl varován. Zkráceně "Nedělej to, co nechceš aby lidé dělali tobě.". Česká republika ale zdá se není takovouto zemí, aby byla připravena se s něčím takovým vypořádat, jako jsou masové přísuny migrantů. Dá se asi říct, že pokud neproběhne nějaká větší revoluce vedoucí k nějakému takovému či podobnému modelu, který mi připadá celkem logický, tak asi bude hodně zbytečného zabíjení, ale těžko říct. Je to jen hypotéza.“

Násilné uzavření hranic?

Já bych hned z kraje popřemýšlel nad těmi možnostmi, které jsou charakteristické hodně pro český národ. Tak zaprvé někdo navrhuje uzavřít nějakým způsobem hranice, aby se sem nikdo nedostal. To jednak asi bude nemožné, aby nebyla jediná skulinka, kterou by se nedalo nijak proniknout dovnitř. Jak uhlídat celou hranici, aniž by to někde nikdo nepoškodil a neprošel nelegálně dovnitř? To mi připadá nemožné. Moderátor to tam vlastně naznačoval. No a další extrém je, že někdo bude střilet do lidí, kteří se budou pokoušet dostat dovnitř. Předpokládejme, že jich bude hodně a nemají

co ztratit. Jejich putování bude otázka přežití a strážníci u hranic budou střilet hlava nehlava po všech tlačících se zoufale dovnitř a to třeba i po dětech. No tak možná, že je to zaplaší ale to se také nemusí stát. Každopádně se asi hodně naštvou a pokud se pak nějakým způsobem dostanou do Čech, což je pravděpodobné, jak jsem psal u prvního problému, tak nám tu udělají asi pěkné peklo. Nemyslím si, že by jsme pak měli nějakou šanci na obranu, protože budou mít množstevní převahu a budou hodně rozzuření. Proto bude potřeba asi hledat nějaký více civilizovanější způsob, jak k tomu přistupovat. Dát tomu nějaký řád, že tu mohou být, ale za určitých morálních pravidel, která platí pro každého.

Hlavně se mi násilí v tomto směru nelíbí také pro to, že někde v tom chaosu by mohl být zabit nějaký opravdu hodný člověk, který se ocitl v těžké životní situaci a chce, abychom mu dali šanci. Takových lidí tam bude určitě snad spousta, ale i kdyby to odnesl neprávem pouze jeden, tak tento přístup považuji jednoznačně za špatný.

Pravidla země

Tak že jsme tedy v situaci, kdy je před hranicemi spousta lidí, kteří budou chtít dovnitř. Není podstatné, zda jsme se domluvili na nějakých kvótách, či ne. Není podstatné, zda jsme členy EU, nebo ne. Ti lidé tam budou z toho důvodu, že budou třeba někým zmanipulováni, či z důvodu nedostatku vody a v okolních zemích, jako je třeba Německo, tak už bude plno. Předpokládejme nějaký nejhorší scénář, který je způsoben něčím, co se nedá třeba ani moc dobře předpovědět. Násilné uzavření hranic za použití zbraní se mi nejeví, jako moc dobrý nápad, jak jsem napsal výše. Špatné jednání z naší strany si ostatní zapamatují, nezapomenou a potom se vlastní vinou dostaneme do problémů. Když už tedy někdo vstupuje na území nějaké země, tak by měl být především obeznámen s pravidly a zákony této země. Nejsem si jist, zda je nutné podepisovat nějaký papír. To je možná zbytečné papírování a pro tuto situaci by to bylo neřešitelné. Možná by bohatě stačilo u hraničních přechodů mít k dispozici několik varovných cedulí, kde si lidé budou moci stručně přečíst pravidla, která se vztahují na tuto zemi a co následuje, když se nedodrží. Já mám takový pocit, že v okolních zemích, když přicházejí migranti, tak nejsou obeznámeni s tím, že tam nějaká pravidla platí. Neusuzuji ani tak z toho, co jsem se dočetl (to mohou být lži), ale z toho co někteří lidé nahráli na video.

No a k těm samotným pravidlům. Měla by to být pravidla hlavně morální bez ohledu na to, jaké máte náboženské vyznání. Středobodem by mělo být, že nikdo nebude nikoho k ničemu nutit proti jeho vůli a pokud chcete mít nějaký příjem peněz, tak si ho musíte zasloužit prací. Ta práce ale lidem musí být poskytnuta, protože jinak, když nebudou mít práci, tak budou parazitovat na ostatních, což je špatně. To je dost zásadní věc, kterou by neziskové organizace, které zajišťují pobyt migrantů, asi měli řešit především. Přeci nelze takto velké množství lidí přijmout s tím, že jen budou parazitovat na ostatních? Pokud jsou to například programátoři a technici, tak pochybuji, že by si nenašli práci. Pokud nemají žádné vzdělání, tak by jim měla být zajištěná práce minimálně alespoň na nějakých farmách či zahradách, ale to mělo být připravené už dopředu. Když tu ti lidé nemají do čeho věnovat svojí energii, protože pro ně není připravená nějaká základní infrastruktura, tak ta společnost opravdu nemůže být zdravá. Na jedné straně jsou lidé, kteří se tu nudí a neví co by i když síly mají spousty a na druhé straně lidé, kteří na ně musí pracovat. Něco takového by mělo být postavené asi mimo zákon, či ne? Mě tedy nepřipadá, že by to byl spravedlivý přístup. Mohou třeba pracovat v těch lesech a kultivovat je, či sázet nové stromky, když tedy stromy udržují v přírodě vodu. To by snad neměl být takový problém najít jim nějakou aktivitu, ale problém je, že on se o to asi nikdo nepokouší. Jestli v tomhle není ten zásadní problém všeho. Je vcelku pochopitelné, že když země nabere velké množství migrantů, tak se nedá moc čekat, že najednou pro všechny bude dostupné místo na pracovním trhu, ale kdo tvrdí, že musí být až takový problém, byť i dočasná, místa vytvořit například v tom zemědělství, které by mohlo mít přínos pro všechny lidi a o nudu by bylo postaráno.

Překážka kapitalismu v cestě za prací

Tak že nápad, jak lidi zaměstnat máme a teď už schází jen ty prostředky. Prostoru k obdělávání půdy, farmaření a práci na lesích je tu asi dost bez ohledu na to, komu patří. To samé v bankách bude peněz asi dost bez ohledu na to, na jakých jsou účtech. Tak že máme tu výjimečný stav. Vyskytli se tu lidé, kteří nemají domov a potřebují pomoc. Jsou ochotni pracovat a nebo jistými prostředky budou motivováni k práci, aby nevyseli na ostatních více, než to bude nutné. Teď tu máme kapitalisty, kteří vlastní lesy, pole, louky a mají snad dostatečné množství peněz na účtech. Nevěřím moc tomu, že by v dnešní době ještě něco patřilo státu. Tito lidé budou informováni o tom, že se změnili pravidla a pokud mají nějaké pozemky, na kterých nepracují lidé, tak že na nich brzo pracovat začnou, protože jinak by asi zemřeli hladu. Pokud je společnost zdravá, tak rozhodně dá přednost lidskému životu před radostí z vlastnictví majetku nějakých zbohatlíků. Když budou namítat, že tam lidi pustí jen za určité finanční poplatky, tak jim bude oznámeno, že vykořisťování je v této zemi trestný čin. Podobně se to zajistí s využitím peněz z účtů lidí, kteří jich mají více, než doopravdy potřebují. Myslím si, že se peníze opravdu najdou. Já si dokonce i myslím, že se najde i síla v lidech, která přesvědčí kapitalisty odevzdat nadbytečný majetek ve prospěch zdravé společnosti, kde už jedni nebudou dělat otroky druhým a kde za jistých motivačních prostředků si najde nějakou práci co nejvíce lidí. Nikdo neříká, že lidé budou pracovat od nevidím do nevidím, to je právě to, co tu nikdo nechce a nikdo nenechá v práci své zdraví a bude mít i čas na svou rodinu.

Robin Hood

Teď si tak trochu připadám, jako Robin Hood, po tom co jsem navrhl, že by se mělo bohatým brát a chudým dávat, protože ti bohatí to nějak sami od sebe moc neumí a navíc kdo ví, jak vlastně k majetku někteří z nich přišli. No jestli mi někdo z těch bohatých prožene kulku hlavou, či udělá něco horšího za to co tady navrhuji, tak určitě umřu s dobrým svědomím, protože tohle se mělo udělat už dávno a doufám, že kdyby k něčemu takovému došlo, tak se lidé dají do pohybu a budou jednat v tomto duchu.

Tresty

Když ale porušuje někdo pravidla, tak by měl být přeci nějak potrestán. To by mělo přeci vést buďto k nápravě jedince a nebo přímo ke smrti pro dobro a bezpečí společnosti.

Mají smysl finanční tresty?

Finanční trest? Co to je? To mi připadá jako nějaký výsměch spravedlnosti trestat někoho tímto způsobem. Já na televizi nekoukám a jsem o to šťastnější. Notebook mám teprve druhý a telefon snad třetí za dobu své existence. Playstation a nic podobného nemám a nechybí mi to. Připadám si svobodnější. Co to je za trest, když lidem omezíte finance, čímž je nakonec osvobodíte z materiálního otroctví a exekutoři si ohlírají, aby jste měli stejně základní potřeby k fungování. No teď to беру trochu z mého pohledu, jak by to připadalo mě a je pravda, že většina lidí asi skromný život nepovažují za nic atraktivního a asi by jim to bylo protivné. Někdy trest v tom být může a člověk se může dostat i v důsledku toho třeba i na ulici. Já si ale nemohu pomoci. Mě zkrátka toto nepřipadá jako trest hodný nějakého účinku. Myslím si, že někdy než samotný trest, tak má lepší účinek strach z případného trestu. Jenomže finanční tresty nikomu moc strach asi nenaženou.

Trest odnětí svobody?

To je také kuriozita tento způsob trestu. Neřeknu, že by se mělo trestat okamžitě bez rozmyšlení a spravedlivého soudu, ale zavřít někoho na léta to nějaké izolace a tam ho živit na úkor ostatních pracujících lidí, to mi připadá udržitelné možná v malých množstvích, ale představte si, když budou vězňové pukat ve švech. Co potom? Tento způsob mi připadá nefér vůči ostatním lidem a také hlavně z něj nejde strach.

Strach z trestu

Někteří lidé mají tendenci se chovat příliš svobodně a bezohledně k ostatním. Právě tito potřebují mít z něčeho strach. Slušný člověk se nemá čeho obávat, pokud je ale ta instituce, která provádí trest zdravá a ne zkorumpovaná někým, kdo hledá vlastní prospěch. Na to je třeba dávat bacha, aby právě v této oblasti soudů byly ti nejčestnější lidé. Jsou země, ve kterých jsou zavedené drsné tresty a likvidace lidí, ale namířené proti dobrým lidem, což je zlé. No a jak se právě ti jedinci, kteří jsou bezohlední k ostatním chovají v zemích, kde není žádný strach z trestu a navíc jim každý ustupuje. Chovají se dost špatně.

Trest smrti a jiné smysluplné tresty

Trest smrti je něco, co má konečně nějaký svůj význam ve zdravé společnosti. Ideální je asi setnutím hlavy, protože je to důstojné. V roce 1990 byl v Čechách zrušen, což nebylo dobře, protože se tím zvedla kriminalita. To jen dokazuje mé vyprávění o strachu z trestu a to se bavíme o evropanech, kteří jsou celkem civilizovaní. Proč to bylo zrušené? Asi to byla extrémní odpověď na extrémní využívání tohoto trestu komunisty. Tak že je potřeba neutíkat od jednoho extrému ke druhému, ale mít na soudech opravdu důvěryhodné lidi.

Pak je tu ještě asi trest nějakým mučením, protože ne vždy je asi adekvátní trest smrti a když by byl zaveden jen trest smrti, tak to asi nebude budit takový strach, jak by bylo ideální. Moc bych se ale k trestům obecně nechtěl uchýlovat. Raději spoléhat na vstyčeného strašáka a dávat lidem milosrdenství jak to jen jde, jako to dělal T. G. Masaryk.

Když se ale pak dozví člověk zprávy typu, že v Německu ubodali matku před jejich dětmi a že tam tři hodiny znásilňovala skupinka migrantů nějakou paní na vozíčku, tak pokud to byla opravdu pravda, tak je potřeba být připraven adekvátně trestat a vzbuzovat respekt/strach, jinak to povede jenom do problémů.

Dělat efektivně

Každý by ale měl něco dělat, nebo se snažit něco dělat, či se snažit něco hledat. Nebýt pasivní. Pokud je někdo opravdu viditelně pasivní, nebo za ním nejsou vidět žádné výsledky, tak k takovému pasivnímu jednání nepřístupovat lehkovážně. To se nevyplatilo v komunismu. Lidé dělali věci jen na půl, hlavně aby bylo po pracovní době a nikdo nic nechtěl zlepšovat pro dobro společnosti. Tou dobou každý měl hojnost a nebyl motivován. Ten kdo pracoval víc, tak třeba ani víc nedostal peněz. Správně by to mělo být naopak. Je jedno jak dlouho v práci jste, ale hlavně ať jsou výsledky. Když budou výsledky, tak bude třeba i víc peněz. Když nebudou výsledky, tak budete mít málo a možná i nic. To motivace je.

Systém přidělování práce (vylepšeno v článku „Prevence proti degeneraci mozku“ níže).

Bude se dělat to, co je potřeba udělat. Pokud je potřeba zrovna hlavně stavět, tak se bude stavět. Pokud je někdo nějak omezen, tak bude prostě na stavbě jen pomáhat. Proto budou muset být lidé, kteří dovedou flexibilně přidělovat ostatním práci a budou vzdělaní v různých oborech. Ve zdravé společnosti by měl být soudce bez práce a proto se bude žít tím, co bude třeba dělat stejně, jako ostatní. Lidí, kteří přidělují práci, tak také budou přidělovat spravedlivě finance podle odvedených výsledků. Funkce například takového policisty bude v každém zdravém dospělém jedinci ať už muž či žena. Tací lidé budou za výcvik placení navíc, ale jinak budou také dělat to, co je třeba.

Podzemní paneláky

Ještě tedy trochu úvah k stavění, aby příchozí obyvatelé nemuseli bydlet v nějakých táborech ale přitom se nezastavovala příroda. Existují už docela dobré světlovody, tak nevidím důvod, proč by se nemohlo stavět pod zemí a to v ekonomickém stylu, tak že paneláky. Tak že prostoru je dost a práce s kopáním spoustu. Kopat tedy může každý, kdo je mladý, má spousty energie a neví, kde by se uplatnil. Celé to bude muset být ale vedené nějakými odborníky přes statiku a podobně. Já tedy osobně, kdybych si měl vybrat, zda budu mít byt nad zemí a nebo pod zemí, tak je mi to asi úplně

jedno a klidně se přestěhuji, když bude potřeba. Výhled z okna je stejně stále stejný a když tam bude třeba jen nějaký obraz místo toho a dostatečný přísun světla, tak je mi to fuk. Nikoho z okna potřebu sledovat nemám. Pod zemí je místa dost, tak že tam se toho vejde klidně daleko víc, než nad zem.

Střešní zahrady

Naopak na střeších paneláků a jiných vhodných domů je nevyužitá plocha, kde by mohla být nějaká ta zeleň případně i stromky. Tak že práce s nošením hlíny a obdělávání záhonků se najde dost i pro slabší lidi.

Skrytá policie/vojenská síla

Policie či voják připravený k okamžitému zásahu nebude nosit uniformu, aby to bylo hned všem jasné, že si mají dávat pozor. Bude tím pádem větší klid. Budou hezky nenápadní a bude to vlastně obyčejný pracující lid s tím, že budou mít prostě víc peněz za to, že se nebojí. Pistoli nebude moci nosit každý. Kandidáti budou nenápadně morálně prověřováni, aby bylo pojištěno, že nedojde k nějaké hromadné lumpárně.

Prevence proti degeneraci mozku

Pokud do teď pracovala prodavačka v globusu osm a víc hodin, tak to bude změněno. Lidé si budou moci hledat svobodněji své aktivity. Tak pokud je ta prodavačka policajt, tak v globusu bude dělat třeba 3 hodiny a zbylé dvě si na ten den přihlásí třeba policajní výcvik, což bude ohodnocené jako práce. To ale znamená, že se lidé budou v globusu více střídat. Pokud se to řetězci globusu nebude líbit, tak mají smůlu. Bude to postavené mimo zákon a uděláme si vlastní „globusy“, které lidem nedegenerují mozek. Taková společnost se bude lépe učit novým dovednostem. Snad tedy. To znamená, že si den budete moci naplánovat, že třeba část dne budete kopat, a pak sedět u kasy. Lidé budou více univerzálnější, více nucení přemýšlet, umět více věcí a to třeba i lépe do kvality, než když člověku, který dělá celý život krompáčem, tak po něm chcete, aby se něco naučil. To je pak problém a hůře se tací lidé zaměstnávají. Takhle by lidé mohli být i šťastnější v zaměstnání, protože se neunudí.

Nevázaný pracovní poměr

Ne všude to bude asi možné. Třeba u programátorů je problém být nevázaný a tam má pracovní smlouva smysl, ale u jednodušších povolání proč ně. Prostě si přihlásíte daný den práce, které jsou zrovna k dispozici v dané lokalitě a nebo si nepřihlásíte nic a budete mít volno třeba na rodinu. Pokud si něco takového přihlásíte tak ještě ten den dostanete zaplacenou mistrem za odvedenou práci a tím je pracovní poměr rozvázný. Leda že by došlo k tomu, že je tu zrovna nějaká práce, kterou je potřeba udělat a osvědčení lidé zrovna nejsou k dispozici, tak vás třeba požádají o pomoc. Tak třeba v případě kopání to asi nikam nechvátá. Buď se něco vykope, postaví a lidé budou bydlet lépe, či se nic nepostaví a budou bydlet hůře. Práce by se našlo asi ale dost. No a když v obchodě nebude pokladní a bude tam fronta, tak díky chytřejším lidem prostě někdo pod vedením mistra sedne za pokladnu a bude nějakou dobu obsluhovat, když se mu to časově hodí.

Otázka financí

Nelamte si příliš hlavu otázkou financí. Když v oběhu bude dost peněz, pracující lidé budou mít dost peněz. Když v oběhu bude málo peněz, tak si lidé vydělají málo. Když nebudou peníze, tak se zavedou alespoň stravenky. Kdo bude pracovat, bude jíst. Kdo nebude pracovat i když by nějak mohl, tak nebude jíst. Kdo bude zlobit, tak bude mučen a nebo zabit, aby všechno lépe fungovalo.

Regulace hamounění

Je potřeba zavést opatření, které dohlédne na to, aby nějaký hyperaktivní jedinec nebyl natolik aktivní, že bude zbytečně brát práci ostatním, i když peněz bude mít dost. Smyslem života není hamounit. Tak že bude systém kontroly objemu zarezervovaných prací jednotlivých lidí. Když bude

pokrytí nabídek práce plné, tak prověřit, zda se někdo zbytečně nepřemáhá a nebere práci ostatním, i když by nemusel, protože peněz má zjevně dost. Jediné smysluplné a spravedlivé řešení je, mu tu práci odplánovat, aby se dostali ke slovu i ostatní a říct mu, ať se jde raději radovat ze života či starat o rodinu.

Policejní zásah, video záznam, šíření trestu jako virál

Tak že policie bude nějak šikovně rozmístěna všude možně. Budou to mistři, kteří přidělují práci a vyplácejí peníze, ale také běžní pracovníci. Ne všichni budou moci být ozbrojeni. Jenom čestní lidé. Pokud se někdo začne handrkovat, je to znamení, že by se to pomalu mělo začít nahrávat na telefon, aby byly důkazy. Něž se to vyhrotí, tak by je měl někdo varovat, ať raději makají, než aby dělali bordel, protože práci pak může někdo udělat jiný za ně lépe. Když ale dojde k něčemu vážnějšímu, tak ať to bude nebo nebude nahrané, prostě se zasáhne a bude se to pak posuzovat. K trestu může dojít a nemusí. Když tam bude milost ze strany poškozeného, tak se trestat nebude. Když se bude trestat, tak se to nahraje a pošle společně s důkazem přestupku jako virál na youtube. Aby bylo vidět, jak se k věcem staví tato země. Možná, že se tím částečně uzdraví migrační toky. Trestání by mělo být co nejvíce spravedlivé. Když bude přehnané, utrpí tím naše pověst, když bude moc mírné, tak lidé nebudou tolik ve střehu. Trestat se dá i finančním postihem za drobné přestupky, proč ne, ale výchovný účinek to podle mě osobně moc asi nemá a respekt to také asi moc nebudí.

Ničení veřejného majetku

Pokud bude někdo ničit veřejný majetek, třeba lavičky, výlohy, koše a podobně a my nechceme žít ve světě, kdy slušní doplácí na neslušné, tak takovým lidem, pokud byly nafilmovány při ničení, tak se spravedlivě odečte z účtů úhrada vybudování nových výloh, laviček a všeho možného. Ta úhrada se sečte okamžitě v plné výši, ale kredit se v principu změní na stravenkový. To znamená, že budou vydělávat pouze na jídlo do doby, než se splatí škoda. Všichni budou mít kredit v bance, aby se to dalo kontrolovat, ale netvrdím, že to bude na principu čipů v ruce či hlavě. Já osobně nechci být nikdy kyborg. Tak že ničitelé majetku si budou muset chvíli zvykat na duchovní život jenom o jídle. Tímto životem já v podstatě žiji a jsme šťastný. Pokud i nadále budou dělat nepořádek, když ještě nesplatili škody, tak co s nimi? Když je necháme ohladu bez kreditu na jídlo, tak budou dělat bordel možná ještě větší. Při odnětí svobody na ně budou muset doplácet ti spravedliví pracující, to je jako fér? No a co zbývá, když tu nechceme mít bordel. Prostě budou týráni. Budou upozornění, že lidi, co dělají stále bordel, tak tu nepotřebujeme a příště přijdou bez milosti o hlavu. Když přijdou o hlavu a budou záznamy, jak dělali opakovaně bordel, tak se stanou slavní ve virálech na internetu a to i včetně sražení hlavy. Slušným lidem se uleví od bordelu a možná, že sem nebudou chtít jezdit lidé, kteří dělají bordel.

Spravedlivé finanční hodnocení lidí

Máme tu dobu, kdy například já programátor z Českých Budějovic si vydělám slušné peníze na uživení, ale dozvěděl jsem se, že jsou v Praze programátoři, kteří si vydělají třeba víc jak pětinasobek toho co já. Na druhou stranu třeba taková uklízečka si vydělá několikanásobně méně, než já. Taková uklízečka v dnešní době má asi co dělat, aby přežila. Ten programátor v Praze není pět krát výkonnější než já, ale prostě měl ostřejší lokty, protože to tam tak chodívá. No a není to nakonec kvůli těmto lidem, že ta uklízečka má tak málo a sotva přežije? Tak to bude prostě změněno. Všichni budou mít zhruba stejné hodinové mzdy a všichni se budou mít fajn. Jenom třeba programátoři budou mít třeba trochu víc, než pěstitelé jahod, kteří pracují v rezervačním systému práce a ne na plný úvazek, protože mají na rozdíl od nich závazky, starosti a podobně. Nebude to ale tak, že někdo bude mít mnohonásobně větší plat než někdo jiný a to ani vizionáři. Tím se některým lidem uleví od otroctví a jiným poraní ego, ale co je poraněné ego proti otroctví druhých? Programátor stejně dělá práci pro to, že ho baví a když ho nebaví, tak může jít pěstovat jahody.

Zdravotní pojištění

Má smysl mít zdravotní pojištění? Zdraví lidé doplácí nuceně na nemocné. No a když je v pojišťovnách nějak moc nahromaděných peněz, tak hrozí riziko, že někdo udělá chňap a šups do kapsy. No ale to potom je méně práce pro lidi, protože ten člověk asi nedá lidem práci. Tak že budeme v době, kdy každý si vydělá dost a bude si moci léčbu dovolit. Pokud nastane, že někdo bude mít dražší léčbu, tak se prostě udělá veřejná sbírka a pomůže ten, kdo chce a ne ten, kdo je k tomu nucen.

Sociální pojištění

Budeme žít v době, kdy si každý vydělá dostatek peněz a bude schopen postarat se o nemocné v rodině, kteří nemohou pracovat. Bude systém snadného rezerování práce, tak že se najde lehká krátkodobá nezávislá práce i pro ty slabší, kteří nemají blízké a když ani to se nenajde, tak bude veřejná sbírka, charita či něco takového, co lidé podporují dobrovolně.

Placení daní

Stát je zapeklitý stroj, ve kterém politici na sebe nadávají, lidé nadávají na politiky, hodně lidí v zapeklité administrativě. Potřebujeme hlavně budovatele a ne ty, kteří nebudují. Až se jednou vybuduje to, co je potřeba, tak si třeba všichni budou jen hrát, ale to rozhodně není dnes, tak je potřeba, aby stát asi zanikl, protože hodně lidí je asi na prášky z toho. Je potřeba, aby byly vizionáři, kteří předloží několik návrhů, které si lidé odsouhlasí na nějakém webu. Návrh s největším počtem hlasů se zrealizuje. Přijdou mistři a zaměstnají lidi. Lidé by měli hlavně budovat a administrativu může řídit počítačový systém či schopní lidé, kteří dovedou ostatní úkolovat a učit.

Školství

Děti si mají hlavně hrát spolu. Tím se učí co potřebují a poznávat svojí cestu. Neměli by být zahlcené učivem, které s jejich konkrétním zaměřením nesouvisí. Pokud si budou chtít přivydělat, tak můžou zarezervovat nějakou jednoduchou práci a pomáhat ve společnosti. Mohou se připravovat na mistry, když budou chtít, ale je třeba dohlédnout na to, aby se učili potřebným věcem a ne nepotřebným.

Veřejné sledování financí (prevence proti rozkrádání)

Peníze, které budou k dispozici pro budování, tak budou veřejně sledovatelné. To znamená, že na webu bude dohledatelná částka, jakou společnost disponuje. Z této částky se určí obecná hodinová sazba. Od této sazby se bude počítat konkrétní sazba daného zaměstnance podle toho jak je jeho práce obtížná. Nebudou to ale několikanásobky a navíc vyplacení bude také podmíněné tím, zda ten člověk odvedl nějakou práci. Když například kopáč vyvozí jedno kolečko hlíny, tak bude mít desetkrát méně než ten, který vyvozí deset koleček. To už si mistři pohlídají. Když je kopáš zároveň policajt, tak bude lépe placený, protože je stále ve službě. Na webu budou dostupné jednotlivé projekty, na kterých se pracuje. Každý projekt bude mít zobrazenou mapu republiky, na které bude vidět, v kterých oblastech se uskutečňuje. Lidé si budou moci prohlédnout stávající investovanou částku do projektu a pak z toho v červených číslech peníze za nákup věcí ze zahraničí a v zelených číslech vývoz. Když budou zelená čísla větší, lidé budou mít časem větší platy a když menší, tak naopak. Lidé si hlasováním samy odsouhlasí jaké projekty chtějí dělat, tak že si nikdo nebude moci stěžovat. Alespoň většina ne. Peníze z pokladny budou rozdávat jen mistři, co chtějí vidět výkon.

Domácí aktivity

Pokud bude někdo mít nějakou domácí aktivitu a bude to přínosné pro ostatní, tak proč by neměl být odměněn. Bude si prostě počítat odpracované hodiny a když dodá nějaký výsledek, tak proč by mu za to nemělo být zaplacené? Někdo to ale ohlídá, aby to bylo férově ohodnocené podle výsledku a přínosu pro společnost.

Sociální zabezpečení a důchody

Sociální zabezpečení a důchody by určitě měli být, ale nemělo by to být zneužitelné. Pokud někdo bude slabší, tak si v systému najde příslušnou práci a pokud bude na tom tak špatně, tak o něj bude postaráno nějakým příjmem přímo z pokladny. Nevidím důvod, proč si platit extra pojištění. Předpokládejme, že lidé budou daleko zdravější, než teď. Ten kdo bude ale očividně zdravý a bude se vymlouvat na práci, tak mu tyto dávky nebudou dávány a bude pojištěné, aby nebral práci těm, kteří jsou třeba slabší a nemají na to, co by mohl dělat on.

Systém prevence kriminality

Všichni lidé budou mít takovou speciální aplikaci propojenou se systémem. Když začnou být nějaké problémy, tak člověk který je poblíž, tak spustí v aplikaci poplach a policistům z blízkých pracovišť začne vybívat telefon na poplach. Ten daný člověk začne natáčet, ať jsou důkazy a policie zbystří a případně mohou rovnou zasáhnout. Kdyby náhodou ptáček uletěl, tak se aplikace dá přepnout do takového komunikačního režimu jako vysílačky, kde bude možno vidět i fotku pachatele pro případné pronásledování. Tímhle způsobem bude snadněji pachatel polapen a lidé si budou dávat větší bacha. Možná si někdo řekne, co to tady vymýšlím za systém „Velkého bratra“, ale tohle nebude žádná diktatura nebo despotismus, ale přímá demokracie, ve kterém slušní lidé nejsou žádné „ovce“ a umí se bránit. Nebude tedy pravděpodobnost nakazit nějaký vedoucí článek zlem, protože když bude někdo dělat problémy, tak většina čestných lidí ho „usměrní“.

Přechod lidí na nový systém

Kdyby se to rozběhlo, tak přechod lidí do nového systému by měl být co nejmírumilovnější. Pro ty bohatší to bude obtížné, ale pokud se rozhodnou přejít a věnují do pokladny nějaké peníze, tak pohled lidí by se na ně zlepšil a asi by to ledacos usnadnilo. Systém by se možná nějak mohl rozeběhnout i bez peněz na bázi stravenek, ale to by asi bylo mnohem komplikovanější dostat do něj obyčejné lidi, jako třeba úředníky a podobně. Každopádně nějakému kradení peněz z bank je potřeba asi se vyhnout. Kdyby se teoreticky nějak zhroutila měna, tak se stejně bude muset přejít na stravenky.

Ukázkový příklad krize a jak zajistit přežití morálně nejsilnějších jedinců

Řekněme, že přijde tedy nějaká krize a bude se muset použít na systém stravenek, protože nebude měna a třeba bude hladomor a tady bude hojnost lidí různé morální úrovně. Jak zajistit, aby přežili ti morálně nejsilnější, kteří neokrádají ostatní? Bude se tedy v podstatě obchodovat jen s jídlem a to jen s tím, které se vypěstuje v Čechách. Stačit to pro všechny asi nebude, tak že lidé budou mít hlad. Budou mít tendenci krást. Jak tedy zajistit, spravedlnost pro ty, kteří mají tu trpělivost chovat se k druhým ohleduplně? Ti morální jedinci budou muset být dopředu vyzbrojeni, aby se mohly bránit, jinak to bude problém. Proto jsem psal, že policie bude moct být jen někdo čestný. V případě, že ti nečestní chtějí ubližovat ostatním a nebo je třeba zabít pro jídlo, tak je někdo bude muset zastavit. Kdo jiný, než ten, co se ovládá? Bude muset být zajištěna nějaká pravice, aby nebyly všichni jako utržení z řetězu a to bude právě veřejné týrání takovýchto jedinců. Tím budou ti, kteří se méně kontrolují mít motivaci, neomezovat ostatní. No a kdyby to ani tak nestačilo, tak budou muset být postříleni a nebo jiným způsobem popraveni. Třeba si dají ti ostatní méně emocionálně vyrovnaní větší pozor na to neomezovat ostatní. Tak že jen díky týrání a zabíjení budou moci přežít ti nejvíce morálně stabilní, kteří si to právě zasluhují nejvíce. Tím je problém vyřešen a dojde k nejlepší selekci zdravých jedinců. Jídlo nemůže být ale na příděl v tom smyslu, že každý dostane stejně. Jídlo (stravenky) musí být rozdělovány spravedlivě podle toho, jak je kdo aktivní. U těch co jsou slabší a nemohou tolik pracovat, tak se k nim bude brát ohled a dostanou svojí zaslouženou část jídla. Pro toho, kdo si o mě myslí, že jsem celkem drsný, tak po hlubším logickém zamyšlení si nemyslím, že bych byl nějak nefér a nebo nějaký tyran. Nenapadá mě, jak udělat lepší způsob k zajištění pořádku a přežití jen těch nejčistějších lidí v případě, že budou lidé umírat hlady a nebo prostě obecně ve zdravé společnosti, aby nebyl někdo znásilňován a podobně.

Spravedlivé hodnocení práce podle výkonu

Pokud bude nějaký typ práce smysluplné hodnotit z hlediska výkonu, jako třeba například to kopání, tak se to nejspravedlivěji udělá takto. Přejde nějaký člověk fyzicky vhodný na tuto práci. Bude dělat jednu směnu, která bude například mít ty dvě hodiny v rezervačním systému. Dvě hodiny mi přijde na tento typ práce vhodné. Bude dělat normálním tempem. Ne tak, aby si ztrhal záda, ale ne tak, aby zlomil lopatu tím, jak se o ní bude opírat. Spočítá se, kolik odvozil koleček hlíny a výplata za to jedno kolečko bude taková, že v součtu všech odvozených koleček to bude standardní hodinová sazba dvou hodin. Ta sazba na hodinu bude ovlivněna jednak množstvím peněz v pokladnici, ale také počtem obyvatel. Nějak empiricky se to bude muset ta sazba vypočítat. Začne se nejprve na menší sazbě a časem se to bude třeba navyšovat. Když přijde nějaký zdatný kopáč a odvozí více koleček, tak bude prostě hodnocený více podle toho, kolik odvozil. Bude tam ale ty dvě hodiny, které si zarezervoval, abychom si z toho nedělali holubník. Když tam bude mít nějaký balvan, nebo kořen, tak to mistr zohlední. Podobně se naměří třeba sběr jahod. Zase se vezme nějaká průměrná rychlost, množství natrhaných jahod a stanoví se cena za jeden košík. Ve sbírání jahod budou mít přednost třeba ženy a děti. U každého pracovníka bude nějaké průměrné hodnocení výkonu a ti výkonnější budou mít přednost, když bude plno. Výplatu by měl mistr přeposlat z mobilu nebo tabletu na konto pracovníka a nebo pokud budou lidé chtít, tak se to bude vyplácet hotovostně, ale to pak budou nepříjemnosti kolem drobáků a podobně, protože to vyplácení se bude opravdu lišit.

Banky

Banky bych z počátku asi snad ani nezaváděl, pokud si to lidé nebudou vyloženě přát. Když budou banky, tak se dostanou peníze z pokladnice do domácností a z domácností třeba do zahraničí za zbytečnosti. Tím se sníží ale objem peněz v pokladně a budou menší mzdy, což nevím, zda je moudré v době přívalu lidí.

Pojišťovny

Pokud si lidé odhlasují nějaký způsob pojištění, tak proč ne, ale peníze pojišťovny budou v pokladně hezky pod veřejným dohledem.

Nehody

Když někdo nechtěně něco rozbije, třeba společné auto sloužící pro převoz lidí na pracoviště, tak se z pokladnice koupí nové a tím se ale trochu sníží mzdy. Bude lepší si umět stavět auta a všechny součástky na ně v zemi, ať není zbyteční dovoz. Když už dělat auta, tak třeba nějaká ekologická na sluneční pohon, ale prý existují i zdroje volné energie, ale nevím, co je na tom pravdy.

Uvítací cedule na hraničních přechodech

Bude tam asi něco takového: „[Vážení návštěvníci ze všech národů, kultur a různých náboženských vyznání. Pokud zde hledáte bezpečný azyl, či jste turisté, jste pracovití a slušní, tak jste vítáni a věříme, že se tu pro vás najde práce, ale i místo k odpočinku, pokud přicházíte jako turisté s cílem utratit tu nějaké peníze. Nechceme tu ale mít nepořádek, zlé lidi, kteří ubližují ostatním a lidem, kteří si myslí, že dostanou něco aniž by si to museli zasloužit bez práce. Pokud přicházíte ve zlém s tím, že budete ubližovat ostatním a nebo dělat nepořádek, tak sem raději nechodte, protože tu chceme žít v míru a máme tu zavedené tresty týráním a tresty smrti pro takové lidi](#)“.

Pokuty

Pokuty jsou trapný výsměch spravedlnosti a nezaváděl bych je. Pokud někdo něco vyloženě schválně zničí, tak mu to poprvé bude stržené z účtu a to v hodnotě té věci. Kdyby neměl peníze, bude mu přidělené nějaké množství formou stravenek a když si zažádá o nějaké finance na základní potřeby, tak mu budou přiděleny ale jen z peněz, které si vydělá. Tím zbytkem bude splácet to co úmyslně zničil. Když bude dělat dál bordel, tak bude mučen a nebo rovnou zabít, protože asi nečetl ceduli, ale pochybuji, že by se nějaký takový divný jedinec vyskytl. Pokud se vyskytne, tak je jen

přítež pro společnost.

Pouliční rvačka

Pokud se do sebe pustí dva zdatní chlapi, tak není co řešit. Jde jen o svérázný způsob sportu. Pokud jeden druhého nezabije, tak proč se tím zabývat? Dva „kohouti“ se porvali a co má být. Pokud něco rozbijí, tak se jim ztrhne z účtu rekonstrukce. Pokud něco rozbijí zase jinde a nechtěně, tak se jim to zase ztrhne. Trest smrti bude jen pro vyložené ničitele, kteří dělají záměrně špatnosti a nechápou, že tady nemají co pohledávat.

Domácí násilí

Domácí násilí je problém, který je potřeba vymýtit podobně jako šikanu, kdy jedni v přesile jdou proti jednomu. Vy z vás, kteří nic nevíte o spravedlnosti a myslíte si, že finanční postih je nějakým trestem za něco takového a nebo zavřít někoho do vězení, kde je jen pijavice na společnosti, tak jste mimo. Pokud někdo způsobuje trauma svým dětem a nebo ženám, tak finanční postih nic neřeší. Ten člověk v tom bude pokračovat dál v případě postihu a v případě odnětí svobody pak prostě chybí rodině. Tak co je to, kde to žijeme? To to je za barbarský svět? Ty pokuty skončí stejně jen v kapsách kravaťáků a úředníků, kteří chleba neupečou a ani barák nepostaví a jen vysávají společnost tím, že dělají práci, kterou mohou dělat počítače. Tohle je vrchol zbabělosti, abychom žili ve společnosti, kde někdo ubližuje dětem a matkám. **Víte co je opravdová spravedlnost a co je jediná správná cesta v morální civilizované společnosti.** Pokud někdo ubližuje doma ženám nebo dětem, tak ve zdravé civilizované společnosti to nějaký člen rodiny nahraje na video. Dostane se to ven. Místo toho, aby to nějaký zbabělý stát řešil zbabělými způsoby, tak se vezme skupinka ranařů z lidu v okolí. Podají si toho tátu. Vymlátí mu pár zubů a zmlátí ho takovým způsobem, že ho doma měsíc nepoznají a bude mít z toho trauma. Větší trauma, než které dělal svým dětem či ženám. **Teprve až ve společnosti bude chodit armáda bezzubých chlapů a nebude se ubližovat ženám a dětem, tak teprve potom budeme civilizovaná společnost!!!!!!** Tohle mě nikdo nevyvrátí a podobně je to i u šikany. Takový táta potom dále může pomáhat rodině a ne hnít někde v nějakém kriminále, kde je pijavice na ostatních a nebo platit pokuty, které pak stejně skončí v kapsách, kdo třeba ani nic nevyrábí pro ostatní. Ti z vás, co si myslíte, že násilí je v takovémto případě špatné, tak jste v nějakých ohledech morálky zesláblí ale doufám, že budoucí zocelenější společnost to napraví. Když budou na youtube lítat viráli, jak někdo ubližuje dítěti a v zápětí mu někdo vymlátí zuby, tak teprve to povede k opravdu civilizované společnosti. **Je to nepřijemná cesta ale jen ta jediná správná!**

Zákony

Jediný zákon bude zákon morálního uvažování, který bude v souladu s tím, co je napsáno na uvítací ceduli. Proč platit nesmyslně všelijaké nic nevytvářející právníky a soudce. Když někdo zasáhne čestně do nějakého násilného činu, bude extra odměněn. Když se bude jevit, že někdo něčeho zneužívá, tak bude nahrazen někým jiným. Lidé budou více univerzální a tedy i postradatelní. Když se bude něco posuzovat a bude to záhadné pro posouzení, tak se třeba nechá posuzovat veřejně na internetu zda jsou lidi pro nebo proti a třeba se najde nějaký svědek.

Vyhrožování

Viděl jsem video asi z nějakého nádraží. Do záběru vlezlo nějaké dítě a s úsměvem naznačilo podříznutí krku. Pokud se něco takového stane a bude to za cedulí, tak takové lidi je potřeba co nejrychleji najít a bez milosti okamžitě popravit. Je jedno o koho jde, zda je to muž, žena, chlapec či holka. Výhrůžka bude společně s popravou a v zápětí záběrem na uvítací ceduli odeslána jako viral na youtube. Ať se lidé prvně naučí číst nápis „pozor mina“, který bude ve více jazycích, než „vyletí do vzduchu“. Na světě je spousta lidí, tak neuškodí, když jích trochu ubude. Pro takovouto zvěř tu nebude prostor a je potřeba zabránit, aby nebylo ublíženo někomu hodnému. Boží trpělivost vyprchala a je potřeba trochu zredukovat populaci.

Příprava systému

Teď je tedy potřeba pustit se do práce. Je potřeba, aby se programátoři začlenění v řádu strážců koruny meče pustili do detailnější analýzy a začali připravovat systém.

Výběr peněz

Peníze do pokladny můžou být zasílány prozatím na můj účet a já budu zveřejňovat výpisy svého účtu, aby vše bylo pod kontrolou běžných lidí. Vy co jste bohatí a někteří lidé na vás nadávají, tak mi můžete poslat peníze společně s emailem od koho to přišlo a já připravím na webu seznam lidí a kolik poslaly. Z peněz bude spravedlivě financován vývoj systému a vše bude pod dohledem na mém webu.

Číslo účtu je na stránce s projektem <http://jkali.cz/index.php?page=apokalipsa>

Kontakty na mě jsou zde <http://jkali.cz/index.php?page=contact>

Policie

Policie by se měla více starat o bezpečnost a ochranu obyvatelstva. Pokud vyplyne na povrch důkaz, jak někdo týrá dítě či svojí ženu, tak je potřeba natočit, jak tomu člověku někdo vyrazí zuby a z hlavy udělá „tatarák“. Je potřeba ale mít opravdu ten důkaz, nějaký video záznam, že ktomu tak opravdu došlo, ať je spravedlnost jistá. To video s tou řezničinou je potřeba dát společně s tím týráním dítěte či ženy na web, ať se z toho stane viral, který poukáže na to, že tato civilizace se alespoň trochu snaží být zdravá a ostatní „tatínkové“ budou stát v pozoru a nebudou ubližovat dětem. Ten člověk to ale musí přežít, aby se mohl starat o rodinu a být už hodný. Pokud si nikdo nebude chtít zahrát na řezníka, tak já tam velice rád přijedu a zařídím, co je potřeba. Pro ochranu bezbranných maminek a dětí je potřeba si nebrát servítky.

Reakce na vyhrožování

Pokud bude někdo nějakým dobrým lidem vyhrožovat, že je zabije a bude to natočené, tak je potřeba co nejdříve tomu člověku střelit kulku do hlavy. Osobně se o to s láskou k ostatním hodným lidem velice rád postarám. Lité opravdu potřebují být **vedení železnou holí**, jak je napsáno v Bibli. Potom myšlenky na vyhrožování a násilí splasknou, když se budou na youtube pohybovat taková videa a společnost bude hned zdravější. Bude **pokoj**.

Šikana

Šikanu oplatit šikanou, ale musí být jednoznačně video s tou šikanou. Když si rodina toho potrestaného člověka bude nějak stěžovat, tak jim bude řečeno, že neměli zanedbávat výchovu. Pokud někdo nebude mít odvalu k týrání, tak se toho klidně ujmu. Když bude méně šikany a týrání nevinných, tak společnost bude lépe fungovat a bude více **pokoje**.

Pokyny evropské unie

Pokud bude vydávat evropská unie nějaké nesmyslné pokyny, tak se to bude ignorovat. Pokud nám seberou nějaké dotace a odloučí se od nás, tak třeba se nakonec budeme mít ještě lépe, protože my jim přestaneme dávat naše peníze, kterých je možná ještě více. Politici, úředníci a právníci stejně asi časem umřou hlady, pokud nezačnou něco budovat, protože pracující lidé je nebudou chtít živit z vlastních peněz a žádné daně se platit nikomu nebudou.

Běžný lid

Běžný lide. Spolupracujte s řádem strážců koruny a meče, s řádem národa a podobnými řády a pomáhejte jim k budování lepší společnosti, ale jen pokud jsou jejich cíle v souladu s tím, co jsem zde navrhl. Pokud nějaký řád po vás bude chtít nějakou přísahu poslušnosti a nebo přísahu na nějaké věci týkající se náboženství, tak tam nechoďte a nebo jim řekněte, že by se řád měl především starat o dobro obyvatel a ať podporuje mé myšlenky. Bůh může přebývat tam, kde je pokoj a proto je potřeba prvně ten pokoj zavést a vykořenit jakoukoliv formu vykořisťování.

Náhlé rozpoutání vlny strachu pomocí skrytých super zabijáků a dravců všeho druhu

Lidé si musí uvědomit, že byly zrozeni k lásce a ne k zabíjení. Policisté z lidských řad budou sloužit hlavně k obraně lidí v kritické situaci napadené a nebude se vyvolávat žádná provokace natáčením na youtube. K útoku je potřeba použít těch, kteří jsou uzpůsobeni k zabíjení lidí. Je potřeba vyvolat šok při probuzení dravých šelem všeho druhu. Bylo by asi ideální dopředu upozornit lidi žijící v Evropě, že je potřeba dbát těchto pravidel ohleduplnosti, protože jinak budou pozabíjeni. Po upozornění se budou sledovat vybraní jedinci páchající zlo. Potom až přijde vhodný čas útoku, tak skrytí zabijáci vybrané jedince pozabíjí a bude se to posílat na youtube společně s ukázkami jejich chování natočených na video. Je potřeba ukázat takovým agresorům z lidských řad, že jejich útoky jsou směšné a moc žádná. Ideální by tedy asi bylo to pustit do youtube nějak najednou v nějakém rozumném množství, ať se lidé vzpamatují. Když dojde k tomuto šoku, tak ti špatní budou ochromeni strachem, což možná zhruba polovinu z nich přivede na správnou cestu a zbytek zaplaší. To by nemělo vyvolat zbytečně agresí ze strany špatných lidí vůči komukoliv. Hodní lidé se nemají čeho bát a ti špatní budou zkroceni.

Vyříznutí/vytržení jazyka

Pokud někdo stále bude mluvit o smrti nevinných lidí, mělo by být nahráno na video, jak mu bude vyříznut a nebo odtržen jazyk. Ať je více pokoje a klidu na práci. Když nebude správně fungovat, tak zabít.

Jako manna na poušti

Když Mojžíš vyváděl lidi z otroctví Egypta, tak dostávali na poušti mannu, aby měli co jíst. Každý si měl nasbírat tolik kolik potřeboval a ne víc, aby se to nekazilo. To je dobrý vzor pro zdravou společnost. Peníze všech lidí by měli být asi pod dohledem všem a když někdo bude mít podezřele více, tak se to přesune ostatním alespoň z počátku než se systém trochu naplní penězi, aby bylo hojně pro každého. Tohle si ale lidé budou muset odhlasovat, zda to přerozdělování peněz a sledování kdo kolik má, budou chtít mít zavedené. Ten kdo nebude v systému, tak asi bude muset zůstat ve státu fungujícím v bankovním světě a asi časem bude muset dostat čip a mít z toho nádory, protože hotovost bude pravděpodobně zrušená.

Svolání lidí ze čtyř koutů světa

Vyzývám všechny dobré lidi, kteří se chtějí vzdát jakéhokoliv státního občanství, neplatit žádné daně a žít ve společnosti, dobrých lidí a v bezpečí, tak ať přijdou k nám na „izraelské hory“ do České republiky. Vezměte všechny své úspory a budou využity pod dozorem bez rozkrádání a ve prospěch celého kolektivu. Když se tu postaví podzemní byt, tak bude váš, ale do té doby budete muset bydlet v táborech. Není tu práce pro úředníky, právníky, politiky a obecně lidi, kteří nevytvářejí žádné statky, tak že tací se tu budou muset něco nového naučit. Vojáci a policie se tu

uplatní. Práce se určitě najde a bude i z čeho vybírat. Nemusíte být vázání hlavním pracovním poměrem, ale stačí střídat co je kde potřeba. Chceme tu žít v míru jako jedna rodina a tak nikdy nepřekračujte hranice se zbraní v ruce a špatnými úmysly, pokud tedy nechcete být utýráni k smrti, což asi nikdo nechce. Pokud sem budete vysláni jako vojenský útok proti své vůli, tak přijďte před hranice a vejděte jen s rukama nad hlavou. Přestaňte platit z daní ty, kteří vás ženou na smrt a staňte se členy rodiny.

Hlavně milost nade vše

Mojžíš v dřívějších dobách zavedl systém oko za oko a zub za zub, ale postrádalo to milosrdenství a odpuštění ze strany poškozeného. Jedinou budoucnost pokojné civilizace vidím v trestání oko za oko a zub za zub ale jen v případě, že druhá strana neodpustí provinění. Když bude zřetelné, že lidé si dovedou odpuštět nepříjemné tresty, tak v nich bude více lásky a bude méně tyranie, které si lidstvo působí samo. Když ale nebude zaveden žádný způsob spravedlivého trestu a budou se dávat jen legrační pokuty, které nejsou adekvátním trestem lidské zvířecí stránky charakteru, tak se stále lidé budou chovat k sobě jako zvířata.

Potlačení zbytečné pomsty milostí a rozumem

Toto je dobrý postřeh mého kamaráda Jardy. O tom zda bude oplacen trest by se mělo rozhodnout s určitou prodlevou a ne bezprostředně po zločinu. Ať se dá větší prostor milosti a rozumu.

Jak trestat lež?

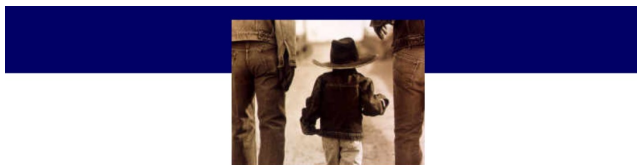
Lež je něco, co se asi nedá trestat alespoň ne v lidské společnosti. Možná, že až přijde Bůh, tak za každé slovo člověk bude nějak souzen a trestán, ale ta doba ještě nepřišla. Násilím se lež trestat nedá. Charakterní člověk nebude lhát, protože to je vždy zlo. Lží lež také nelze tedy trestat, aby to bylo spravedlivé. Lidem, kteří lžou je asi ideální úplně se vyhnout. Něco jiného je třeba vyhrožování. Když někomu někdo vyhrožuje, že ho zabije, tak se to chystá udělat. V takovém případě je potřeba takového jedince bez milosti okamžitě zlikvidovat. Buď to rychle a nebo raději jako výstrahu ostatním umučit k smrti. Lidé nejsou stvořeni k zabíjení ale k lásce. Zpět ke lži. Předpokládejme, že bude existovat svět, ve kterém bude rovnost a spravedlnost. Ve kterém nebudou mít lidé nedostatek, když budou pracovat. Ve kterém bude všechno průhledné. Bude mít někdo důvod někomu lhát? Podle mě nebude. Lež se dá si opravdu jenom odpustit.

Nejsem členem žádného řádu, žádné organizace ani ničeho podobného

Byl jsem dotázán, zda jsme členem řádu strážců koruny a meče. Nejsem. Tyto řády podle mě mají moc něco změnit, ale jsou kontrolovány někým vyšším. Já se pouze snažím ukázat lidem cestu vedoucí k nějakému pokoji. Tím vlastně ale vyrazím moc z rukou těm mocným, co lidi zužují.

Nedávejte sliby

Pokud vás někdo nutí dávat sliby konat čestné ideály, tak vám dává okovy. Dělejte dobré skutky z dobroty srdce a ne proto, že jste pod slibem.

Žil kdysi chlapec se zlým charakterem.
Jeho otec mu dal sáček hřebíků a řekl, aby vždy zatloukl
do plotu jejich zahrady hřebík,
když ztratí trpělivost, nebo bude chtít někoho urazit.

Dnes mi přišel email s prezentací. Tato prezentace začala touto stránkou. Já jsem tomu člověkoví, který mi poslal tu prezentaci odpověděl toto: "[Ahoj <jméno kamaráda>](#),"

děkuji ti za zprávu. Tato prezentace mě zaujala, protože je v ní skryté něco, co na první pohled nemusí být zřejmé.

V prezentaci se mluví o malém chlapci a je tam řeč o tom, že uráží ostatní v důsledku toho, že ztrácí trpělivost. Toto je ale pohled dospělého člověka. Co když to ale není pravda. Co když malé děti uráží dospělé ne pro to, že by ztráceli trpělivost ale pro to, že jsou jaksi přímočařejší a čistší. To je u malých dětí celkem známá věc. Postoj toho tatínka by ale vedl k tomu to dítě jaksi psychicky zdeformovat tím, že ho bude trestat zatloukáním hřebíků.

To že děti sem tam někoho urazí, i když nepoužívají vulgarismy a nevyhrožují, tak to naopak beru jako to, že ten uražený člověk je v čemsi charakterem vzdálený od dítěte a to není ideální.

To zatloukání hřebíků by možná mělo větší smysl v případě slovního napadání ostatních ale to není totéž co urážka. Urazit někoho lze i něčím, co je v podstatě správně ale tomu dotyčnému se to tak nejeví.

Já tuto prezentaci považuji za trochu zavádějící, alespoň když si jí vztáhnu na sebe, protože mé způsoby jednání asi někdy někoho dovedou urazit, ale co se týče trpělivosti, tak tu mám řekl bych velice dobře pod kontrolou.

Měj se pěkně,
Jirka“

Na těch PDF souborech je super, že se nedá sledovat, kolik lidí si to prohlíží. Nemůžu to sledovat já, ale ani nikdo jiný. Nebo alespoň nevím jak by se to dalo sledovat.

Postupné napojování firem na systém

Ve všech firmách v zemi se udělá hlasování, zda pracovníci nechtějí platit daně ale za cenu, že bude srovnaná hodinová sazba zaměstnanců podle nějakého spravedlivého měřítko. Běžní zaměstnanci budou asi v převaze a systém se tedy zavede. Peníze firmy budou převedeny do společné pokladny a náklady na provoz firmy se budou hradit z ní. Pokud byla firma majetkem zahraničního majitele, tak to bylo nějak rozkradené a nebo má smůlu, protože vykořisťování lidí bylo zrušené. Pokud sem bude chtít poslat nějaké vojenské vyjednávače, tak budou srozuměni, že v této zemi vládne spravedlnost a mír a ať se vojáci připojí k nám a jdou žít sem. Budou srozuměni, že dáváme přednost tomu, aby bylo zabito na světě co nejméně lidí, proto volíme metodu zastrašování a ať si rozmyslí svůj vstup na zem. Mohou jít do války, ale před hranicemi se vzdají a připojí se k nám. Pokud bude někdo chtít napadnout tuto zemi, tak naše superzabíjácké oddíly je pochytají živé a bude demonstrováno, co se stane s člověkem, když se mu v jeden okamžik vpustí do žil z několika míst louh a nebo jak reaguje člověk, když se vrazí do očí elektrody a pustí se vysoké napětí. Tohle ty lidi zaplaší, bude méně zabíjení a více míru. Každý sem může přijít v míru a v míru žít.

Co podnikání?

Podnikání bude podobné, jako doposud. Peníze budou na jednom místě pod dohledem. Nebude to ale tak, že si například vedoucí podniku řekne, že se koupí slonovina sázená diamanty a ferrari, když si to ten podnik nezasloužil. Vyplácení všech lidí v podniku bude stanovené celkovým objemem peněz v pokladnici a množstvím obyvatel. Podle toho, jaký kapitál vložila firma do pokladnice při registraci, tak bude stanovené množství peněz, které bude na případné investice do

podniku například na tu slonovinu a ferrari. Jenomže toto množství peněz bude možná nižší, než byl vklad kapitálu podniku a to z toho důvodu, že některé podniky jsou velmi bohaté a jejich kapitál by lidé raději přidali do pokladnice, aby byla větší životní úroveň. To je fér. Pak bude ještě podnik mít koeficient prosperity. Když podnik bude prosperovat a bude mít bohatý kapitál, tak podle tohoto koeficientu budou navýšeny v podniku výplaty lidem. Ať je nějaká motivace něco budovat. Motivace budovat by ale měla vycházet ze srdce a ne z toho, že si pak potají nějaký jedinec pořádně naplní kapsy. Když bude někdo chtít podnikat, tak přijde s návrhem. Lidé budou hlasovat. Lokální věci se budou hlasovat lokálně (například restaurace, parky). Globální, jako třeba automobilky a podobně, tak se bude hlasovat globálně s přihlédnutím na lokální reakce. Vyčlení se kapitál a bude se budovat.

Placení církevních sborů

Když budou chtít lidé sbor, tak ať ho mají. Placení podnájmů nebude, pouze energií. Chudší lidé budou mít vyšší úroveň a tak se snadno vyberou peníze na případnou kytaru, zesilovač a výplaty pastorovi. V mnoha sborech to takto chodí. Nevidím důvod, proč by to mělo být placené z veřejné pokladny, když všichni nejsou věřící.

Občanský průkaz a kreditka v jednom

Když někdo přijde do země, tak mu bude přidělena kreditní karta s fotkou. Ta fotka se zhotoví na místě. Pokud cizinec má nějakou hotovost, tak si jí tam může rovnou vložit a pokud ne, tak si může rovnou jít hledat práci. Hotovost by podle měla být úplně zrušená a vše by mělo být monitorované. Když bude mistr vyplácet peníze, tak se kreditka vsune do čtečky podobné jako jsou v obchodech a přičtou se peníze.

Terminály

Ne každý má počítač s internetem a nebo chytrý telefon. Měly by být na veřejnosti přístupné nějaké terminály, ve kterých si lidé zarezervují práci podle čísla své občanky.

Lékárničky

Lékárničky by měli být veřejně přístupné a mělo by tam být vše potřebné. Pokud se někomu udělá špatně, tak budou mezi civilisty vyškolení zdravotníci podobně jako policisté. Budou trochu více placení a zase podobným systémem jako přivolání policie se budou přivolávat zdravotníci. Na chytrém telefonu bude na to aplikace, kde se aktivuje alarm pro rychlou pomoc a zdravotníkům v okolí se aktivuje zase nějaký způsob broadcastu pro komunikaci.

Rozkrádání veřejného majetku

Když někdo bude rozkrádat a nebo ničit veřejné věci, jako třeba ty lékárničky, tak se mu to ztrhne z kreditu včetně rekonstrukce a všech nákladů na ní. V systému na rezervování práce na to bude speciální projekt pro opravy. Když někdo někoho uvidí, jak ničí nebo rozkrádá majetek, tak telefonem přivolá policii. Ta ho zadrží a vezme si číslo jeho občanky. Vyhodnotí se cena a ta bude sražena tomu dotyčnému. Pokud dotyčný bude chtít odmítat vydat občanku, tak co s ním? To tu máme stále žít ve světě bordelu, kdy se lidé stále vysmívají spravedlnosti? Pokud se bojí dotyčný toho, že bude nějak zneužita jeho identifikace, tak ať si jde případně stěžovat, když se něco stane. Vše stejně bude monitorované a kdyby policista nějak zneužil svojí funkci, tak se to dohledá. To znamená, že když dotyčný bude chtít odmítat vydat průkaz a je si vědom, že žije v zemi, kde je trest smrti, tak bude pro jistotu upozorněn, že pokud průkaz nevydá, tak bude na místě popraven. Od takovýchto lidí, kteří se vysmívají spravedlnost je potřeba svět očistit. Možná to zní zvláště, ale časy se mění a dostáváme se do doby, kdy svět nebude moci fungovat postaru a toto je teprve mírný začátek. Když uteče, tak nějak šikovně postřelit do nohy, odtáhnout ke kanálu a střelit do hlavy, ať s tím není moc nepořádku.

Dvojitá identita

Nevidím důvod, proč by nemohl systém fungovat v kombinaci se státem. Můžete napůl zůstat ve státě a napůl být v systému. Třeba já jako živnostník bych mohl podnikat normálně pod státem a platit daně, ale přitom mít druhou občanku/kreditku, na které budu mít kredit fungující v systému a ve všech firmách, které jsou napojené na něj. Když budu chtít, tak si ze státu přepošlu peníze do systému a zase naopak. Vlastně ani nevidím důvod, proč systém nezavádět v jiných zemích. Lidé se přeci nemusí stěhovat sem, ale v české republice bude asi větší bezpečí. V Bibli se píše, že lidé mají utíkat k izraelským horám. Ty izraelské hory ale mohou být izraelský lid, který je rozmístěný po celém světě ve všech rasách. Tedy tam asi bude potřeba zavádět systém, když budou lidé chtít.

Hlasování

Hlasování by mělo být dobrovolné a probíhat vyhraněné období. Když se bude o něčem hlasovat, tak zvítězí strana s největším počtem hlasů. Když se potom postaví něco, co se nebude líbit lidem, kteří nehlasovali, tak to mají jako motivaci příště hlasovat. Bude ale nutné, aby návrh byl někým, kdo vidí tak trochu „za roh“ veřejně oargumentován, čímž se ovlivní výsledek hlasování. Ať se opravdu vidí, zda je to dobrá nebo špatná věc.

Fronta hlasování

Návrhy k hlasování se budou přidávat do fronty. Nebude se ale hlasovat v jeden okamžik o všem najednou. Vždy bude k dispozici jen určité množství návrhů, které už oargumentoval oponent. O těchto návrzích se bude hlasovat a každý uživatel bude moci v období hlasování svůj názor změnit. Každý návrh bude mít své fórum, kde lidé mohou oponovat a nebo podporovat návrh. Když dovrší čas hlasování, tak se návrh buďto zrealizuje a nebo ne. Tím se dostanou ke slovu další návrhy čekající ve frontě na odhlasování.

Minimálně dvě fronty hlasování

Bude potřeba mít minimálně dvě fronty hlasování. Jedna bude pomalejší. Návrhy se budou zvažovat delší dobu. To bude vhodné například pro stavby větších podniků. Naopak někdy je potřeba zjistit rychleji co si lidé myslí a podle toho se zařídit. Na to bude ta rychlejší fronta.

Databáze a zálohování transakcí

Nebude možné příliš dlouho udržovat historii platebních transakcí všech lidí. Lidé si ale budou moci zazálohovat historii plateb k sobě na nějaké vlastní médium. Systém jim na požádání vrátí buď PDF či CSV soubor s historií transakcí pro jejich osobní přehled, ale systém bude umět i vrátit zašifrovaný formát, který bude umět rozkódovat jen systém. Když se někdo pokusí zmanipulovat transakce a nebo udělat falešné PDF či CSV, tak by alespoň podle toho zašifrovaného souboru mělo být dohledatelné co kdo komu posílal. Je to tedy v zájmu bezpečnosti každého, aby si tato data někde uchovával. Stejně tak třeba u hlasování či u rezervací práce se dá čekat, že se ta data nebudou držet věčně v aktivní databázi, ale někde by to zazálohované být mohlo. Jako databáze by byla asi vhodná Oracle. Martine ty jsi hodně mluvil o tom, že nechceš mít v čajovně kreditky a uvažuješ o nějaké alternativní vnitřní měně. Tak by jsi to mohl udělat tak, že v obchodě se za kredit nakoupí nějaká vnitřní měna a tou se bude platit v čajovně. Potom co lidem zbude, tak za to se zase vrátí kredit.

Bezdomovectví

Pro bezdomovce budou také vybudované tábory, aby nežili na ulici. Když budou jevit trochu snahu pracovat a vydělávat si peníze, tak dostanou byt a stanou se z nich snad normálně fungující lidé a třeba časem budou mít i rodinu.

Fetáctví a nadávání

Když někdo chce fetovat, tak ať si fetuje a nebo u sebe drží jakýkoliv druh drog, ale nebude omezovat druhé. Stejně si myslím, že v systému, ve kterém buď pracujete a nebo hladovíte, tak moc

nálad na nějaké tvrdší drogy nebude. To je asi hlavně záležitost bohatých lidí. Když někdo bude mít abst'ák a bude nadávat na ostatní, tak ať si nadává. Nadávání se nedá nijak trestat podobně asi jako lhaní. To se dá jen ignorovat. Určitě není dobré oplácet nadávky nadávkami, protože to není charakterní. No a když někdo takový bude chtít někomu ublížit, tak bude týrán a nebo popraven. Zabíjení a týrání lidí za adekvátních podmínek je charakterní, protože to pozvedne morálku. Lidé jsou akorát tím dnešním duchem nemorálnosti tak pokleslí, že si tohle neuvědomují. Zabíjení lidí musí být zavedené ale nějak spravedlivě, aby to vedlo k čistotě společnosti a ne k nesmyslné tyranii a diktatuře.

Šetrnější přístup k chovu zvířat

Někdo by měl dohlédnout na to, aby se produkovalo méně masa a zvířata tolik netrpěla ve velkochovech. Maso se přeci nemusí zas až tolik jíst, jako je to dnes a zvířata by měla mít svobodu a třeba i umožnit dětem k nim přístup. Třeba si lidé časem uvědomí, že nakonec maso nemusí jíst vůbec, když to šlo alespoň nějak omezit. Osobně znám lidi, kteří mi v tomto dávají za pravdu a i já jím maso celkem málo.

Zamezení vícenásobné evidence jednoho uživatele

Řekněme, že někdo něco rozbije. Bude chycen policií. Bude po něm vyžádána identifikační karta a on bude tvrdit, že jí nemá, protože je jen ve státě. V tom případě bude muset dát otisk prstu a občanku. Otisk se porovná s otisky ostatních registrovaných uživatelů, zda tam už náhodou není evidovaný a pokud ano, porovná se i fotografie. Uživatelé při registraci budou muset dávat otisk prstů, aby systém zkontroloval, zda už tam nejsou vedení s nějakým dluhem. Pokud tam opravdu vedený uživatel není, tak se tam založí podle jména na občance a i s fotografií občanky a dluh tam na něj bude čekat, kdyby se náhodou chtěl registrovat do systému, tak se mu vyhledá tento účet. Systém pro jistotu ještě občas zkontroluje účty, na kterých neprobíhají žádné transakce, zda nejsou duplikované. U takových „mrtvých účtů“ se prohledá, zda tam není nějaký jiný s podobným otiskem prstů či fotkou. Na to bude muset ale asi podívat nějaký člověk, protože systém by tuto duplicitu jinak už měl zachytit pouze pomocí otisku prstu. Pokud člověk bude dělat nějaký nepořádek a něco rozbíjet, tak policie bude mít nárok alespoň ten otisk prstů odebrat, ať už má kreditku nebo ne. Na tom nevidím nic špatného a když člověk nebude spolupracovat, tak bude donucen pod trestem smrti ať už je ve státě nebo ne. Pochybuji, že by byl někdo tak hloupý, aby se kvůli otisku prstu nechal zabít. Když toho bude nějak zneužito, tak ať si stěžuje na toho policistu a bude se to prošetřovat. Někteří lidé si možná řeknou, že tento systém bere lidem svobodu. Celá pravda je, že bere lidem svobodu dělat nepořádek. V Evropě se ukazuje, že svoboda dělat nepořádek vede ke katastrofě a proto je potřeba této svobodě zamezit. Tito lidé co mají tak rádi svobodu dělat binec si můžou žít kdekoli jinde, kde jim to bude tolerováno, ale na světě by mělo existovat alespoň jedno místo, kde to tolerováno nebude.

Kluby

Může se stát, že někdo přijde s tím, že chce mít klub, ve kterém nebudou zaměstnanci placeni klasicky standardně stanovenou hodinovou sazbou. Klub bude financován tak, že se vybere předplatné na rok a z toho budou placení pracovníci, rekonstrukce a vše možné. Já v tom nevidím žádný problém, proč by něco takového nemohlo fungovat. Pokud podnik neexistuje a bude se teprve stavět, tak se prvně bude hlasovat o jeho vzniku. Když se to odhlasuje, tak se formou bezúročných půjček půjčí peníze na stavbu podniku, které provozovatel ale bude nucen nějak splácet. Když to splatí, tak to bude něco jako jeho osobní byt a ne veřejný prostor. Nebude zaměstnaný a nebude mít žádnou standardní hodinovou sazbu. Bude se živit z toho, co vybere sám na předplatných. Bude si sám rozhodovat, jak uplatit pracovníky, kteří budou také placeni jen z vybraných peněz. Pokud se to pracovníkům bude zdát málo, tak přeci mohou jít jinam, kde se platí podle standardní hodinové sazby stanovené množstvím peněz v pokladně a počtem obyvatel. Tím je asi celý problém vyřešený. Hlavně by se to mělo brát trochu jako experimentální projekt a nerozjíždět tyto kluby moc ve velkém, protože tam vnímám určité riziko vykořisťování pracovníků.

Je také potřeba brát na vědomí, že když si někdo bude takto hrát na vlastním písečku, tak ať si hraje ale se vším všudy. Sociální zabezpečení na stáří, na které si ostatní skládají dohromady peníze se na tyto sólisty nebude vztahovat a to co se vybuduje ve společnosti, jako třeba byty, tak to také nedostanou, ale budou si to muset koupit za vlastní. Jestli si tímto postojem na sebe nešíje zbytečně bič. Klub podporovaný členskými příspěvky na určité období může fungovat i jako ostatní podniky začleněné do systému. Peněz na rozvoj takových podniků asi časem bude dost a je pravděpodobné, že ostatní budou okoukávat a budou si na více místech země stavět podobné, což není nic špatného. Alespoň dobré věci budou všem přístupnější.

Majitelé podnájímaných bytů

Lidé, kteří vlastní byty, které podnájmají, tak jsou vlastně něco jako správci. Stane se to jejich prací s určenou hodinovou sazbou podle té obecné. Takový správce ale nebude mít asi tak těžkou práci, jako kopáč, tak že procentuálně bude mít méně peněz, ale zase se tomu věnuje více času, tak že si vydělá. Lidé, kterým jsou byty podnájímané, tak budou platit jen energie a údržbu, ať se dostane více peněz do oběhu. Takový majitel podnájímaných bytů už na podnájmech povybíral tolik peněz, že mu jeho úsilí bylo hojně zaplacené a teď je potřeba, aby se lidé žijících v bytech měli trochu lépe.

Jak je to vlastně s tou Boží milostí

Někdo si asi řekne, zda to není trochu moc tvrdé trestání a přísnost to co tady rozebírám. Když přeci někdo bude popraven, tak jak dospěje k milosti? V první řadě je potřeba si uvědomit, že Kristova milost je tu už docela dlouhou dobu a nebude tu určitě napořád. Já věřím, že Kristova milost je stále k dispozici ale blíží se druhý příchod Krista a pak už milost nebude. Je potřeba udělat něco po to, aby se dostalo milosti odpuštění hříchů co nejvíce lidem. Nebude to uděláno tak, že někdo někomu bude násilím vnucovat své přesvědčení. Tedy antikrist bude asi hrozit násilím, pokud se mu lidé nepokloní, ale od toho je potřeba se obrátit zády. Když tedy chceme, aby mohlo milost přijmout co nejvíce lidí, tak by měly být prvně stanovená nějaká pravidla fungování společnosti, která si třeba nakonec v míru a pokoji uvědomí, že Kristus všechny lidi miluje a chce jim pomoci. Ale je Kristovo odpuštění bezmezné? V Bibli se píše o odpustitelném a neodpustitelném hříchu. Jak se to dá rozlišit? Lidé jsou nedokonalí a dělají chyby. Trestem za tyto chyby je smrt. Lidé ale ty chyby mnohdy dělají ze své slabosti. Nedělají to mnohdy pro to, že by vyloženě chtěli někomu škodit, ale třeba jsou na tom bídne a tak se sem tam něčeho špatného dopustí. Bůh dal možnost těmto lidem odpuštění hříchů skrze oběť Ježíše Krista. Kdo v něj věří, věří že byl vydán neprávem na smrt jen pro to, aby umřel za lidi, kteří by jinak svojí slabostí nemohly přežít, tak jim bude odpuštěno. Bude jim ale odpuštěno jen tehdy, pokud učiní pokání což je uvědomění si své vlastní špatnosti a požádání Krista o odpuštění. Takovým lidem bude odpuštěno, ale to není vše. Podmínky jsou daleko tvrdší, než se zdá. Když jste se tedy obrátili ke Kristu, tak se vaše srdce pod Božím vlivem začne měnit k lepšímu. Bůh do něj začne vpisovat nový zákon lásky a vy si pak lépe uvědomujete co je dobré dělat a co ne a jste ohleduplní k ostatním. Očekává se ale od vás, že se budete snažit odvracet od svých starých způsobů jednání. To znamená, že lidé budou projevovat snahu chovat se k sobě v souladu s tím, kam je směřováno to nové Bohem opravované srdce. Teď se konečně blížíme k tomu, co je to ten odpustitelný a neodpustitelný hřích. Když vy v srdci víte, že by jste něco měli udělat, snažíte se o to ale jste slabí a nedaří se vám to, tak jste si vědomi své chyby. Pak je potřeba znovu učinit pokání ale v duchu přímo ke Kristu. Vyznat své hříchy a poprosit o odpuštění. V takovém případě vám bude odpuštěno. Druhá možnost je, že člověk cítí, že dělá něco špatně, ale je mu to jedno. Postaví se vědomě proti Bohu a třeba proti němu zaujme i nepřátelský postoj. Pokud takový člověk jednou poznal milost Kristovu a rozhodne se touto milostí pohrdat, tak potom se dopouští neodpustitelného hříchu. Až přijde Bůh, tak se vlastně nebude moci hřešit. Člověk potom asi rychle zemře, když půjde proti Boží vůli. Co by se ale stalo, kdyby Bůh přišel hned zítra? To by asi většina lidí zemřela. Zemřelo by hodně z těch lidí, kteří by zemřít jinak nemuseli, kdyby bylo připravené prostředí a nastaveny nějaká pravidla. Proto je potřeba nastavit nějaká spravedlivá pravidla fungování, aby se lidé dostali do správných kolejí a nemuselo jich tolik

zemřít, protože více lidí pocítí, co je to boží odpuštění skrze Krista. Lide pak budou moci doopravdy poznat pravý charakter Boha a dobrovolně se rozhodnout, zda k němu přijít a nebo ne. Když se ale nastaví nějaká pravidla, tak je potřeba zajistit, aby je nikdo neporušoval. Takový člověk, který se rozhodne pravidla ignorovat a nebo se nějak stavět proti nim, tak se vyloženě staví proti Bohu, který chce tu většinu lidí zachránit. Proto takový člověk musí být upozorněn, že v případě takového jednání bude odstraněn.

Šest dní budeš pracovat a sedmý budeš odpočívat

V úterý 16.5. mi poslal bývalý kolega zprávu ve které reagoval na to, co teď dělám:

„Jirko,
jestli hledáš Boha, tak čtvrté přikázání zní:
Šest dní budeš pracovat.
Chápeš, co tím chci naznačit?
Jsem rád, že jsi se ozval.
VV“

Kolega Vašek o kterém jsem se zmiňoval v prvním díle příběhu na stránce 17 dne 23.1.2017. Vypadá to, že je mu stále líto tyhle věci číst a tak je stále úplně mimo a nebo nemá vedení Duchem Svatým, protože nad jeho srdcem stále nepřevzal kontrolu Bůh. Vašek je biblicky velice vzdělaný a patří do církve adventistů sedmého dne, kteří svítí sobotu jako den odpočinku, což je podle mě pořádku, ale to není to samé jako mít obřezané srdce.

Já tu tu jeho zprávu rozeberu veřejně, protože tím mohu odpovědět více lidem, kteří smýšlí podobně jako on. Ten jeho náznak může mít dva smysly. Pokud čte ty věci, které píšu, tak to může být narážka na to, že se snažím zavést systém, kdy by lidé nemuseli nutně pracovat těch šest dní v týdnu. Obydlí by byly postavené. Stroje by sklízeli pole samy na nějaký alternativní pohon a občas by to někdo jen šel obsloužit. Podmínky by byly nastavené tak, že by se lidé u práce střídali a nedocházelo by k tomu, že by jedni museli stále tvrdě makat a ti druzí nedělali stále nic a hromadili by jen majetek. Časem by se dělalo méně a méně a byl by to vlastně takový Eden, kdy si lidé jen utrhnou z toho pomyslného stromu a může se jen pařit a bavit se. To se ti nelíbí takováhle představa? Mě osobně se líbí. Vzhledem k tomu, že se blíží boží království, tak mi připadá celkem biblicky pravděpodobné, že ten ráj se znovu vybuduje, tak jak by se ty mé myšlenky dali rozporovat.

Druhý smysl Vaškovo tvrzení vidím v tom, že naráží na mě, že nechodím do práce. Já do práce sice nechodím, ale snažím se dělat něco produktivního tím, že píšu alespoň tohle. Platím si to z peněz, které jsem vydělal vlastní prací. Mám více pokoje a více svobody a co je na tom špatného? Snažím se pomáhat ostatním a přivádět je ke Kristu a za odměnu mám pokojnější život. Z tebe Vašku zdá se mi mluví tak trochu závist, což není dobré znamení boží přítomnosti ve tvém srdci. Biblicky jsi mnohem sečtější než já, ale koukáš se na svět klíčovou dírkou. Ty si jako analytik vyděláš pěkné peníze a žiješ v Čechách, kde je relativně bezpečí. Podle mě to není náhoda, že Čechy jsou poměrně bezpečné místo a někdo to tak asi chtěl a má své plány. No ale co taková uklízečka, které má problémy vyžít ze svého platu. Moje mamka je nemocná a už prochodila hodně prací, tak že mám trochu zmapované, jaké jsou podmínky ve společnosti. Mamka se chce zapojit a pracovat, ale není pro ní vhodně nastavené prostředí stejně tak jako pro spoustu dalších lidí. No a co lidé támhle v Německu, kteří jsou tyranizováni. Tebe tyhle věci z pozice analytika moc netrápí a vlastně ani nemáš čas je řešit. Já mám čas se tím zabývat, tak se tím zabývám a věřím, že tyto dokumenty čtou lidé, kteří mě dovedou nějak podpořit. Jedna věc je mít pokojný život a druhá je být pasivní a nic nedělat.

Ztráta kreditky

Pokud někdo ztratí kreditku, tak to nebude žádný problém. Přijde na místo výdeje kartiček a podle

jeho otisku prstu bude dohledán v systému. Když naběhne více lidí s podobným otiskem, tak se bude porovnávat fotka, datum narození a jméno a příjmení. To by bylo, aby se ta pravá osoba nenašla. Osoba se nalezne a bude přidělena nová kreditka s fotkou podobně jako občanka. Bude vygenerován nový PIN. Stará kreditka se zneaktivní, aby náhodou na ní někdo nemohl dělat nějaké podvody. Ta kreditka se ale opravdu jen zneaktivní, ale v systému zůstane vedená a to z toho důvodu, že kdyby ten člověk dělal nějaké podvody, tak ať se to dohledá. Osobě bude stržena z kreditu jenom částka ceny nové kreditky. Je důležité si uvědomit, že na kreditce nebude žádný kredit a proto je pouze jedna aktivní a ostatní neaktivní. Ten kredit bude vedený k osobě. Může se stát, že v systému bude evidovaná osoba, která nemá žádnou kreditku a přes to bude mít dluh. To je například člověk, který se dopustil nějakého ničení veřejného majetku, ale v systému není zatím registrovaný, protože je ve státě. Při ničení majetku mu bude policistou nebo více policisty odebrán otisk prstů, bude vyfocen a podle občanky se zjistí datum narození a jméno, aby se zaregistroval do systému. Celý zásah bude natočený na video a podle toho se potom posoudí, kolik kreditu se člověku odečte a zda ten zásah byl vůbec oprávněný. Pokud kredit byl odečten neoprávněně, tak si člověk potom bude moci stěžovat na policisty, ale bude povinen nechat policisty provést registraci do systému odebráním otisku prstu, vyfocením a dát průkazku, pokud nějakou má. Znova opakuji, že lidé by si měli zálohovat zašifrované informace o jejich transakcích a pohybech někam k sobě na svá média. Transakcí bude velké množství a nebude asi reálné sledovat to příliš velkou dobu. Když si člověk uloží třeba jednou za dva týdny ze systému soubor, který bude obsahovat, kde pracoval, kolik dostal, jaké zaplatil pokuty, co si kupoval a hlavně také jaký má kredit k tomu danému dni, tak veškeré podvody a lhaní se řádně omezí.

Letniční hnutí

Letniční hnutí je pro mě velký otazník v oblasti církví dnešní doby. Oni sebe považují za velké probuzení posledních dnů, ale fundamentální církev je zase považují za velké odpadlictví.

Konečně jsme se trochu dostal k tomuto dlouho otevřenému tématu. Včera 14.5.2017 jsem byl v letničním sboru na sídlišti Šumava no a kdo tam nebyl. Byl tam pan Marcus Enzenebner, o kterém jsem psal na stránce 6 v druhém díle. To byl den 12.3.2017 a byly jsme ve sboru s mamkou, ale odešli jsme, protože nás zaskočilo to, co se tam dělo. Já jsem se na to šel včera opět podívat, ale tentokrát už bez mamky a chtěl jsem to vidět

celé. Byl jsem tam až do konce. Z počátku tam byly trochu emocionální projevy, ale jen na panu Enzeneberovi a ne na ostatních lidech. Po chvíli následovala chvílka klidu. Bylo тихо a něco příjemného bylo trochu cítit. Nevím, jak kdo to moc vnímal. Třeba jsem méně citlivý, ale něco příjemného tam bylo. Po mé včerejší zkušenosti to není nic tak strašného, jak jsem se domníval. Nejedná se o žádné torontské požehnání, ze kterého už nějakou obavu mám.

Když apoštolům byl sesílán duch svatý, tak uměli mluvit cizími jazyky, aby se dorozuměli s ostatními lidmi. To se v dnešních letničních církvích neděje, ale to ještě nemusí nic znamenat. Apoštol Pavel mluvil o takzvané modlitbě v jazycích, kterým běžný člověk nerozumí. Říkal ale, že má být někdo, kdo tuto modlitbu/mluvení vykládá, aby to neplašilo ostatní lidi.

V letničních církvích se člověk setká s názorem, že pokud nemá dar tohoto mluvení, tak nebyl pokřtěn v duchu svatém, ale já osobně s tím nesouhlasím a ani to není biblicky doložené.

Na co ale je potřeba dívat si pozor, aby lidé byly naplněni skutečně duchem svatým a ne nějakým

jiným duchem. Tomu se ale dá předejít jedině tak, že prvně, než se začnou dávat tato požehnání a podobné věci, tak člověk musí být obrácený ke Kristu a musí prvně přijmout odpuštění. Četl jsem kritiku, že prý třeba na takových kurzech Alfa se na toto neklade důraz. Já jsme na několika kurzech Alfa byl a ani jsem nezaznamenal, zda se tam na toto poukazovalo. Bylo tam vytvořené velmi přátelské prostředí. Večeře placená organizací o tom není sporu, ale příkláním se k té kritice, že je opravdu důležité lidi uvědomit o tom, že jsme vlastně hříšní a musíme učinit pokání a také o tom, že tu není jenom Bůh Kristus, ale také Bůh Otec. Člověk, který se si vědom své nečistoty a požádá o odpuštění Krysta, tak pak není vystaven takovému riziku, že se do něj dostane nějaký démon při těchto obřadech.

Je potřeba dávat pozor na davovou psychózu. Jsou letniční sbory, kde například kazatel opakuje stále dokola haleluja a ti lidé, kteří tomu přihlíží, tak z toho zblbnou a může se tak do nich snáze dostat nějaký démon. Takové projevy mohou vyvolat v prostředí vlnu díky davové psychóze a pak začnou lidé padat jeden po druhém. Podle Bible přeci nikdo stále neopakoval dokola jednu frázi. Lidé se měli smysluplně modlit za Ducha Svatého, což je podle mého názoru něco jiného, než říkat dokola jednu frázi. Není také něco napsáno v Bibli o tom, že nemáme brát boží jméno nadarmo. Mě toto jednání trochu připomíná právě porušení toho přikázání a to mlže mít za následek, že potom převažuje ten zlý.

Takto bych popsal slabiny letničních, ale jinak jsou to fajn lidé. Pravý dotek Ducha Svatého se dá poznat tak, že oslaví Krista, tedy člověk v něm cítí pokoj přicházející od Krista. Toto je napsáno i v Bibli a já tomu věřím.

V Budějovických letničních sborech jsem se ale nesetkal s těmito úkazy, kdy by lidé padli na zem v křečích a podobně, což jsem rád. Myslím, že jsou to zdravá společenství.

Placení za neodpuštěné hříchy

Pár stránek výše jsem psal, jak je to vlastně s tou boží milostí. Milost je dobrá věc, ale pokud se někdo domnívá, že milost by měla být bezmezná, tak je asi psychicky narušen. Kdyby byla milost bezmezná a bylo by to správné, tak by si asi podle tohoto pravidla mohl dělat každý co chce. Milost je dobrá, protože lidé jsou nedokonalí, mají v sobě dobré jádro, ale dělají chyby. Co když ale někteří lidé jsou na tom tak morálně zle, že jsou schopni dobrovolně dělat vyložená zvěrstva. Tam už ale pak milost pak nemá co pohledávat. Milost by v takovém případě byla zločinem, protože podporuje zločinnost a ne obrácení na lepší stranu. Když ale nepřijde milost, tak musí přijít trest, protože jiná možnost není a nezasahování do špatného dění by vlastně byla milost. V Bibli se píše o nekonečných mukách v ohnivém jezeře za neodpuštěné hříchy. Může to být ale opravdu tak? Dává smysl, aby člověk byl týrán na věky věků v nějakém ohnivém jezeře, když třeba toho až tolik špatného nespáchal? Nemůže to být jen chyba v překladu a nebo záměrné překroucení písma, aby to lidem nahánělo zbytečně strach a tím je to svazovalo do otroctví

asketismu? Mě dává větší smysl, že člověk, kterému nebyly odpuštěné hříchy pro to, že nepřijal milost, tak za ně bude muset zaplatit. Zaplatí za ně a tím si uvědomí, že dělal špatně a choval se neohleduplně k ostatním. Bůh ho tímto trestem přivede zpět k sobě, protože člověk bude obeznámen s tím, že se nevyplácí být bezohledný k ostatním a raději žít podle Božích pravidel, které sice zdánlivě berou svobodnou vůli konat zlo, ale nakonec to tak je vlastně lepší. Mě osobně dává smysl tato úvaha více než nějaké věčné zničení a nebo věčná muka, ale nechci tvrdit, že mám

na 100% pravdu. Prvně by ale bylo dobré informovat lidi, že tu nějaká taková milost je, protože v dnešní době se evangelium hrozně špatně šíří, když všude je takový chaos a nepokoj.

Když lidé budou informováni, že je tu možnost žít spolu v míru na nějakém místě, kde vládne pořádek a spravedlnost, tak třeba uvěří, že nakonec nějaký spravedlivý Bůh existuje. Jak ale dostat lidi na takové místo. Jedině nějakým mírumilovným způsobem. Tak třeba že bohatí si uvědomí, že vlastně způsobovali chudobu těch, co jim vydělali na majetek, zamyslí se nad sebou, požádají Krista o odpuštění svých hříchů a věnují své bohatství ve prospěch chudých. Chudí jim za to ale odpustí a budou je mít rádi. Ti co chtějí ubližovat ostatním a není to v sebeobraně, tak se nad sebou zamyslí a uvědomí si, že ubližovat by se mělo jen v případě vlastní fyzické ochrany a stejně tak i zabíjet. Žádný jiný případ omluvitelný není. Tito lidé si uvědomí, že jejich postoj byl zlý, požádají Krista o odpuštění a přijdou v míru. Ti, kteří se jich naopak obávali, tak jim odpustí. Ti co nadávají a lžou, tak se také nad sebou zamyslí, protože svým jednáním způsobují nepříjemnosti druhým. Požádají Krista o odpuštění a budou se snažit nejednat takto dále. Ti, kteří jim jejich jednání trpěli, tak jim odpustí a budou je mít rádi. Tím je celý problém vyřešený a všichni lidé se mohou sejít na jednom místě, kde bude pokoj. Otázka je, zda něco takového všichni lidé dokáží.

Co ale dělat s těmi lidmi, kteří budou chtít přijít na takové místo a nebudou chtít jednat ohleduplně k ostatním. Těm lidem byla ale dána maximální milost napravit své jednání a přijmout odpuštění. Více milosti už není možné podle mě dát. Když nechtějí akceptovat pravidla ohleduplnosti k ostatním, tak ať si buďto žijí někde jinde a nebo bude jejich špatnost obrácena proti nim, či zamezena. Jak ale zamezit této špatnosti. Nadávky a lhaní se v lidské společnosti nedá nijak spravedlivě trestat. Takovým lidem je možné se jediné snad vyhnout. Okrádání se dá pojistit tím, že se přerozdělí spravedlivě majetek a peníze se pošlou tam, kam patří. Násilí lze oplatit jediné násilím. Co ale dělat s těmi, kteří se rozhodnou jít do takové země zabíjet hodné lidi, kteří chtějí žít v míru. Proč se s těmito lidmi nějak zvlášť trápit? Tak budou prostě izolovaní ve vězení ať nikomu neublíží. Nebude to vězení, kde budou krmení. Nikdo jim žádné jídlo nedá, protože oni chtěli lidi pozabíjet, tak proč by je měli krmit. Budou tam mít nůž a mohou se zabíjet a pojídat mezi sebou, když chtěli vraždit. Bude to prostá díra v zemi, která bude vybetonovaná a nebude se dát od tud' uniknout. Když bude hodně zabijáků, tak díra bude plná výkalů, mrtvol a na vrchu nejsilnější jedinci. Nechtěli nic budovat a chtěli zabíjet, tak budou v místě, kde se nic nebuduje a nejsilnější zabijáci zabijí nejslabší zabijáky. Budou vřískat v agónii a prosit o milost, ale žádná se jim nedostane, protože milost, která jim byla dána, tak jí opovrhovali. Jestli tam někdo přijde a bude chtít někoho z nich nakrmit a nebo zachránit, tak mu to bude zakázáno, protože takovéto jednání je jasný zločin. Jednou za čas, až se výkaly a mrtvolý navrší do takové výšky, že by bylo možné utéct, tak se vše postříká benzínem a podpálí, aby bylo zase více místa. Tímto je problém vyřešen. Ti co chtějí žít v míru a budovat lepší svět, tak budou a ti co chtějí dobré lidi zabíjet, tak budou zlikvidováni.

Projekt Eden

Nenapadá mě příhodnější název pro projekt než Eden. Dejme tomu, že se vytvoří systém. Asi bych dal přednost nějaké klient/server aplikaci pro více platforem, než klasické webové aplikaci. Například takový Skype by mohl být dobrou inspirací, ale na druhou stranu takový facebook běží v internetovém prohlížeči, využívá ho spousta lidí a také se to výkonnostně daří uhlídat, ale otázka je, na kolika serverech to běží a jak je drahý provoz. Z těch reklam se dá uplatit asi ledacos.

Mezitím co se bude vyvíjet systém, tak se tato informace dostane do vědomí lidí. Lidé si zvažují, zda by raději nechťeli platit dně státu, mít více spravedlivě srovnané platy, nebýt vykořisťováni, být pod větší ochranou policie a nebo se sami stát policií při svém zaměstnání a mít možnost ovlivňovat efektivnější budování země a ekonomiky ochráněné proti rozkrádání.

Až bude systém připraven, tak se do něj každý, kdo má zájem zaregistruje. Zaregistruje se prozatím bez otisku prstu, ale bude tam jméno, příjmení a datum narození. Otisk prstů a kontrola data narození podle občanky se bude řešit až když se opravdu rozhodne, že člověk chce v systému fungovat, ale zatím se tam zaregistrují jen pro to, aby mohli hlasovat. Dnes ale lidé pracují ve firmách. Je potřeba ke každému člověku zavést do systému firmu, ve které pracuje. Bude zjištěna průměrná hodinová sazba ve firmě. To zjistí buď ředitel a nebo pokud se mu nebude chtít, tak mzdová účetní, které bude už tou dobou policie krýt záda. Zjistí se také kapitál firmy a zavede se do systému. Až se vyberou informace a zaregistrují uživatelé, tak se spustí hlasování.

Na hlasování se založí jeden návrh na určité období a to, zda si lidé přejí, aby firma zůstala ve státě a nebo přešli pod systém. V hlasování se sečte kapitál všech firem a stanoví se nějaká obecná hodinová sazba, která se stanoví nějakým průměrem sazeb všech podniků ale přihlédne se i k celkovému kapitálu všech firem. Po tom, až skončí hlasování, tak se nějakým jednoduchým databázovým výběrem zjistí, podle hlasujících lidí a jejich napojení na firmy, jaké firmy zůstanou ve státě a jaké ne. Podle toho se odečte kapitál a srovnají sazby a bude se hlasovat znovu ale tentokrát už jen ti, kteří jsou ve firmách, které mají větší tendenci přejít pod systém.

Až se odhlasuje, tak asi začne přepojování a vybírání kapitálu pod dozorem policie. To je asi nejspravedlivější řešení, jaké mě napadá.

Obchodáky: Pokud je na území české republiky obchodák, který je v řetězci zahraniční firmy a lidé si odhlasují, že chtějí přejít pod systém, tak se obchodák zreguluje, tedy všechno zboží a peníze v pokladnách budou patřit lidem. Za tu dobu co tam místní lidé pracovali, tak na to vše dávno vydělali a je jenom velkorysý, že nebudeme chtít více. Placení kreditkami se bude muset přepojit rychle na systém, ať obchod funguje a pak se bude řešit, jak zapojit rezervování prací, aby nemuseli lidé trávit osm a více hodin ve skladech či u pokladen. Nákup zboží se bude řešit ze společné pokladnice ale i obchody budou mít svůj přidělený kapitál, který nemohou překročit, jak jsem psal ve článku „Co podnikání?“. Obchodák by měl ale být přístupný i pro lidi, kteří jsou jen ve státě. Tak že na způsobu placení se nic zvláštního měnit nebude, pouze systém bude platebně fungovat jako samostatná „banka“, ale banku to moc připomínat nebude.

Banky: Jak to bude s bankami? Tam je to složitější. Když si půjčí někdo peníze z banky, tak je tam musí vrátit, aby to bylo fér. Pokud ale zaměstnanci banky budou chtít být v systému, tak budou placení ze systému a ne bankou. Tím pádem ale banka ztratí právo na úrok, protože placení zaměstnanců už zařídil někdo jiný. Takové bance bude znemožněno dále pokračovat ve funkci tím, že už nebude dávat další půjčky a po zplacení všech pohledávek banka zanikne a budova se přestaví na něco užitečnějšího. Pokud si lidé budou chtít půjčovat, tak to bude monitorované systémem a půjde to mimo banky. Za tu dobu co tam místní lidé pracovali a co se vybralo na úrocích, tak budou mít nárok na převzetí vlastnictví budovy. To je docela spravedlivé řešení podle mě.

Pokud majitelé bank odpustí lidem dluhy, tak jim to bude připočítáno k dobru a pokud dluhy neodpustí, tak je lidé budou muset splácet za nějakých rozumných podmínek. Úroky ale budou jen tam co banka bude pod státem (tedy mimo systém) a zaměstnanci budou placeni z úroků. Pokud si banky dupnou, že chtějí peníze co nejdříve, tak se s tím nebude dát nic dělat a lidé budou muset žít v režimu stravenek podobně jako ten, kdo ničí veřejný majetek. Měli by jsme být objektivní a uvědomit si, že banka je něco trochu jiného než obchodák. Sice lidi také vykořisťuje, ale na rozdíl od obchodu má své pohledávky a ty nemusí být malé. Nikdy není dobré zbytečně se zadlužovat.

Zdravotní pojištění:

Zdravotní pojišťovny by měly být vedené v systému jako firmy s kapitálem v pokladnici a pod dohledem. Zdravotní pojištění se týká každého z nás a mělo by na to být samostatné hlasování, zda lidé chtějí mít pojišťovnu v systému a nebo ne. Každý člověk bude moci mít kromě zaměstnání v systému přidělenou ještě zdravotní pojišťovnu, ale jen pokud bude chtít. Ten kdo nechce být pojištěný a bude potřebovat peníze na nějakou dražší operaci, tak si bude moci vzít nějakou bezúročnou půjčku, kterou bude splácet podle svých možností. Případně se udělá veřejná sbírka, pokud to bude vhodné.

Sociální pojištění:

Tak sociální pojištění postrádá na významu v systému, ve kterém nemocní vždy dostanou, když budou potřebovat ať už dělali a nebo ne a naopak zdravý člověk, pro kterého se vždy najde nějaká práce, tak nebude dostávat žádné sociální dávky. Tento způsob mi přijde spravedlivější, než řešit nějaké sociální pojištění.

Policie:

Policie bude zavedená jako samostatná firma. Policisté budou hlasovat zda přejít do systému a nebo ne. Podle množství policistů, kteří budou chtít přejít na systém se ze státního rozpočtu převede část peněz vyhraněná na policii do pokladnice. Policistou se bude ale chtít stát více lidí a hlavně lidé budou vydělávat hlavně vytvářením nějakých hodnot, což hlídování samo o sobě není příliš velké vytváření hodnot. Proto hodinová sazba nebude tak velká, jako je tomu u policie teď. Takový model by se ekonomicky nedal asi moc utáhnout. Za to že je člověk policajt bude příplatek podobně jako u lékařů, ale vydělávat se bude hlavně nějakou produktivnější prací. Tím ale že dojde k zásahu policie a nebo lékařů, tak může být udělena nějaká jednorázová odměna. Tím ale že policisté přejdou do systému, tak mohou vypustit z hlavy nějaké zákony a řídit se zdravým rozumem a morálkou.

Ostatní odvětví státního rozpočtu:

Podobně jako u policie by to mělo být i s rozpočtem na údržbu silnic a podobně. Když si lidé odhlasují nějaké návrhy ohledně potřebných rekonstrukcí a inovací, tak by na to z rozpočtů měli být přiděleny peníze. Když ne na tyto věci, tak na co tedy?

Listina očisty:

Policie má prý připravený nějaký seznam lidí od kterých je potřeba očistit společnost, či zda jsem to správně pochopil. Pokud jsou tam nějaké nesmysly, tak je smažte. Tím myslím například evidence lidí, co například chodí na koncert Ortelu a nebo se zajímají o politiku. Začněte tam evidovat

nebezpečné lidi pro společnost jako například násilníky, potencionální vrahy nevinných a podobně. To je opravdová hrozba pro společnost. Pokud vám bude v zásahu do evidence někdo bránit, tak ho odkažte na mě a já si s ním promluvím osobně a nebo to vykomunikujeme nějak vzdáleně. Je třeba nastolit ve společnosti pořádek.

Přídavky na děti:

Přídavky na děti se nebudou dávat lehkovážně. Pokud si někdo nadělá pět dětí, tak bude muset více máknout, aby je uživil alespoň do šesti let. V šesti letech, kdy normálně děti začínají chodit do školy, tak místo přemíry školy jim bude umožněno pomoci finančně nějak rodičům a to nějakou adekvátní prací, která bude vhodná pro děti. Třeba například něco jako navlékání korálků na náramky. Podle množství hotových krabiček mistr zaplatí na kreditku peníze, ale nebude to tak, že některé děti budou v práci od rána do večera, aby se také dostali na jiné rodiny a jiné děti, jak už jsem psal v úvaze o „Regulaci hamounění“. Člověk má dvě ruce, aby se učil pracovat a tak je třeba děti už od mala vést k tomu, aby používali ruce a ne přemíru přemýšlení nad tím, jak se vyhnout práci rukama, což se mi zdá, že většina dnešních škol dělá. Pokud by byly nějakí rodiče opravdu neschopní zaopatřit své děti a děti nebudou schopné postarat se o sebe, tak teprve potom budou mít přídavky smysl.

Řidičák a jiné doklady:

Má smysl mít řidičák a spoustu dalších dokladů? Podle mě ne. Všechno by mělo být evidované na jednu unikátní osobu, která má pouze jednu aktivní kreditku. Tím pádem by měla ztratit na významu penženka, ve které je hotovost a spousta dokladů. Kreditka může být třeba na svazku s klíči.

Klíče vs. odemykání kreditkou:

Stejně tak nevím proč by člověk měl u sebe nosit zbytečné svazky klíčů. Odemykat dveře můžete na kreditku, ale to už je každého věc, jak si to doma zařídí.

Evidence trvalého bydliště:

Evidence trvalého bydliště ztrácí na významu. Určitě nebude napsané trvalé bydliště na kreditce, kterou si někteří lidé odemykají byt. Trvalé bydliště slouží jednak ke korespondenci, ale v době internetu je toto zaostalost a zpráva může přijít uživateli v systému, kde bude mít seznam zpráv a nebo jednodušeji tam bude mít uvedený email, na který přijde zpráva. Pokud někomu bude potřeba odečíst peníze za nějaké výtržnosti, tak se to udělá rovnou a není potřeba znát trvalé bydliště. Pokud bude potřeba toho člověka dohledat, tak se to zjistí snadno podle práce, ke se pohybuje a nebo kam chodí nakupovat a dá se pokyn místní policii společně s fotografií. Tím odpadá absolutně potřeba evidovat nějaké trvalé bydliště.

Identifikace osoby:

Na každé kreditce bude její unikátní identifikační číslo. První vydaná kreditka bude mít číslo 1, druhá číslo 2 a takto to půjde. Bude tam ale i identifikační číslo osoby. Jak ale identifikovat osobu? Identifikaci osob číslem už dnes máme a je to docela pěkný způsob, protože je to rodné číslo ve kterém je vidět datum narození. Toto by chtělo přenést nějak do systému do 64 bitového čísla, které by údajně mělo pojmout 19 cifer a to je dostatek. Pokud se bude registrovat člověk, který má občanku s rodným číslem například 911213 / 1247, tak přenesení na nový systém bude číslo rozšířené o století, ve kterém se člověk narodil a poslední čtyřčíslí bude rozšířené na šestičíslí. Tedy nové číslo bude 19911213001274. Takto velké číslo 64 bitů umí pojmout. Pokud člověk nebude mít občanský průkaz, ale bude znát svůj den narození, který bude například 11.8.2008, tak jeho číslo bude 20080811000001. Číslo systém přidělí podle data narození a v šestičíslí se přidělí takové číslo, které ještě neexistuje. To znamená, že pokud 000001, 000002 a 000003 už existují, tak se přidělí 000004. Pokud ale přijde někdo a nemá občanku a ani neví kdy se narodil, tak se to vyřeší jednoduše. První číslo takového člověka bude 1000000000000001. Lidé, kteří znají svůj datum

narození, tak jejich čísla budou vždy v čtrnáctimístném číselném rozsahu a těm, kteří tento údaj neznají, tak bude přidělen patnáctimístný rozsah a teoreticky by se to mělo začít překrývat až po roce 9999, ale tím bych si určitě teď hlavu nelámал.

Ještě ale je potřeba myslet na jedno. Lidé, kteří znají své rodné číslo, tak čtyřčíslí už je potřeba pro ně v systému nějak vymezit. To znamená, že když přijde někdo, kdo zná jen datum narození a nebo rodné číslo má evidované prostě nějakým jiným způsobem v jiné zemi, tak v šestičíselné příponě identifikace se těmito lidem nebudou přidělovat hodnoty od 000001, ale od 010001. Takto se zabrání kolizím, kdyby přišel někdo, komu se vygenerují identifikace, které se později může protnout s někým z Čech, kdo se rozhodl registrovat do systému.

Jak udělat prvotní registraci do systému za účelem hlasování. Pokud někdo chce uvést celé rodné číslo, tak ho uvede a tím už pak nebude muset nic měnit a měl by asi ukázat občanku, aby se tam nezádal nesmysly. Když někdo chce uvést jen datum narození, tak se šestičíslí vygeneruje pro něj v pořadí od 010001, ale když se pak rozhodne, že chce doplnit celé své rodné číslo, aby si lépe pamatoval identifikaci, tak to bude možné změnit ale bude to muset doložit občankou. Ten kdo chce jen hlasovat a nechce uvádět své rodné číslo, tak ani v tom by neměl být problém a prostě se mu vygeneruje číslo od 1000000000000001 a později mu může být přiděleno číslo podle jeho data narození.. Rozsah je dost velký v tom nevidím problém. U evidence každé osoby ale budou dva údaje. Když dojde ke změně z patnáctimístného rozsahu na menší, tak se nastaví údaj, jaké měla tato osoba číslo v prvotním patnáctimístném rozsahu a to už nepůjde změnit. Stejně tak pokud se rozhodne dodat celé své rodné číslo a bude aktuálně vedená osoba jen por datem narození, tak druhý údaj bude nastaven na hodnotu čísla, které se registrovalo jen s datem narození. To už také nepůjde změnit. No a pokud si nějakí borci zaregistrují více účtů, tak při dokládání občanky, otisku prstů a fotek narazí a účty společně s dluhy se propojí na jednu osobu a to ostatní se vymaže. Teprve po tom, co už se rozhodnete, že nechcete jen hlasovat ale mít přidělenou kreditku, tak budete muset projít touhle přísnější registrací, kde už se „vyřýsuje“ pravá identita.

Pro přidělování nových čísel osob bude jen jediná sekvence a to pro ten patnáctimístný rozsah. Pro toho, kdo neví co je to sequence, tak je to v databázi počítadlo, které se při přidělení čísla zvedne o jedno či více hodnot pro další přidělenou identifikaci. U těch lidí, kteří uvedou zatím jen datum narození, tak se šestičíslí nebude generovat žádnou sekvenci a ani se nebudou prohledávat volná čísla. To by v tom byl asi zbytečně nepořádek. Nové šestimístné číslo bude přidělené tak, že databáze prohledá například pro datum narození 11.8.2008 rozsah od 20080811010001 do 20080811999999. Nalezne se nejvyšší přidělená hodnota a hned to další číslo bude nová identifikace. Takto to bude nejčistší. Prohledávání nejvyšší hodnoty v těchto rozmezích se bude provádět jak v aktuální unikátní identifikaci osoby, tak v tom druhém údaji, o kterém jsem mluvil výše, který nese identifikaci uživatele ještě před tím, než uvedl celé své rodné číslo na občance.

Pravidla hlasování:

Hlasování o tom, zda se firma připojí na systém a nebo ne bude umožněné každému, kdo se zaregistruje libovolným způsobem a uvede firmu, ve které pracuje. V přehledu firem bude viditelné číslo kolik lidí pod ní spadá. Kdyby náhodou se někdo chtěl registrovat do systému vícekrát a narušovat tím hlasování, tak někdo, kdo ve firmě pracuje a má na starosti pracovníky, tak prověří, zda množství pracovníků ve firmě není menší než počet registrovaných lidí. Kdyby to množství převyšovalo počet lidí, tak bude potřeba v databázi nějak označkovat tyto uživatele za nedůvěryhodné a jejich hlas bude ignorován. Těžko něco takového uhlídat, ale reálné to je. Potom až bude osoba zavedena v systému natvrdo, tak že bude mít i otisk prstu a fotku, tak takový člověk bude moci hlasovat už o všem ostatním.

Hierarchické uspořádání pracovníků a kontrola falešných registrací:

Jak by se tedy dalo ideálně registrovat do systému, aby to bylo co nejspravedlivější a předešlo se

podvodům. Řekněme tedy že systém je zatím ve fázi, kdy se zatím nezískávají otisky prstů, nejsou v systému žádné peníze ale jde jen o hlasování zda firmy přejdou nebo nepřejdou na systém. Dejme tomu, že lidé se nějak dozví o systému. Budou chtít, aby se ve firmě, kde pracují hlasovalo. Zvolí se nějaká důvěryhodná osoba z firmy, které bude mít pod správou evidenci osob ve firmě. Může to být ředitel a pokud se mu do toho nechce, tak si lidé vyberou někoho jiného. Ten člověk se zaregistruje a nemusí zatím udávat ani datum narození, ale bude muset založit firmu do evidence, protože tam zatím není vedená. Tím že jí založí, tak se stane správcem a bude moci pod touto firmou dělat určité operace. Lidé nebudou moci být registrovaní přímo pod firmou, protože by v tom byl zmatek. Správce založí hierarchicky jednotlivá oddělení, která jsou ve firmě. Až budou oddělení založená, tak potom bude možné, aby se začali registrovat vedoucí těchto oddělení a nebo případně pracovníci vybraní lidmi, kteří budou mít pod dohledem správu těchto oddělení v systému. Potom se dá už možnost registrovat běžným pracovníkům. Pokud se tedy registruje běžný pracovník, tak nebude zakládat novou firmu jako správce ale najde si to své oddělení v dané firmě a pod to se zaregistruje. No a co kdyby došlo k tomu, že někdo bude chtít vytvořit podvodný účet za účelem podvodné změny výsledku hlasování. Takový člověk se bude moci zaregistrovat jen pod nějaké existující oddělení a nebo založit vlastní fiktivní firmu. Takovou kontrolu bude problém obejít. Správce firmy si ohlídá, zda došlo k vytvoření všech oddělení ve firmě a v moment, kdy to bude odpovídat skutečnosti a budou přidělení všichni správci oddělení, tak správce uzamkne možnost vytváření dalších oddělení. Podobně správci oddělení když uvidí, že už jsou všichni pracovníci oddělení v systému zaregistrovaní, a budou chtít zamezit podvodným registracím, tak uzamknou možnost registrovat lidem do oddělení a v případě nabrání nových zaměstnanců se to na chvíli povolí a zase uzamkne. Ti lidé, kteří se zaregistrovali podvodně v době odemčení, tak budou buď deaktivováni a nebo smazáni. Kdyby správce firmy a nebo oddělení jednal nějak v nesouladu se skutečností, tak to bude nahlášeno a vybere se jiný důvěryhodný správce. To znamená, že běžní lidé to vše budou moci kontrolovat a bude otevřeně přístupné všem lidem kolik která firma má zaměstnanců a na jakých oddělení. Na tom nevidím nic špatného, když to budou lidé chtít.

Podpora rozvoje a chodu společnosti:

Dejme tomu, že systém nějak začne fungovat. Firmy, které přešli pod systém, tak naplní pokladnu svým kapitálem. Bohatší lidé, kteří chtějí systém podpořit, tak pošlou dobrovolně peníze a jejich jméno bude nějak zveřejněno v nějakém seznamu společně s částkou. Bohatší lidé, kteří se zaregistrují do systému a vloží tam finanční částku v hodnotě desetimilionů, stamilionů, miliard a více, tak takovéto velké sumy budou muset být nedobrovolně přesunuty do pokladny, protože není možné, aby někdo nabyt takové bohatství vlastním úsilím bez vykořisťování ostatních. Řekněme, že systém funguje a lidé spokojeně neplatí daně a mají celkem dost peněz. Lidé se rozhodnou ale peníze neutrácet a hromadit doma, tak že se nedostanou zpět do pokladnice. V pokladnici bude méně a méně peněz, standardní hodinová sazba se bude zmenšovat a v tom náhle přijde vlna lidí, kteří budou mít zájem o práci a ono pro ně nebude z čeho platit, protože všechny peníze se nějak ocitnou v domácnostech. Budou odsouhlasené projekty, na kterých se bude dát pracovat, ale nebude z čeho platit lidem. To znamená, že se vyhlásí dobrovolná sbírka a každý kdo chce, tak přispěje dobrovolně na rozvoj společnosti ke konkrétním vyhlášeným projektům. Když osoba dobrovolně přepošle peníze do pokladnice za tímto účelem (bude na to speciální funkce/formulář), tak u takové osoby naskočí speciální částka v systému, kde bude kolik peněz přispěl. To bude taková osobní vizitka. Pokaždé, když člověk přispěje nějakou částkou, tak se tato hodnota navýší. Teď ale co když nikdo nebude chtít přispět a nebude na to, aby se zaplatila práce pro nové lidi? Pak se to bude muset udělat nedobrovolně. To znamená, že se spočítá, kolik peněz je potřeba vybrat na budoucí projekty (nákup vybavení a výplaty pracovníků). Někde bude evidovaná celková částka, kolik se vybralo peněz na rozvoj společnosti a to jak dobrovolně, tak nedobrovolně. Tyto dvě částky se sečtou a k nim se přičte požadovaná částka na nové projekty. Tím máme celkovou sumu peněz, kterou je potřeba vybrat a i to co už se vybralo. Pak se vydělí tato celková částka počtem osob registrovaných v

systému, které mají uveden otisk prstu a fotku, tedy už je to důvěryhodná osoba. Tím nám vyjde částka připadající na jednu osobu, která by měla být celkově zaplacená na chod společnosti. Z této částky se u každého člověka odečte to, co už od něj bylo vybráno dobrovolně či nedobrovolně. Tím nám vyjde částka, jakou by měl zaplatit. To ale ještě neznamená, že jí bude platit. Pokud ten člověk funguje zdravě a nesnaží se příliš hromadit bohatství. Žije tak, aby se uživil a když bude vysoká životní úroveň, tak bude pracovat jen občas a ne třeba každý den. Takovým lidem se nebude prioritně odebírat. Bude se odebírat nedobrovolně na rozvoj těm, kteří mají nad výši potřebnou k standardní životní úrovni. Tato výše bude určená procentem nebo promílí peněz v pokladnici. Bude to částka, kterou když překročíte, tak od vás může být z této překročené výše vybráno na rozvoj společnosti tím, že se zaplatí práce lidem, kteří jí nemají a jsou bez peněz. Tím pádem se požadovaná částka na výběr budoucích projektů rovnoměrně odečte z peněz těm lidem, jejichž kredit překračuje tuto hranici životního standardu, ale zaznamená se to k nim, že zaplatili nedobrovolně podporu rozvoje společnosti a kolik zaplatili. To bude druhý údaj u každého člověka obdobný jako je ten první, který je dobrovolný. Peníze se přepošlou tak, že se odečtou od všech lidí rovným podílem. Zjistí se, kolik jim dohromady „přebývá“, spočítá se kolik procent z toho je potřeba vybrat na projekty a každé osobě se podle vypočtených procent odečte z jejich „přebytku“. Tím se vybrali potřebné peníze a lidé jsou více motivováni utrácet peníze a ne je jen vydělávat. Teď je tu ale jeden háček. Co když ta částka potřebná na projekty je větší, než „přebytky“ peněz u lidí. Potom je potřeba ale vybrat peníze i od těch, co mají méně, než je životní standard. To se udělá případně v druhém kroku, kdy už došlo výběru peněz u lidí, kteří mají více peněz, než je standard. Spočítá se tedy kolik lidé už zaplatili dobrovolně + nedobrovolně do systému + potřebný zbytek na výběr podpory rozvoje. Tato částka se vydělí počtem osob v systému a vyjde nám částka, jakou by každý měl spravedlivě zaplatit. Teď se ale dostanou ke slovu ti, kteří si třeba žili pod standardem, méně pracovali, ale nikdy nepodporovali rozvoj. Z této vydělené částky kterou je potřeba vybrat na osobu se u každého odečte to, co už dobrovolně či nedobrovolně zaplatil a ten zbytek mu bude odečten a v případě, že to bude pod nějakou hranicí, tak bude muset asi přejít na stravenkový systém. Toto je ale podle mě kritický scénář, ke kterému by snad nemělo dojít. Když lidé budou rozumně utrácet a rozumně pracovat a nepřijde nějaké nepředstavitelné množství chudých lidí, tak proč by mělo něco takového nastat. Stát se ale může ledacos.

Zase z druhé strany. Když bude ekonomická situace pěkná a v pokladnici dost peněz, tak by se mohlo těm lidem kteří podporovali rozvoj vrátet peníze. Rozhodne se, že se vrátí třeba dvacet miliard. Udělá se celkový součet peněz od osob vybraných na podporu rozvoje ať už dobrovolně nebo nedobrovolně. Zjistí se kolik je těch dvacet miliard z toho procent a každému bude vráceno spravedlivě podle procent z jeho částky věnované na podporu rozvoje.

Charitativní sbírka:

Mluvil jsem o sbírkách například pro chudé lidi, kteří nemají na placení drahých operací. Předmětem sbírky může být i výběr peněz na stavbu přístřeší bezdomovců. Tento výběr by zaměstnal lidi a třeba i samotné bezdomovce, ale já to stále vnímám jako charitu a tedy jako něco, co by nemělo být vynucováno povinným výběrem jako například rozvoj společnosti. Tyto sbírky by měly být snadno proveditelné přes systém. Sbírka bude určitá forma hlasování. Někdo tedy podá žádost o sbírku. Ještě než se sbírka zahájí a někde se lidem toto

hlasování objeví (ať už v rychlejší nebo pomalejší hlasovací frontě), tak to prvně bude muset projít nějakým schválením. Návrh se zobrazí správci, který má na starosti charitativní činnost. Tento člověk prověří ekonomickou situaci rodiny a zda na danou částku nebude rozumnější přidělit nějakou bezúročnou půjčku. Pokud je rodina na tom ekonomicky špatně a částka je příliš vysoká, tak se nahraje nějaké video o situaci v rodině a přidá se to do systému jako příloha ke sbírce. Charitativní správce tuto sbírku odsouhlasí a tím se zobrazí lidem v příslušné frontě hlasování. V

přehledu nebude vidět požadovaná částka, ale bude k dispozici video o rodině a bude možné stiskem tlačítka stát se kandidátem na podporu sbírky. Stiskem tlačítka bude uživatel informován, že není nucen posílat žádné peníze, ale prozatím se stane kandidátem pro darování příspěvku do sbírky a bude moci sledovat průběh hlasování. Tímto okamžikem se bude muset vytvořit unikátní záznam v databázové tabulce s hlasováním, který je veden k určité osobě a k určitému hlasování (to je jen technická připomínka pro vývojáře). Uživateli se zobrazí informace o tom, jaká je požadovaná cílová částka, dále kolik kandidátů už se přihlásilo a tím pádem kolik každý musí zaplatit, aby sbírka měla smysl. Sbírkou nemá cenu organizovat, když se vyberou jen nějaké nedostatečné peníze, které pak mohou skončit ve špatné kapse. Bude se vybírat tím způsobem, že se cílová částka rozdělí mezi všechny kandidáty a zaokrouhlí se na celé jednotky nahoru, ať tam nejsou zbytečná desetinná čísla. Tím, jak se budou postupně přidávat kandidáti, tak vybíraná částka se bude stále zmenšovat. U těch bohatších lidí časem dojde k tomu, že se rozhodnou, tak tuto částku já už jsme ochoten věnovat a tlačítkem potvrdí, že jsou ochotni přispět. Bude to nějak ošetřené smskou, která přijde na telefon podobně jako když převádíte transakci v bance, aby někdo nemohl hlasovat za vás. To že je tento člověk ochoten přispět tuto částku, tak to ještě neznamená, že jí zaplatí. Třeba se přidá více lidí a částka se sníží. Kdyby došlo k tomu, že částka bude tak nízká, že všichni kandidáti potvrdí, že chtějí přispět, tak se se oznámí všem účastněným, že za nedlouho dojde převodu peněz. Kdyby se lidé rozhodli odvolat své rozhodnutí přispět danou částkou, tak mohou tuto stanovenou hranici ochoty přispět snížit, ale je potřeba si uvědomit, že pokud tato ponížená částka alespoň u jednoho člověka bude menší než je požadovaná vybíraná částka, tak není možné provést výběr. Musí souhlasit všichni kandidáti s převodem peněz. Pokud se nechcete k sbírce připojit, tak zrušíte hlasování a tím se ale navýší ostatním vybíraná hodnota, protože dělitel cílové částky se snížil. Kdyby lidé odcházeli z hlasování, tak může dojít k tomu, že ty bohatší navýší svojí hranici ochoty přispět a peníze se nakonec vyberou i když jedny to bude stát více a jiní nezaplatí nic. Po převodu peněz dojdou na charitativní organizaci, která zajistí lidem lidem co je potřeba a natočí se na video, že to mělo šťastný konec. Případný zbytek peněz může být odečten z cílové částky další sbírky.

Pokud někdo přispívá na charitativní činnost, tak se této osobě přičte do zvláštního údaje částka vymezená na charitu. Nebude to podpora rozvoje ať už dobrovolná a nebo nedobrovolná. Bude to charita, protože ta je odlišná v tom, že těmto lidem nebudou dávány žádné velké záruky, že pokud bude dobrá ekonomika v zemi, tak se lidem vrátí peníze. To u podpory rozvoje budou, ale charitu by člověk měl dělat z lásky k ostatním a nemíchat do toho ekonomiku společnosti. Tento údaj kolik osoba přispěla na charitu bude mít určitý význam v tom, že až se budou hledat nějakí vhodní dobrodinci na určité funkce, tak se seznam osob seřadí podle této charitativní aktivity a podle toho se k nim bude přihlížet jako k hodným lidem, kterým se dá věřit.

Ještě v systému bude muset být zaveden algoritmus kontroly, která po vypršení hlasovacího období bude odstraňovat lidi, kteří blokují výběr peněz. Po tom co vyprší doba hlasování, tak systém zkontroluje, zda všichni potvrdili, že chtějí věnovat příspěvek a pokud tam bude někdo, kdo zatím nepotvrdil a čeká na nižší cenu, tak bude upozorněn, že pokud nepotvrdí příspěvek, tak bude brzy z hlasování odstraněn. Algoritmus odečte tyto kandidáty z celkového množství hlasujících a vydělí tímto množstvím cílovou částku. Tím vyjde kolik by se mělo přispět bez těchto lidí, co stále váhají. Pak se seřadí zbytek kandidátů podle nejnižší částky, kterou jsou ochotni přispět a pokud ta nejnižší částka je menší než algoritmus spočítal, tak se o tuto osobu poníží dělitel a jede se na dalšího druhého nejméně ochotného. Pokud se algoritmus dopátrá nějakého výsledku, že už jsou všichni ochotni pokrýt cílovou částku, tak těm co nepokrývají bude oznámeno, že budou muset svojí výši příspěvku navýšit a nebo budou odstraněni z hlasování do nějakého krátkého období. Po tomto období buď navýší částku a všichni přispějí méně a nebo nenavýší a přispějí jen ti ochotnější. Po uplynutí tohoto období se provede přesun peněz.

Ideální by bylo, aby se tento algoritmus občas spustil i v průběhu hlasování, kdy ještě nedošlo k

uplynutí hlasovacího období a uživatelé by měli být průběžně informováni o tom, že kdyby bylo potřeba uskutečnit převod nyní, tak jaká částka jednotlivce by byla potřeba k výběru a zda vůbec by byl výběr možný, protože po odečtení těch, co nesplňují podmínky by se částka navýšila tak, že by je třeba nesplnil nikdo. Hlasující budou pak motivováni alespoň trochu navýšit svůj dobrovolný dar. Nemusí to být přímo na výši částky navrhované systémem ale i drobné navýšení může tuto systémem navrhovanou částku snížit, když svůj postoj pozmění dostatečné množství lidí.

Co může ale hlasování/sbírku ovlivnit kladným způsobem bude, když bude zjevná nějaká snaha například chudé rodiny se alespoň v rámci možností nějak z problémů dostat tím, že si vezme alespoň nějakou menší bezúročnou půjčku jako projev snahy řešení svého problému. Lidé na to pak budou dívat jinak a budou mít větší snahu přispět. Samozřejmě, že tato půjčka bude přidělena až teprve po tom, co se zbytek peněz na sbírce opravdu vybere.

Podpora rozvoje v rámci hlasování:

V předposledním článku jsem psal o podpoře rozvoje a chodu společnosti. Byla tam popsána situace, jak by se dali spravedlivě vybrat peníze od běžných lidí v případě ekonomické nouze a nezaměstnanosti. Byla tam řeč o dobrovolném výběru peněz v kritické situaci, ale to mi nepřipadá moc ideální. Ideální by bylo pokud možno se kritickým situacím vyhnout. Ideální by bylo, kdyby už při hlasování o projektech by každá měl možnost dobrovolně se podílet na sponzorování projektu. Nebavíme se teď o charitě, ale o sponzorování, které se lidem vrátí v případě, že ekonomika společnosti poroste. V případě, že se pak společnost dostane do kritické situace a bude potřeba

přistoupit k nedobrovolnému výběru, jak jsem psal v předposledním článku, tak nedobrovolný výběr nezasáhne kriticky ty, kteří dobrovolně v průběhu hlasování podporovali rozvoj a navíc se tím může předejít krizi.

Jak to zrealizovat? Při hlasování o realizaci projektu bude na projekt vypsána zhruba částka + rezerva na jeho realizaci. Lidé při hlasování o realizaci budou mít možnost dobrovolně se podílet na sponzorování. Když se budou chtít podílet, tak si budou moci zatrhnout pevnou částku. Tyto částky se při hlasování posčítají a může dojít k tomu, že se projekt obejde bez vybrání peněz z pokladnice a tak se nesníží hodinová sazba lidem a ekonomika poroste. Druhá možnost sponzorování bude taková, že zvolíte podíl v procentech na nepokrytý zbytek. Každý si bude moci zvolit libovolné procento, jakým chce hradit to, co nepokryly pevné částky a ten zbytek bude muset jít z pokladny. Pokud už pokryjí pevné částky celou cenu projektu, tak ostatním uživatelům, kteří budou chtít navrhnout sponzorování bude oznámeno, že už je projekt pokryt plně.

Uvedu smyšlený příklad. Máme projekt za 500 000. Uživatelé, kteří se rozhodnou projekt sponzorovat pevnými částkami, tak nashromáždí 200 000. Nepokrytý zbytek je 300 000. Máme tu například 100 lidí, kteří se rozhodnou sponzorovat 40% a 50 lidí, kteří budou sponzorovat třeba 20%. Zbytek ať jde z pokladnice. Těch nepokrytých 300 000 se rozdělí mezi ty, kteří sponzorují procentně. Kdyby tedy všichni volili 100%, tak na každého by to vyšlo $300000 / (100 + 50) = 2000$. Ten kdo bude volit 40%, tak to je $2000 * 40 / 100 = 800$ a ten kdo volí 20% tak dá jen $2000 * 20 / 100 = 400$. Tito lidé pokryjí $100 * 800 + 50 * 400 = 100000$. Zbylých $300000 - 100000 = 200000$ bude muset jít z pokladnice. V průběhu hlasování systém zobrazí lidem částku, která odpovídá jejich sponzorovaným procentům. Případně mohou procenta snížit, ale zase bude těmto lidem podobným způsobem, jako u charity, zamezeno sponzorování, pokud se částka dostane výše než nějaká mez, kterou si odsouhlasí. Rozdíl bude v tom, že pokud bude potřeba lidem dát práci a většina si projekt odsouhlasí, tak se po skončení hlasování převedou peníze těch, kteří stanovili fixní částku a nebo těch, kteří navrhli procenta sponzorování, a zároveň jejich maximální odsouhlasený limit je větší než vypočtená částka. Ten zbytek co se nepokryl na sponzorování, tak se

doplatí na projekt z pokladnice a nebo v případě nouze se vybere způsobem, jaký je popsán v článku „Podpora rozvoje a chodu společnosti“. Toto bude asi nejšetrnější cesta, jak se krizím vyhnout.

Kdo je tady vlastně ve vzpouře?

Byl jsem dotázán, co je to ta listina očisty o které jsem se zmiňoval výše na stránce 26. Moc dobře netuším, co to je a zda to opravdu existuje a nebo je to jen nějaký smyšlený „bubák“. Zdá se ale, že na té listině jsou uvedené jen nesmysly, protože tam jsou prý lidé, kteří chodí na koncerty Ortelu a nebo ten, kdo se zajímá o politiku. Tipoval bych, že je to nějaký seznam nepohodlných osob pro nový světového řád. Jediný problém je ale v tom, že si lidé pod strachem zavádějí takové věci samy. Kdyby se nikdo nikoho nebál, tak rozhodně nebude na listině očisty to, co tam údajně je, ale budou tam násilníci a vrahové. Proto jsem také vydal pokyn, ať ten, kdo nějakou takovou listinu spravuje, tak ať vymaže nesmysly a naplní jí něčím smysluplným. Když mu v tom bude někdo bránit, tak ať ho odkáže na mě a já to s ním proberu.

Já mohu někomu připadat jako nějaký vzpouřenec, ale vlastně ve skutečnosti vláda je tu od toho, aby chránila slabé a slušné lidi před zlem. Když ale vláda toto nedělá, tak se z božího hlediska vzpouřila proti Bohu, který jí vlastně ustanovil, aby opatrovala lid. Satan se tomu jen směje, protože tací lidé, co jdou na odpor proti Bohu tím, že se vzpouřili proti spravedlnosti, tak si zadělávají docela na velký problém. Není teď vhodná chvíle se zamyslet, dokud je stále čas a popřemýšlet nad tím co je možné stále napravit? Když se lidé postaví strachu, ať už z čehokoliv, tak všechno půjde lepším směrem. Určitě nemá smysl se otočit přímo proti dobru, protože takový člověk na to sám doplatí.

Pomáhat a chránit:

Někdo si asi řekne, jak to, že dávám povel policii něco u nich měnit. Já jsem ale přeci zákazník státu. Já státu platím daně a vyžaduji od státu tedy nějaké služby. V druhém díle svého příběhu na stránce 38 jsou doklady o zaplacení daně z příjmu 7545, nedoplatek za sociální pojištění 8161 a to jsem sociální pojištění odváděl měsíčně 1972 za rok 2016. To je celkem 39370 a teď v roce 2017 platím zálohy na sociální pojištění každý měsíc 1972 a od dubna 2648 a přitom jsem vlastně zatím nic nevyfakturoval. Na co já tyto peníze platím státu? Jedna ze složek státu je policie a i té já platím tyto peníze a měl bych mít právo nějak kontrolovat její aktivitu. Když je tedy heslem policie, že mají pomáhat a chránit, tak jak je možné, že se dozvím (pokud je to pravda), že na policii existuje nějaká listina očisty, kde se evidují fanoušci skupiny Ortel a ty kteří se zajímají o politiku. Co mě je co po tom, že někdo má takové zájmy a přitom nikoho z občanů tím vlastně neohrožuje. Policie má pomáhat a chránit občany a tak pokud má takovou listinu, tak na ní má evidovat násilníky a vrahy

lidí, kteří nikomu nechtějí ubližovat. No a protože máme demokracii, což je vláda lidu, tak tedy touto formou dávám povel, ať se ta listina naplní něčím smysluplným, protože já jsem ten, kdo je spoluplátcem těchto služeb ochrany a vyžaduji tedy ochranu. To dá zdravý rozum. Už samo o sobě, že policie dělá nějaké takovéto kroky a vytváří nějaké takové listiny mimo dohled veřejnosti, tak to považuji za normální vzpouru proti těm, kteří je platí. Všechno by mělo být odhalené, aby nebylo možné páchat zločin. Když tedy stát nějak špatně nakládá s penězi, které občané platí, tak asi občané budou muset přestat platit stát a zavést si nějaký vlastní spravedlivý systém politiky. Když tedy stát odpadá od dodržování spravedlnosti, tak někdo bude muset nastolit jinou formu udržování spravedlnosti. Něco takového bude stejně pod Božím dohledem a nebude to moci nikdo zastavit.

Co je to vlastně zlo?

Někteří lidé mají stále nejasno v tom, co to je vlastně zlo. Setkal jsem se s názory lidí, kteří mi tvrdí, že zlo vychází z ega. Kdo má ego, tak působí ve světě zlo. Bavíme se o egu v tom smyslu jako o osobní identitě a ne o egoismu jako takovém, který je protikladem k altruismu, což je nesobecké pomáhání ostatním. Z pohledu těchto lidí by i altruista, který má ego a je si vědom své osobní identity, tak by podle nich byl zlý i přes to, že pomáhá ostatním. Tito lidé se odkazují třeba i na Ježíšovo učení, které říká, že máme zapřít samy sebe, ale on ve skutečnosti mluví o popření vlastního sobeckého

já, které jde právě proti altruistickému smýšlení a je to ten obecně nazývaný sobecký egoismus. Tito lidé mnohdy ani nechápou význam slova trest. Myslí si, že trest je něco zlého, co je způsobené špatnou osobností. Trest je právě potřebná náprava zla a člověk, který se vzdá vlastní identity, tak vlastně nemá asi nárok nikoho trestat, protože podle těchto lidí to vychází z ega, což je podle nich zlo. No tak takovéto poučky se asi náramně hodí démonům kteří vnášení do světa lidí zlo svojí manipulací. To je pro demony asi ideální, aby se páchalo zlo a nikdo jej netrestal, tak že o to více zla se může dále páchat. Víte, jaká je pravá povaha zla? Není to vlastní identita, které někteří lidé říkají ego. Pravá povaha zla je v tom, když někdo někomu násilím vnucuje své vlastní přesvědčení a odebírá mu svobodu. Toto zlo se může projevovat egoismem, což je opak altruismu, ale není v rozporu s egem a nebo alespoň s tím, co Sigmund Freud pojmenoval jako super ego a v novodobé psychologii se tomuto pojmu říká běžně ego. Právě před tímto egoistickým způsobem chování Ježíš lidi varoval, protože lidi učil myslet altruisticky na ostatní lidi, ale určitě nechtěl, abychom vypustili vlastní identitu, protože ta souvisí s naším posláním určené Bohem. Pokud je toto posláním týrání a zabíjení nebezpečně zlých lidí, tak ale člověk s takovýmto posláním není v žádném případě zlý, pouze se tak může jevit nespravedlivým lidem. Teď ale blíže k tomu co je to vlastně zlo a jak se projevuje. Nejhorší podoba zla je asi nenávist až na smrt k lidem, kteří jsou třeba jen nábožensky, rasově a nebo jinak odlišní od ostatních a nic špatného vám nechtějí udělat. Pokud je v někom zakořeněné takovéto zlo, tak má problém a dříve nebo později se toto zlo obrátí proti němu. Menší forma zla je třeba nenávist vedoucí k ublížení a namířená zase proti odlišným lidem, kteří nikomu nic nechtějí špatného udělat. Pokud jste v situaci lidí, kteří se chtějí před takovým zlem bránit a to třeba i násilím, protože nechcete být napadáni zlem, tak v takových lidech převažuje spravedlnost vedoucí k trestu a obraně a na tom není nic špatného. Takoví lidé chtějí jen spravedlnost a nechtějí, aby je někdo jiný omezoval na svobodě. Musí se při tom ale správně chovat a nebrat takovýmto jednáním zase svobodu těch, kteří si chtějí třeba jen vyznávat nějaké své vlastní náboženství v klidu a míru. To by byla sice dobrá snaha trestat a nebo bránit, ale víceméně také překlopená ve zlo, které odebírá hodným lidem svobodu.

Pak už jsou menší formy zla jako například hrabivost. Není to přímo násilí, ale chamtivé lidé vlastně obírají ty chudé, ať už si to uvědomují nebo ne. V ráji si také každý měl nasbírat to, co sní a nenechat ostatní sbírat za ně. Díky penězům ale tyto věci možné jsou. Peníze nejsou samy o sobě špatná věc a ne vše se dá dobře řešit výměnným obchodem, ale když už používat peníze, tak bez prvků vykořisťování a chamtivého obchodování.

Co obchodování, monopoly, placení vývoje?

Poslední dobou mi chodí stále nějaké reklamy na různé druhy obchodování. Já nemám zájem obchodovat. Možná leda tak se dozvědět něco více o této problematice ale obchodování nemám v krvi. Jak v systému řešit obchodování. Obchodování je práce asi jako každá jiná a obchodník by měl být placený jen z pokladnice nějak standardně určenou sazbou, které se pohybuje podle množství peněz v pokladnici. Bude na tom stejně jako ostatní. Peníze z tržby půjdou do pokladnice, ale bude to vlastně vyhraněný kapitál toho živnostníka či obchod, se kterým může hospodařit. Pokud by

došlo k nějaké ekonomické krizi, tak se na tento kapitál bude muset sáhnout, protože i z tohoto kapitálu jsou placeni ostatní lidé stejně jako sám obchodník. Takto nebude docházet k motivaci vytvářet monopoly, které by byly schopné sedřít lidi z kůže jen pro zisk několika chamtivců.

Zase podobně u vynálezců. Pokud vynálezce něco vynalézá, tak by za to měl dostat zaplacené peníze, protože obohacuje společnost. To ale neznamená, že pak díky tomu, že něco vynalezl, tak ostatní bude vykořisťovat tím, že si nechá stále platit peníze za jeho dávno odvedenou práci. Když někdo naprogramuje program, tak dostane za práci zaplacení. Proč by měl mít ale stále nějaká autorská práva, která mu poženou stále zisky už dávno zaplacené námahy. Ať si pak ten program svobodně používá kdo chce. To znamená, že lidé, kteří pracují v těchto oborech obchodu a vývoje, tak nebudou placeni z tržeb, ale přímo z pokladnice podobně jako spousta dalších lidí. Tržby půjdou jen do pokladnice a ne do soukromých kapes. Může to být spravedlivěji udělané? Asi ne.

Jak řešit přicházející krizi?

Řekněme, že přijdou tedy chudí lidé a budou potřebovat práci, aby neumřeli hladu, protože je nikdo pracující nebude chtít živit. Projekty budou vymyšlené. Někaký projekt se vždycky vymyslí podle mě. Teď nastane situace, že peníze v pokladně sice budou, ale bude to kapitál firem. To znamená, že aby se lidem dala práce, tak se bude muset buď to zasáhnout do kapitálu firem a nebo do peněz běžných lidí, jak už jsem psal v článku „Podpora rozvoje a chodu společnosti“, kde jsem

měl ale na mysli krizovou situaci, že v pokladně nebude nic, což už je hodně velká krize. Teď je tu ale příklad teprve blížící se krize, kdy je potřeba řešit kde vzít peníze. Předpokládejme, že firmy nebudou mít nijak přemrštěný kapitál, protože v případě třeba takových softwarových společností, které jsou jinak celkem bohaté, tak pracovníci budou placeni z pokladny a ne z reklam či prodeje médií. Podobně umělci. Nebude existovat, že nějaký fotbalista nebo boxer bude brát milióny. Bude brát standardní plat a bude se mít slušně jako každý jiný právě díky tomu, že nebudou taci, co by brali ty milióny na úkor ostatních. Když nějaká firma bude dobře obchodovat a bude mít kapitál slušný, který bude využívat na svůj rozvoj, tak proč by se této společnosti měl brát? Když ho ale využívat ke svému rozvoji nebude, tak se převede do pokladnice. Teď jsme ale v situaci, kdy je toto hrabání ošetřené a neexistuje. Když i tak dojde na to, že bude potřeba odebrat z těchto kapitálů firem, tak jak to vyřešit co nejšetrněji? Já bych to vzal vylučovací metodou. Dává smysl odebrat nejvíce těm nejbohatším firmám? To podle mě ne, protože takové firmy budou větší a potřebují kapitál na fungování. Tak že se to bude muset udělat rovnoměrným odebráním peněz všem firmám, ale každá firma by tedy měla mít vedený podobný údaj jako u osob a to nedobrovolná podpora rozvoje. Když se ekonomika zlepší, tak se těmto firmám bude tato odebraná podpora vracet stejně jako u jednotlivých lidí. Teď je tu ale problém. Někteří lidé si začnou asi stěžovat, proč se zasahovalo do majetku firem a proč se to raději nevybralo od lidí. Naopak, kdyby se firmy nechali být na pokoji a bralo se lidem, tak si zase budou stěžovat ti druzí, že se to mělo vzít firmám. Tak jak to tedy vyřešit? Asi se to bude muset nakombinovat. Bude se muset hlasovat. Vyhlásí se hlasování, že přichází finanční krize, v pokladně nejsou peníze a bude se muset sáhnout na kapitál firem a nebo na finance lidem. Každý v hlasování stanoví procentní částku kterou dá najevo, kolik procent by podle něj mělo jít z firem a ten zbytek od lidí. Na konci hlasování se udělá průměr a podle tohoto

podílu se to nakonec vybere. Od firem se to vybere rovnoměrně a od lidí se to vybere způsobem, který je popsán v článku „Podpora rozvoje a chodu společnosti“. Tím pádem si nikdo nebude moci na nic stěžovat. Leda tak možná na většinový názor, ale s tím už se nic nenadělá.

Nebude to lidem brát svobodu?

Pokud lidé nebudou omezovat svobodu ostatních tím, že jim budou nějak ubližovat a nebo je chtít zabíjet, tak to svobodu brát určitě nikomu nebude. Naopak každý bude mít vlastně maximální volnost. Nikdo nebude vázaný žádnou státní příslušností. Může si odjet libovolně kamkoliv, kde bude systém zavedený. Každý dospělí i děti budou v systému zavedení pod svým rozšířeným rodným číslem a to zároveň bude i jejich číslo účtu. Když rodiče dětem budou chtít dát kapesné, tak jim to můžou přeposlat a nebude docházet ke krádežím hotovosti a různým zahaleným podvodům. Když se rozhodne rodina odjet do jiné země, tak se všichni můžou sebrat a jet, aniž by někde něco nahlašovali. Cestou si třeba mohou přivydělají na pracích, které

budou dostupné v místech, kudy budou cestovat a třeba poznají nové lidi. Pro lidi, kteří rádi cestují a poznávají svět budou vybudované nějaké takové ubytovací zařízení, kde nebudou přemrštěné ceny bydlení. No a když rodina, zamilovaný pár, či celá komunita a nebo kdokoliv dorazí na místo, kde by chtěli žít a budou si tam třeba chtít vybudovat obydlí, tak budování jejich vlastních domovů jim bude zaplacené jako klasická práce a ještě k tomu jim bude zaplacen potřebný materiál. Když bude dobrá ekonomika, tak proč by to tak nemohlo být. Když nebude dobrá ekonomika, tak si na ten materiál budou muset vydělat tou prací stavění obydlí, které bude stejně nakonec jejich. Když si udělají podzemní obydlí, tak v létě tam budou mít chládek a v zimě se asi nebudou muset tolik starat o topení, což je asi výhoda. Je potřeba ale myslet na lokality, kde hrozí záplavy a případně udělat nějaká opatření, což by se nějak dalo určitě vymyslet. Teoreticky by mohlo být obydlí v nějakém nepromokavém obalu (třeba nějaký plast) s utěsněným světlovodem a východ by byl veden nad výšku, kde už nehrozí záplavy. Kanalizace by se určitě také dala nějak vymyslet, nebo případně by kanalizace nebyla přímo v obydlí, ale v nějakých šikově uzavíratelných (proti zápachu) plastových nádobách by se vždycky někde na kompost či speciálních zařízení napojených na kanály vyvezl odpad. Nádobu by se vždy něčím vydesinfikovala, nebo jednou za čas vyměnila a problém by byl vyřešen i bez nutnosti budování dalších kanálů v nižších úrovních. Zahrady mohou být na střechách a nebo přímo nad pozemním obydlím přímo ve výšce terénu, tak že zeleně by mohlo být dost.

Co se týče práce, tak v tom problémy se svobodou nevidím. Jsem programátor a nedělalo by mi problémy sem tam si třeba něco vykopat krumpáčem. Když jsem studoval, tak jsem si rád vybíral brigády jako například nošení plastových oken a nebo nakládání či vykládání kamiónů přes různé agentury. Fyzická práce mi problémy nedělá, ale dělá mi problém, že není třeba zdaleka tak dobře placená, jako například programování, což mě demotivuje se jí zabývat, ale tento problém by systém rázem vyřešil. Nedělalo by mi problém jít třeba něco dělat do lesa, ale zase se nechci nikde vázat, protože nevím co kdy a kde bude potřeba řešit, tak že třeba pro mě by takový systém byl ideální. Nikde se natrvalo nevázat, dělat co je kde potřeba, ale zároveň mít slušně zaplacen za jakoukoliv práci. Nic ideálnějšího si představit pro sebe nedovedu a asi také proto to takto celé vymýšlím.

Zrušení platební transakce

Řekněme, že například rodič bude chtít poslat dítěti kapesné. Do systému zadá rozšířené rodné číslo svého dítěte, což je tedy i číslo účtu. Číslo zadá ale špatně a dítěti nic nepříjde. Každá platební transakce by se měla dát odvolat. Ty transakce nebudou drženy v systému věčně a možná třeba ani ne dlouhou dobu, ale dokud tam jsou, tak by měli být zrušitelné. Tedy když se plátce rozhodne transakci zrušit, tak se peníze převedou zpět a

transakce se jak u plátce, tak u příjemce smaže, jako kdyby k ničemu nedošlo. Nevidím důvod, proč by se měla vytvářet nová transakce o zrušení té předchozí a nějak složitě tyto transakce párovat. K chybám může dojít a docela mě udivuje, že internetové bankovnínictví nic takového neumožňuje a nebo jsem se s tím zatím nesetkal.

Všechny transakce by se měli vázat ne na unikátní číslo kreditky, ale na rodné číslo osoby. Unikátní číslo kreditky může být využitelné třeba na odemykání dveří bytu. Když kreditku ztratíte, tak přenastavíte zámek u dveří na číslo nové kreditky a nebude to vázané na číslo osoby, protože pak by se tou ztracenou dal otevřít byt. Naopak u platebních transakcí je vhodné používat pro přehlednost vždy jen identitu osoby. Každý si své transakce může pravidelně zálohovat v zašifrované podobě. Když pak dojde k nějakému podvodu a transakce už v systému nebudou zaznamenány, tak u sebe budete mít informace o osobách/osobě, které se vás pokusili nějak finančně poškodit.

Obecně bude platit pravidlo, že vše bude pod dohledem všech. Například kapitál a transakce pojišťoven nebude sledovat jen nějaký manažer a nebo skupinka vedoucích lidí, ale všichni zaměstnanci, tak že kdyby někdo chtěl podvádět a rozkrádat, tak se to dohledá. Někdo s tímhle nemusí souhlasit z toho důvodu, že chce rozkrádat, tak ať s tím nesouhlasí, ale bude přehlasován většinou. Někdo jiný nemusí s tímto souhlasit pro to, že si chce držet know-how, aby byl konkurence schopný. Pokud například nějaké pojišťovny mají své přednosti, tak tím mohou inspirovat ostatní. Tím se podniky vzájemně obohatí a nikdo nebude nikoho moci konkurenčně „zdevastovat“. Nakonec to asi stejně povede k tomu, že se například všechny pojišťovny propojí v jednu velkou, která v sobě ponese jen to nejlepší ze všech, ale nebude to vyloženě monopol, který si bude moci diktovat ceny podle libosti. Tržby stejně půjdou do společné pokladnice, ne jednotlivcům a bude to navíc kontrolované zákazníky a policií, aby nedocházelo k nějakému přehnanému stanovování cen.

Zemědělství

Ekonomicky nejdůležitější bude asi zaměřit se na zemědělství. Kdyby teoreticky nastal celosvětový hladomor, tak po potravinách bude poptávka. Bude pak tedy problém potraviny nakupovat z dovozu a cena všeho ostatního bude oproti potravinám pravděpodobně nižší. Když bude dobrá produkce potravin, tak bude společnost soběstačnější i v případě většího přílivu migrace. Když bude celosvětový hladomor, tak bude po potravinách poptávka a vývozem může ekonomika dobře narůst. Pak se snadněji nakoupí potřebné vybavení z dovozu

a nebo se nějak podpoří rozvoj, aby vybavení nebylo potřeba nakupovat z dovozu a ekonomika s životní úrovní rostla.

Čestný kandidát na policii

Mluvil jsem o tom, že ozbrojení budou moci být jen ti čestní. Jak je systematicky poznat? Podmínka určitě bude, že u nich nebude žádná evidence zločinnosti. V systému by měl být vedený něco jako trestný rejstřík, kde budou videa, jak se tito lidé chovají. Všude po ulicích jsou kamery, tak proč jich nevyužít a případně se dá použít nahrávání na telefon. Bezproblémoví lidé budou moci kandidovat, ale i mezi nimi se bude vybírat. Bude se sledovat, jak moc tento člověk dobrovolně finančně podporuje rozvoj společnosti při hlasování. Případně i podpora charity bude zohledněna, ale přeci jen pokud podporuje člověk rozvoj společnosti, tak se dá u něj vnímat určitý

smysl pro pořádek. Charitativní činnost je sice projev určitého soucitu k ostatním, ale ten soucit nemusí být ve všech případech úplně zasloužený, protože přeci jen společnost bude mít větší úroveň a když někdo upadne, tak by měl mít sílu vstát stejně, jako to dovedou všichni ostatní. Charita může někdy některým lidem více stranit, což samo o sobě už není tak férové jako u těch, kteří se snaží podporovat společnost rovnoměrně a proto charitativní aktivita bude muset mít menší váhu co se týče cti, než dobrovolná podpora rozvoje. Samozřejmě, že pokud přijde někdo do země a bude v ní krátce, tak bude muset být trochu sledován, jak se chová, než bude moci být nějak posouzena jeho čest. To je logické. Jak by jste chtěli vyzbrojit někoho, o kom nic nevíte? Případně je ti prověření čestní ochráně, kdyby byly nějaké problémy.

Realizace projektu

Řekněme, že řízení ekonomiky a hlasování už je v systému vyřešené. Jakým způsobem ale bude řešená realizace projektů, když bude systém takto svobodně postaven? Nejvíce se bude rozvíjet asi zemědělství a stavitelství. Pokud si lidé nenajdou práci v nějakém jiném oboru, jako průmysl, zdravotnictví a podobně, tak by jim měla být nabídnuta alespoň nějaká práce v zemědělství či stavitelství. Teď ale vyřešit organizování tohoto druhu práce. Schválí se tedy projekt například rekonstrukce silnice, sběr jablek, kopání podzemních obydlí a podobně. Pokud bude projekt například obecného charakteru, jako například rekonstrukce silnic, tak to je pouze kategorie projektu, ale

jednotlivé konkrétní projekty budou vždy mít souřadnice na mapě podle toho, kde se realizují. Lidé pak ve svých lokalitách budou moci sledovat, co je tam k dispozici za práci. Projekt rekonstrukce silnic bude tedy rozčleněn na jednotlivá pracoviště a ke každému pracovišti bude přidělen nějaký plán, co je tam potřeba udělat a také informace, jak zhruba probíhají práce a v jakém stavu realizace projekt je. Lidé hledající nějakou práci si tedy v systému najdou, že poblíž jejich bydliště je například k dispozici sběr jablek. Přihlásí si tedy, že například 27.7.2017 od 14:00 do 17:00 půjdou sbírat jablka. Lidé si přihlásí práci, ale nebude tam mistr. Proč by tam měl být? Proč by někdo měl být nucen někde být a čekat třeba 8 hodin, zda někdo přijde a nebo nepřijde sbírat jablka.

Předpokládejme tedy, že lidé budou vzdělanější a spousta lidí bude moci zastupovat funkci mistra, který řídí činnost lidí a vyplácí je. Pokud se dejme tomu přihlásí na sběr jablek 10 lidí a nebude tam mistr, tak si jako mistr mezi sebou někoho stanoví a ten je bude vést a vyplácet z pokladnice podle odvedené práce, ale jako mistr bude moci být stanoven jen někdo, kdo se jeví být alespoň částečně férový a vzdělaný. Taci lidé budou mít v evidenci příznak, že mohou dělat mistra a mohou ho dělat v oblasti, kterou si zvolili, protože k tomu mají vzdělání. Na sběr jablek žádné vzdělání nepotřebujete, ale nějakou férovost co se týče vyplácení peněz potřebujete. Pokud se tedy přihlásí 10 lidí a není mistr, tak se někdo z těch 10 lidí stanoví mistrem, tak že bude 9 dělníků a jeden je povede podle plánu, který je v evidenci u projektu. Případně bude muset mistr přijet odjinud, ale pouze že se tak sám dobrovolně rozhodne. Mistr ale uhlídá jen určité množství lidí a to asi podle toho na jakém pracovišti. Pokud se tedy přihlásí více lidí, tak bude muset být více mistrů. Mistr na pracovišti povybírá identifikační čísla lidí a v aplikaci se mu u projektu a u dané rezervace práce zobrazí seznam fotek těchto lidí. Bude potřeba tam vidět fotku, protože lidé se mohou střídat a jména si nikdo nebude pamatovat. U každého člověka tam bude počítadlo, do kterého bude moci připočítávat hodnoty v nějakých jednotkách. Může to být třeba například počet košíků nasbíraných jablek, ale košík může být různě plný, tak že ideální bude to vážit a ke každému člověku připisovat, kolik kilo jablek nasbíral. Podle hmotnosti mistr pak vyplatí na konci tříhodinové směny peníze a bude moci třeba i přičíst nějaký bonus, když se lidé budou snažit, ale třeba tam bude nějaká komplikace. To sice u sběru jablek asi moc nehrozí, ale při kopání tam mohou být určité nepříjemné překážky. Cena za nasbíraní jednoho kilogramu jahod se bude počítat dynamicky k poměru na standardní hodinovou sazbu, která bude řízená centralizovaně podle peněz v pokladnici a podle populace pracujících ve společnosti. Čím více peněz v pokladnici bude, tak tím větší bude hodinová sazba, ale čím více bude lidí, kteří nejsou jenom registrovaní v systému, ale pracují a jsou tedy

placení, tak tím bude sazba naopak menší.

Jak bude placený mistr? Mistr je placený za vedení lidí. Čím více lidí bude mít pod sebou, tak tím více by měl být placený. Ten počet lidí, které bude moci uhlídat bude ale omezen, tak že na jednom pracovišti v jeden moment může být třeba i více mistrů. Mistr si nebude dávat sám sobě nějaké výplaty, ale bude placen podle hodin, která měla ta směna (například 3 hodiny), bude záležet na tom co je to druh za práce, tak že třeba jen vážení jablek bude dost jednoduché a méně placené a také záležití kolik měl mistr pod sebou na této směnu zaregistrovaných pracovníků. Pokud tam bude jen jeden pracovník, tak si asi mistr skoro nic nevydělá, protože nebude skoro vůbec pracovat. Takový člověk ale nebude v této situaci chtít dělat mistra někomu druhému, když původně šel pracovat, aby si vydělal a ne aby seděl a nic nedělal. Toto se dá vyřešit tím, že bude také pracovat. Bude tedy také sbírat jablka. Nebude ale moci sám sobě vyplácet peníze za sběr jablek. Lidé jsou nedokonalí a mohou mít tendenci připočítat si trochu víc, než si třeba zaslouží. Pokud půjdou na sběr jablek dva lidé a budou chtít oba pracovat, aby si vydělali, tak oba budou muset být mistři. Ten jeden bude vyplácet toho druhého, ale budou placení i za to, že dělají mistrovskou práci s jedním zaměstnancem, což u sběru jablek bude málo a moc si tím, že vyplácí peníze nevydělají. Vydělají si hlavně sběrem. Aby se ale tito lidé nějak nedomluvili, že nebudou sbírat nic a zaplatí si hojně peníze, tak na konci práce bude potřeba vyfotit nějaký výsledek práce a v systému to k danému projektu a dané směně přidají, aby bylo vidět, že se něco dělalo a bude to veřejně pod dohledem. Celé to bude ještě pojištěné kontrolou, že až se jablka dovezou na trh, tak někdo na trhu se speciálním oprávněním bude nucen prověřit, z jaké směny a oblasti to bylo přivezené a zda vyplacené peníze za směnu pracovníkům odpovídají množství přivezených jablek na trh. Tím pádem vlastně člověk z trhu provede ověření směny na sběru jablek a zda došlo k správnému vyplacení peněz a nebude řešit, vyplácení množství jablek, protože trh je majetkem společenství a k zaplacení už došlo na pracovišti pod dohledem mistrů. Tím že vedoucí na trhu potvrdí směnu sběru jablek, tak už bude směna viditelně potvrzena a nikdo nebude moci přijít s tím, že znova chce potvrdit tuto směnu, když už zboží bylo jednou předané na trh.

Když si někdo zarezervuje práci a nakonec tam nepřijde a ani se neumluví, tak do evidence k tomuto člověku napíše mistr nějakou poznámku. Ostatní mistři na ostatních pracovištích pak budou upřednostňovat lidi, kteří tyto poznámky nemají, ale jen v případě, že bude plno, což se také může stát.

Pokud si rodina bude stavět vlastní dům, tak nemusí být pravděpodobné, že této rodině bude přidělen nějaký mistr a ten tam bude od rána do večera. Mistr přijede jen jednou za čas. Dá práci, kterou je potřeba udělat a případně budou v systému nápovědy, jak řešit různé problémy. Tato práce bude zaplacená až po tom, co se udělá. Pokud si rodina chce kopat podzemní byt, tak se zadá práce, čím je potřeba začít. V evidenci projektu bude vždy stav práce. Rodina udělá práci a bude motivovaná jí dělat pečlivě, protože byt pak bude jejich, ale zároveň budou chtít vydělat peníze, tak že asi nebudou chtít lenivět. Pak zavolají mistra. Mistr odměří, zkontroluje, uvede do projektu, že úkol byl splněn, vyplatí někomu z rodiny peníze a zadá další úkol. Na tom, jak se rodina mezi sebou rozdělí už mistrovi záležet nebude, protože toto musí mít pod správou rodina a nebo komunita ve které lidi jsou.

Potvrzení platební transakce

Kousek výše jsem psal o zrušení platební transakce. To je dobré, když někdo pošle peníze někomu omylem a chce to zrušit. Co když ale někdo pošle peníze někomu za nějakou službu, která už byla provedena a potom tuto transakci zruší. To je pak podvod. Ideálně by to mělo být tak, že transakci je možné zrušit, ale ne po tom, co už bude potvrzena. Každá transakce by měla nést informaci o tom, zda už je potvrzená a nebo ne. Jakmile dojde k osobnímu potvrzení příjemce, tak odesílatel peněz by měl transakci potvrdit a tím už není

možné jí zrušit. Samotný převod peněz by se měl uskutečnit až teprve po tom, co je transakce potvrzena odesílatelem a nebo obecně někým, kdo tu transakci provádí. V případě, že mistr vyplácí peníze za odvedenou práci, tak on není přímo odesílatel, protože peníze nejdu z jeho osobního účtu ale jdou z pokladnice. Pokladnice by mohla mít třeba číslo účtu 0, protože takové osobní číslo nikdo nebude mít a je to dobře zapamatovatelné. Mistr není odesílatelem, ale provádí transakci z pokladnice na příjemce, což je pracovník. U každé transakce musí být uvedena extra identifikace osoby, která jí provádí a to i v případě, že ta osoba je zároveň odesílatel.

Teď dám příklad řešení problému s podvodem u nepoctivého sběru například těch jablek. Zarezervuje se směna a přijdou lidé, kteří jsou třeba jen turisté, kteří si chtějí přivydělat nějaké peníze, ale oblastí jen prochází. Vyberou si mistra, případně mistry, kteří budou hodnotit práci. Nasbírání se menší počet jablek, než bylo zhodnoceno mistry. Mistři vytvoří sice transakce na převod peněz za odvedenou práci, ale transakce u tohoto typu práce nebudou moci mistři potvrdit. K potvrzením transakcí dojde až teprve při odvozu jablek na trh. To znamená, že teprve až na trhu dojde k případnému přidělení peněz pracovníkům tím, že se potvrdí transakce, což je i tak mnohem rychlejší, než dnes, kdy je člověk placen většinou jednou za měsíc. Teď tedy skupinka turistů přiveze jablka na trh. Nějaký kompetentní člověk to zvaží. Nebude ho zajímat, kolik kdo z těch lidí toho natrhal. Jeho zajímá jen celkové množství, pracoviště, kde ke sběru došlo a také konkrétní směna, která je vymezená datem a časem od-do. K této směně jsou v systému registrovaní mistři, kteří vypláceli peníze na konci směny, ale zároveň každému mistrovi bylo zaplacené podle toho, kolik lidí měl pod sebou. Člověk na trhu zjistí podle konkrétní směny mistry, kteří tam byly a také se vyhledají všechny platební transakce, které tito mistři prováděli a které se týkali i jejich samotných výplat. Když se vynásobí hmotnost nasbíraných jablek stejnou cenou, jako mistři vypláceli a k tomu se připočte nějaký procentní podíl na zaplacení práce mistrům, kteří to kontrolovali, tak to musí zhruba odpovídat těm nepotvrzeným platebním transakcím. Když to bude nějak podezřele méně, tak na to bude mít správce trhu speciální funkci, kterou rovnoměrně všechny nepotvrzené transakce související se sběrem jablek na té směně poníží na částku, která v součtu bude odpovídat odvedené práci. Nakonec potvrdí transakce té směny a dojde k odeslání peněz z veřejné pokladnice na účty pracovníků. Tím, že potvrdí transakce, tak se k nim bude muset uložit i identifikace člověka, který transakce potvrdil. Transakce tedy musí obsahovat informaci o čase, kdy byla vytvořena a i kdy byla potvrzena. Musí v ní být odesílatel, příjemce, tvůrce a i ten, kdo jí potvrdil. Toto vše mimo jiné si lidé budou moci zazálohovat k sobě na svá média v případě, že se bude něco dohledávat. Tím, že dojde k potvrzení transakcí a převodu peněz, tak bude moci veřejnost sledovat u konkrétního trhu na jeho zveřejněném kapitálu kolik šlo za placení nákupu ať už tuzemského či z dovozu a kdyby to bylo nějak podezřelé, tak bude správce trhu, který nákupy potvrzuje prověřován. Když se budou takto dělat kontroly, tak by teoreticky mistr mohl vyplácet peníze sám sobě, když půjde o takto jednoduchou činnost. Pokud ale mistr bude vyplácet peníze rodině, která si staví vlastní barák, tak transakce bude potvrzovat jen on. Stavby obydlí a náklady na ně včetně práce stavitelům musí být veřejně viditelné a kontrolovatelné. Lidé mohou dobrovolně sponzorovat stavbu obydlí ostatním jako podporu rozvoje a tak je potřeba sledovat, kolik se kde vyplatí peněz, aby nedocházelo k podvodům.

Rozvody čerstvého vzduchu z lesa či parku

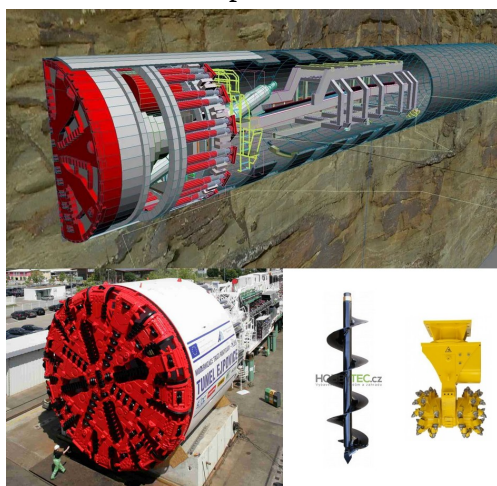

Podzemní byty jsou podle mě celkem dobré řešení pro rozvíjející se zemědělství, které v podzemí stejně nemůže fungovat a stavěním obydlí nad zemí zase bere denní světlo ostatním lidem co bydlí v barácích a dělat zahrady na střechách možná také není moc úrodné a pohodlné. Pomocí světlovodů se dovnitř dostane přirozené denní světlo. V létě tam bude chládek a v zimě ani lidé nebudou muset topit, když se trochu oblečou. Hluk továren je obtěžovat nebude a případně další

továrny se mohou stavět výhradně jen v podzemí, tak že nebudou rušit okolí, které bydlí nad zemí. Zápavy by se daly řešit tak, že celá stavba bude obalená nějakým nepromokavým pláštěm s východem, který bude vyveden nad úroveň hrozící zaplavením. Nemusí to být udělané tak, že co byt, tak to východ. Může být vybudovaná síť chodeb, které se napojí na jednu páteř vedoucí nad zem. Vtipné bude asi řešení kanalizace. Když budou zápavy, tak se přes kanalizaci dostane voda do bytů. Odtok odpadních vod by se možná dal řešit nějakým čerpadlem, které by vodu vytáhlo nad úroveň, kde nehrozí zápavy a tam by to pak šlo do kanalizací. Druhé řešení by bylo, že v domácnostech budou nějaké plastové kanystry. Třeba například deset kanystrů po deseti litrech s nějakou záklopkou proti zápachu, která se zaklopí v době, kdy se kanystr zrovna neplní. Ty kanystry se budou postupně plnit, ale desetilitrovou nádobu unese každý, tak by se daly vynášet nad zem, kde budou nějaká zařízení napojená na kanály a kam se ten kanystr nějak snadno vylije. Odpad by se také nějak dal vyřešit. Poslední otázka je asi co čerstvý vzduch? V tomhle by bylo ideální vzít to od lesa a nebo od parku, kde čerstvý vzduch je. Postavit tam nějaké, jakoby altánky, které se navzájem propojují podzemními větracími tunely. Byl by to vchod do podzemí sloužící k nasávání čerstvého vzduchu. Vchod by byl překryt sítí proti hmyzu a ventilátorem, který by byl napájen solárními panely na střeše altánku. Střecha by bránila dešti a listí. Vchod by musel být také v nějaké rozumné výšce, kde nehrozí zápavy. Do podzemí by se dalo vstoupit žebříkem a kopat tunely v hloubce, kde by se nepoškodily kořeny. Nad zemí by se žádné kopání nekonalo a prostředí by zůstalo netknuté. Rozvod čerstvého vzduchu by byl nějakou páteří veden do podzemních bytů, kde by se nějakými rourami s bezpečným průměrem, aby nedocházelo ke vloupačkám, rozváděl nějak šikově do bytů. Strategicky by to muselo být navrženo tak, že lidé pomocí žaluzií otevrou v jakých místnostech chtějí větrat a ventilace bude v bytech umístěna tak, že se čerstvý lesní vzduch dostane skrze celý byt. Ventilátor bude muset být navrženo tak, aby se nespálil, pokud všichni lidé zavrou žaluzie. Ventilace vzduchu z bytů může být vedená na chodbu, kde půjde páteří ven nad zemský povrch a tím se lesní vzduch dostane na sídliště i když asi sem tam bude cítit něčí uvařený oběd ale stále to je lepší, než nedostávat vzduch z lesa do sídliště.

Hned bude práce spousta. V kopání tunelů se lidé můžou střádat, protože tam se stejně v jeden moment nevejde mnoho lidí. Když se každý vystřídá, tak se i tak bude kopat furt, protože lidí bez práce je dost a tímto způsobem si nikdo nezničí zdraví tak, že bude kopat od rána do večera každý den.

Plán a usnadnění práce

Řekněme tedy, že způsob přidělování a vyplácení práce je vyřešený celkem spravedlivě. Práce pod zemí bude celkem dost. Pokud ale budou lidé jen kopat, tak to bude hodně zdoluhavé a dost finančně nákladné. Proto je potřeba zainvestovat do techniky určené k ražbě podzemních prostor. Používají se různé frézy a vrtáky, jako na obrázku vlevo. Zařízení se dejme tomu sežene a tam kde nebude, tak se asi bude muset buďto kopat a nebo počkat, až zařízení bude k dispozici. Teď je otázka, kde tedy začít a jak by to mělo celé zhruba vypadat? Podzemní byty bude ideální stavět tam, kde jsou louky a pole. Teoreticky by to mohlo být možné i třeba na sídlišti, kde není zastavěná plocha, ale komplikace je v kanalizacích a rozvodech všech možných zdrojů. Začít by se asi mělo tím nejširším a to budováním

hlavních vstupů do podzemí. Těchto vstupů/výstupů bude časem více a budou mezi sebou propojeny. Mely by se začít budovat někde na okraji sídlišť, kde začíná nezastavěná oblast, ale nemusí to být v blízkosti lesa a rozhodně ne v blízkosti rybníka. Vstup bude v podstatě silnice určená autům a bagrům, ale bude to určené i pro chodce a rozhodně ne žádný malý chodníček. Na nádraží jsou podchody, které mají pár metrů do šířky stejně tak asi jako vstup do metra. Vstup do

podzemí by měl mít asi tak silnice o velikosti hlavních proudů ve městě a k tomu alespoň na každé straně schodiště určené lidem. Přeci jen nad zemí se lidé mohou pohybovat libovolně, ale pod zemí tuto možnost mít nebudou, tak je potřeba myslet na prostor. Začne se tedy kopat/razit, betonovat a stavět železobetonové pilíře, které by měly vydržet nárazku auta a předejít tak zhroucení konstrukce. Také se budou frézovat otvory pro světlovody, které by měly být na vrchu z nějakého velmi pevného, silného a těžce rozbitného skla, tak že pro sklenáře asi práce bude dost. Vstup do podzemí bude vyvýšen tak, aby se v případě záplav nedostala dovnitř voda. Co dělat s odvezenou hlínou? Hlína z podzemí bude čerstvá a vhodná na zemědělství. Bude se tedy vyvážet na pole, zahrady a také se může dávat na paneláky a domy s vhodnými střechami. Tam se bude moci pěstovat ve sklenících ovoce a nebo nějaké ovocné keře. Trhy budou ovoce od lidí kupovat a případně budou zavedené sklady (obdoby trhů), které budou od lidí kupovat kompoty. Tím pádem by mohla vzniknout domácí práce (zavařování) pro maminky a děti, které jsou doma.

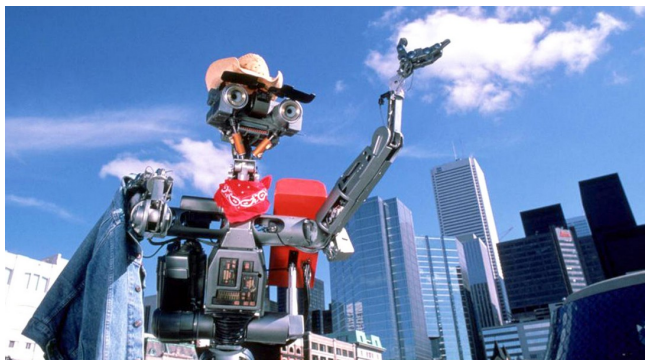
Kopání vchodů se tedy rozjede. Budou se stavět podzemní ulice, kde budou moci jezdit auta. Ideálně jen na elektrický pohon, protože o kouř v podzemí nikdo nestojí a také se bude muset dávat pozor na otravu oxidem uhelnatým. Byty sice budou mít čerstvý vzduch z lesa a parků a ten bude procházet do podzemních ulic a bude vytlačovat východem všechny zplodiny, ale i tak o kouř nikdo nestojí. Podzemní byt bude tedy jakási obdoba domku. Budou asi standardně jen jednopatrové, ale kdo chce, tak si může přidělat více pater s nějakým bezpečnostním schválením. Při tvorbě bytů (nebo to budou spíše nory?) by bylo asi hezké inspirovat se přírodou. Krtek také nepoužívá beton a pilíře pro vyztužení jeho nor. Hlína bývá prorostlá kořeny rostlin a tak ledacos vydrží sama. Teoreticky by každý nemusel bydlet v betonovém „trezoru“, ale minimálně nějaké traverzy ve stropě, sem tam nějaký pilíř ve velkých místnostech a podlahu určitě vždy vybetonovat. Jak by se dal vybudovat takový podzemní byt, nora či dům, aby se zbytečně nemuselo utrácet za materiály. Nejsem zedník a tak budu laicky uvažovat a přemýšlet, jaké by se k tomu měly vyrábět stavební prvky. Bude se tedy kopat nebo razit místnost. Bude to dejme tomu větší místnost, tak že bude potřeba dávat pilíře. Když se vytvoří prosto hodný k zasazení pilíře, tak se vyfrézuje otvor v zemi pro pilíř. Teď je tu ale problém. Stropy budou v každém místě jinak vysoké. Musí být jinak vysoké, protože každý strop musí být šikmý, aby voda vsáklá do půdy stékala jen k jedné straně a nevytvořila se kapsa, která by se protrhla a voda vytekla dovnitř. Tím pádem ten pilíř musí bát skladatelný z nějakých pevných dílů. Ty díly se budou skládat do sebe tak, že budou držet. Bude to takto snadnější a rychlejší, než je spojovat nějakou maltou. Tak že se navozí díly, ze kterých se pilíř poskládá a pokračuje se v kopání. Tím, jak se bude postupně vykopávat šikmý strop, tak se bude používat další součástka. Bude to nepromokavý plast cca 1 cm široký. Budou k dispozici po rozměrech dejme tomu metr krát metr a když někdo bude potřebovat, tak si to seřídne podle potřeby. Z jedné strany bude plast hladký pro lidi, kteří už třeba nebudou chtít štukovat a pro toho, kdo bude chtít štukovat a nebo betonovat, tak povrch bude upraven. Z druhé strany budou v plastu nějaké speciální ostny, které se budou moci snadno zatlouct do hlíny. Plastická deska se přibije do hlíny a bude v ní držet. Kdyby tam byl kámen, tak se ostny o něj ohnou. Nebude to tedy přímo železo ale třeba nějaký plast. I když se nějaké ostny ohnou a nebo zlomí, tak většina by měla pevně desku držet. Budou se tedy skládat pilíře a přibíjet desky a desky je potřeba nějakým spolehlivým způsobem mezi sebou poslepovat, aby nevtékala dovnitř voda. Buď to je nějak zatavit a nebo něčím pevným přelepit. Pilíře a desky jsou tedy poskládané, přibité a poslepované. Teď je ale potřeba nějak na ty pilíře dát traverzy, které vlastně budou držet už hezky rovný zahlazený šikmý strop pokrytý deskami. Traverza bude také z nějakého pevného, asi železobetonového, materiálu a možná bude také vhodné jí umět nějak poskládat z více částí, ale nějakým bezpečným způsobem, aby se nerozpádl, protože bude téměř vodorovně. Do stěny se tedy vyfrézují otvory pro traverzy. Stěny budou sloužit něco jako pilíře a protože hliněná stěna není stejně pevná jako železobeton, tak stěny budou muset být rozhodně širší než u paneláků. Mezi místnostmi budou tedy tunýlky dlouhé třeba i dva metry. Výhodu to bude mít, že když si někdo pustí pořádně nahlas hudbu, tak to sousedé asi vůbec neuslyší. Traverza se tedy nějak poskládá a zastrčí do otvorů ve stěně. Buď to traverza bude v menší místnosti a bude vedená od stěny ke stěně. Taková traverza bude muset být asi jedineč

skladatelná a to tak, že se zastrčí nejprve část do jedné stěny, potom část do druhé stěny a nakonec se propojí obě části nějakým prostředním dílem, který by mohl mít (v nějakých mezích) měnitelnou velikost nějakým závitem. Prostřední díl by se vložil a utáhl by se, aby to pevně drželo. Místo se závitem by se pak nějak překrylo nějakou krytkou, aby to nestrašilo. Teď ale co když vedeme traverzu na pilíř. Každý pilíř by měl být asi zakončený speciálním dílem, do kterého je možné zasunout z libovolné strany traverzu. Po tom, co budou do pilíře zasunuty všechny traverzy, tak se tento článek zase pomocí nějakého závitu utáhne tak, aby všechny traverzy pevně drželi šikmý strop. Strop máme vyřešený a co podlaha? Podlaha se bude muset vybetonovat, ale ty pilíře by chtělo zabetonovat. Chtělo by, aby ta první součástka pilíře byla upravená tím způsobem, že beton ze nějak zalije do ní a tím pádem pilíř opravdu drží v podlaze a ne jen v hlíně, která se může časem sesunout. Kdyby někdo chtěl udělat další patro, tak se tím také zamezí, aby se pilíř propadl do dalšího patra.

Když tedy bude razící technika a bude se vyrábět vhodný stavební materiál, tak se podzemní byty postaví poměrně rychle, protože to bude podobné, jako stavebnice a materiálů se nepotřebuje tolik, jako například u stavby rodinných domů. Součástí bytů mohou být i garáže, dílny a všechno možné.

Co rozvod vzduchu? Když se při kopání narazí na les, tak se začnou kopat pouze tunely pro rozvod lesního vzduchu. Tyto tunely budou oddělené nějakými neprodyšnými dveřmi či vraty. V místě, kde jsou vrata, tak bude vyvedené potrubí s čerstvým vzduchem. Potrubí může být vedené buďto ve stropech a nebo standardně společně s dalšími zdroji jako například voda, plyn a elektřina, což bude asi v zemi pod podzemním terénem.

Automatizace

Máme tedy celkem pěkně ekonomicky a efektivně vyřešené stavění obydlí. Podmínkou by mělo být, že dodavatelé stavebního materiálu budou v systému, aby materiál byl opravdu jen v ceně energií a lidské práce. Pokud se bude výroba světlovodů a různých stavebních materiálů automatizovat, tak tím jedině lépe, protože o to bude materiál levnější a obydlí budou pro lidi více dostupná. Pokud tedy výrobci materiálů nebudou chtít přestoupit pod

systém, tak bude snaha vybudovat si toto továrny, aby se ekonomika rozvíjela co nejlépe a jakákoliv lidská práce byla co nejlépe hodnocená.

Teď je otázka co na polích? Zahrady se budou muset asi obdělávat ručně a nebo v rámci možností, ale co rozsáhlá pole? Někdo bude muset odvozit na pole hlínu, což bude jen jednorázová záležitost a nebo k ní nebude docházet moc často. Někdo bude muset pole obdělávat technikou. Takový člověk asi moc nechce být v horkách zavřený v nějaké kabině osm hodin denně. Bude vystřídaný. Střídání lidí už systém řeší a tak lidé na poli budou pracovat jen občas, protože se prostřídají. Budou se ale muset naučit ovládat traktor a jiné stroje. Někomu se ale nechce ani těch pár hodin a ani jednou za čas být někde na poli v traktoru. Tohle se dá celkem pěkně vyřešit pomocí trocha elektroniky a internetu. Traktor bude ovládaný přes internet na dálku. Pak bude jedno, jestli traktor ovládá nějaký zdatný zemědělec na druhé straně republiky ze svého obýváku, na druhé straně zeměkoule a nebo z chládku bytu, který je hned pod polem. Raspberry je malý počítač o velikosti mobilního telefonu, na který si můžete přes HDMI připojit televizi, má USB konektor a jiné periférie, přes které se dají ovládat různá zařízení. Dnes už se i děti na technických středních školách učí, jak si přes Raspberry mohou ovládat různé servo motorky a třeba si udělat například automatické zalévání květin. Takový traktor může být snadno ovladatelný například přes Wifi a nebo možná nějaký mobilní internet, pokud je k dispozici. Na Raspberry traktoru může být naprogramovaný server s přidělenou veřejnou IP adresou verze 6, kterých je bohatý dostatek. IP

adresa bude nasměrovaná přes Wifi a nebo nějakým jiným způsobem. Server bude přijímat ovládací data od toho, kdo se k němu přes nějakou vhodnou aplikaci napojí odkudkoliv. Přes USB se připojí do Raspberry kamery umístěné na vhodných místech a nebo by teoreticky mohla být jen jedna kamera, která bude pohyblivá, ale to je asi moc komplikované. Otáčení volantem může být zajištěno servo motůrkem, který bude mít odpovídající výkon a rychlost. Na takový výkon bohatě bude stačit energie z alternátoru a baterie traktoru. Pokud bude traktor poháněný světelně, tak o starost méně. No a řazení rychlostí může být třeba na nějakou hydrauliku. Pokud jsou v traktoru nějaké elektronické ovládací panely, tak to nebude řešené elektronickým prstem, který by mačkal tlačítka, ale rovnou se přepojí elektronika na nějaké příslušné rozhraní. Toto je jen takové řešení přechodu do lepší automatizace, ale předpokládejme, že nové traktory už budou jen bezpilotní, ať už jsou na benzín a nebo na jiný druh pohonu. Mezitím, co se bude tato technika zavádět, tak programátoři už mohou řešit, jak by se dalo ovládání takového traktoru nahradit kompletně nějakým programem a člověk, který kontroluje fungování stroje, tak bude vázaný co nejméně na tuto obsluhu. Pak by mohly vzniknout traktory, které jsou sice na benzín a hodně zastaralé, paradoxně převážně ovládané počítačem. Samozřejmě, že vždy bude člověku přenechána nějaká základní vzdálená možnost stroj usměrnit a nebo vypnout, ale ta bude minimální. Traktorista nahraje video, jak se ovládá traktor vzdáleně a to bude jako učební materiál pro ostatní, aby mohl být také vystřídán.

Ovládání traktoru bude řešitelné vzdáleně, ale občas bude potřeba asi drobná asistence. Třeba například přepojení vozíku a nebo jiné drobnosti, tak že vzdálený řidič se bude moci i hlasově ozvat z traktoru a říct podpoře co je potřeba zařídit. To bude zajištěno, ale těchto drobností nebude tolik, aby takový člověk musel hodiny a hodiny být zavřený někde na poli v traktoru, tak že lidé nebudou podle mě moc demotivováni dělat tento druh práce.

Vzdálená kontrola

Pár dnů jsem teď nepsal, protože jsem uvažoval nad celkem pěkným technologickým řešením toho systému. To rozepíšu později.

Naposled jsem psal o automatizaci, což je dobrá věc. Koukal jsem se na ceny IP adres verze 6 (tzv. IPv6). Začínají mít celkem dobrou podporu. Cena za měsíc se pohybuje kolem sta korun. Když bude mít farmář třeba deset traktorů ovládaných přes internet a nebude chtít v jeden moment používat všechny najednou, tak by se to dalo vyřešit tak, že počítač Raspberry připojí vždy jen tam, kde bude potřeba. Když bude chtít traktory ovládat třeba jen ze svého domu, který bude hned vedle pole, tak ani tu veřejnou IP adresu nemusí mít. Na to bohatě stačí jen lokální IP adresa verze 4 (IPv4), kterou si přes Wifi směrovač (router) přidělí a na ní se z domácí sítě připojí. V takovém případě ho ale bude

moci vystřídat jen ten, kdo se pohybuje poblíž.

Pomocí Raspberry s přidělenou veřejnou IP adresou by si rodina mohla hlídat domácnost přes internet v době, když jsou třeba na delší dovolené. O taková zařízení by mohl být celkem zájem a mohly by se vyrábět. Řekněme, že bude univerzální periférie, která se napojí na Raspberry přes konektor GPIO (General-Purpose Input/Output) a to celé bude společně se softwarem a Raspberry prodáváno jako základní balík. K tomu si bude moci uživatel dokoupit přídatné zařízení například na zalévání kytek z nějakého kanystru, nebo zařízení na krmení rybiček včetně upravené skleněné desky pro akvárium a nádobu na krmení. K tomu libovolný počet USB kamer, které by se zapojily na Raspberry přes USB hub a nebo nějakou speciální sběrnici. Člověk by se pak nemusel trápit tím, zda sousedi zalily kytky, nakrmili rybičky a nebo zda ho někdo nevykradl. Možná by si přišli na své i žárliví lidé, kteří se obávají, zda si do bytu jejich partner někoho cizího nevodí, ale to už je věc každého, jak to využije. Podstatné je, že by se kdykoliv mohl uživatel třeba přes mobil podívat, co se děje doma a třeba zajistit nějakou drobnou údržbu. To je jen takový tip, co by se dalo vyrábět.

Uchovávání potravin

Řekněme, že stoupne produkce ovoce a zeleniny. Sběratelé ovoce přijdou na trh odevzdat výsledek své práce a odběratel na trhu jim potvrdí transakce na jejich směně podle toho, kolik nasbírali. I kdyby se mu zdálo, že je toho nějak moc a nestihne se to prodat, tak je spravedlivě ohodnotí. Dnes se starší ovoce nebo zelenina v obchodech moc neřeší a prostě se to případně pošle na likvidaci, což mi nepřipadá moc

ideální. Ideální řešení by bylo asi pěstovat ve velkých mírách hlavně to, co se dá nějak zdravě zakonzervovat. Například ty jablka, třešně, jahody, okurky a všechno možné se dá zavařit do kompotů a uchovat celkem dlouhou dobu. Prý se našly kompoty z dob Napoleona, které byl údajně zdravotně nezávadné. To jsou stovky let. Proč by se mělo ovoce vyhazovat, když je možné ho zavařit a třeba o pár měsíců nebo let ho bez problémů prodat. Nikdo se tímto dnes asi moc nezabývá. Správce trhu by měl po převzetí zboží rovnou odhadnout co se stihne prodat a co půjde do skladů. Potravin, které se ten den nahromadí s tím, že by měli jít do skladů, tak budou rozvezeny do jednotlivých skladů. Ve skladech budou v nějakých vhodných podmínkách čekat na zakonzervování. Uchovávání v plastech a nebo železných plechovkách mi připadá zdravotně nedůvěryhodné. Ideální je asi klasické zavařování do sklenic, což může dělat každá rodina doma. Může to být určitá forma přivýdělku. Řekněme, že přijede rodina do skladištěm kde jsou například pouze třešně. Odkoupí si nějaké množství třešní podle váhy. Nakoupí si sklenice a vše potřebné k zavařování, což na skladě bude na prodej. Odvezou si to domu a to co si zavaří, tak si klidně mohou doma nechat někde v chládku a ve tmě na pozdější dobu. To co budou chtít prodat do skladu, tak dovezou do skladu a tam se to od nich za spravedlivou cenu, která bude zahrnovat i práci na zavaření, odkoupí. Nikdo nebude tahat nikoho do nějaké továrny a rodina může být pohromadě a naplánuje si práci tak jak jí to vyhovuje. Mezitím, co třeba tatínek bude ovládat zemědělskou techniku ve své pracovně, tak vedle v kuchyni se bude vydělávat zavařováním. Když si někdo bude vydělávat tím, že bude třeba na dálku ovládat stroje, tak bude asi pravděpodobně placený od hodiny, ale v takovém případě by měla být daná možnost veřejnosti kdykoliv prohlédnout kamery, zda se na té a té směně opravdu technika využívá a kdo tam je zaměstnaný. Aby nedocházelo k tomu, že si někdo zarezervuje třeba tři hodiny sekačku na trávu, neudělá nic a bude mu to automaticky zapláceno. Nějaká kontrola by tam být měla. Člověk, který bude mít pocit, že jeho práci kdykoliv a kdokoliv může sledovat, aniž by to tušil, tak se bude snažit podle toho pracovat. U zavařování je to jedno. Tam to bude jen forma obchodu.

Ted' dejme tomu, že na sklad přiveze rodina zavařené kompoty, které jim budou vyplaceny. Jak to skladovat? Ideálně někde v podzemí, kde je chládek a kde nejsou zavedené žádné světlovody, ale jen elektrické osvětlení. Neměla by to být asi příliš vysoká místnost, ale může být širší a delší. Měla by mít dva vchody na protějších stranách. Celá místnost bude určená potravinám jen jednoho druhu, tak že například višně. Na zemi budou válečkovky, po kterých se budou dát snadno posouvat palety. Z jednoho vchodu se bude nové zboží přivážet. Bude se skládat na palety do řad třeba zleva doprava. Když se naplní celá řada, tak se nějakým posuvným a třeba kličkou přes převod, či elektromotorem posune celá řada po válečkovkách dozadu, tak že vznikne prostor pro další novou řadu palet. Naopak z druhého vchodu se bude odebírat to nejstarší zboží podle toho, jak bude poptávka a bude se zase odebírat s jedné strany na druhou podle toho, jak tam bylo přidáváno. Ta místnost nemusí mít ani dva vchody. Stačí jeden vchod, ale pak by se neměla válečkovka táhnout přes celou šířku místnosti, aby tam byla ulička, kterou se dá dostat k nejstaršímu zboží na druhou stranu.

Sklenice od kompotů bude sklad kupovat stejně jako prodávat, tak že se nebude muset řešit vyhazování v tomto případě.

Technologický návrh systému

Je 31.5.2017 a zítra začíná červen. Zhruba od začátku května se zabývám tímto spisem, který jsem pojmenoval jednoduše „Úvahy“. Od mé původní profese programátora jsem se trochu vzdálil tím, že jsem se pokusil rozepisovat úvahy nad různými oblastmi života, ekonomiky, politiky (třeba to někomu pomůže), ale nakonec se to stejně vše víceméně točilo kolem počítačového systému, který jsem navrhl. Setkal jsem se s pozitivním ohlasem. Možná, že by bylo dobré, kdyby to někdo začal programovat, pokud se už tak nestalo. Programátoři ale dnes mají

spousty práce a dobré finanční ohodnocení, tak že to bude chtít někoho skromného, kdo to bude dělat možná hlavně z idealismu. Navíc není to celkem ambiciózní projekt? Program, na který může být napojený v podstatě kdokoliv a stane se každodenní součástí života těchto lidí ve všech různých oblastech. Bude to celkem technologická výzva. Bude to chtít nějakou hardwarově co možná nejméně náročnou technologii, aby se nemuselo nakupovat zbytečně moc serverů. Najde se někdo takový, kdo má zrovna čas se tím zabývat, bude ochoten případně zainvestovat svou práci a má potřebné zkušenosti s tvorbou podobných řešení i když ne tak ambiciozních? Tuhle jsem se dozvěděl, že prý člověk před tím, než se narodí, tak si sám naplánuje svůj vlastní osud. Těžko říct, zda je to pravda. Možná, že si ho nenaplánuje sám, ale je mu Stvořitelem přidělen a duše je obeznámena s tím, čím bude muset projít. Celá záhada je v tom, že po narození člověk nic netuší kam vlastně směřuje. Jak to bylo se mnou a mýma zkušenostmi v programování? Když mi bylo zhruba šestnáct, tak jsem nevlastnímu tatškovi naprogramoval program na hlídání garážové herny. Program zobrazoval přes ganttův diagram obsazení počítačů na časové ose a měřil hráčům hodiny, které jim budou odečteny z kreditu po odchodu. Program uměl zobrazovat graf výdělků po měsících a vyhodnotit nejvčetnější hráče. Dokonce byla k počítači připojená čtečka čárových kódů a hráči dostávali kartičky, přes které bylo možné je rychle dohledat. Fotky programu jsou [zde](#). To mi bylo zhruba 16 a stálo to na mě, protože na svůj věk jsem byl celkem schopný programátor a nikdo jiný z okolí se tím buďto tehdy nechtěl zabývat a nebo si netroufl, i když tatka se programováním zabýval a právě od něj jsem se to naučil přes to, že mi to rozmlouval, protože to na mě bude příliš složité.

Programoval jsem ledacos a když mi bylo zhruba 24 let a už jsem se tím živil, tak jsem se dostal k programování vendingového systému, který mám vystavený [zde](#). Týkalo se to pro změnu zase obchodu a přehrávání reklam. Obchod se ale týkal školních automatů s jídlem a pitím, které měly být použitelné na čipy, které se používají například v jídelnách. Na projektu tehdy pracovali celkem tři programátoři. Dva z nich se zabývali vnitřkem automatu. Řešili technologické propojení čtečky čipů, mincovníku, monitoru, kde se přehrávala reklama a ostatní zařízení, které bylo napojené na malý počítač s procesorem atom připojený k internetu. Já jsem tam přišel jako člověk pronajatý přes bodyshopping a naprogramoval jsem server a klientskou část na straně automatů, tak že bylo možné přes internet dobíjet kredit dětem, povolovat jen určité skupiny potravin, dalo se plánovat přehrávání reklam na monitorech a podobně. Ještě si pamatuji, jak jsem si otevřel přes terminál záznamy prodeje na třech různých školách a sledoval jsem z domova, jak si děti kupují potraviny. Projekt se pak dostal do finančních problémů, protože byl celkem nákladný a dotace nebyly neomezené. Každopádně z mé strany jsem nevnímal problém.

Další projekt, ke kterému jsem se dostal byl už rozsáhlejší a byl pro telekomunikační společnost O2. Měli tam klientskou aplikaci, kterou využívali technici v terénu na telefonech, kterým se přes to přiřazovala práce. Aplikace byla ale zastaralá a nové telefony jí nepodporovali. Došlo se k rozhodnutí, že bude potřeba přepsat klienta do JavaScriptu, který standardně běhá ve webových prohlížečích jak na telefonu, tak na stolním počítači. Když už se ale něco programuje, tak to chce

mít nějaký pěkný technologický základ, ve kterém budou schopny i ty mobilní zařízení výkonnostně klienta utáhnout aniž by si uživatelé stěžovali. To byla tehdy má hlavní úloha. Vytvořit takové pěkné řešení, které mobilní zařízení utáhnou, bude to fungovat i na stolních počítačích a hlavně také se bude co nejrychleji přepisovat původní klient s nejmenší chybovostí, aby se vše stihlo v celkem natlačeném termínu. Řešení jsme nakonec našli, vytvořil technologický základ a dá se říct, že i z většiny naprogramoval nového klienta v JavaScriptu.

Jednou z posledních věcí, kterou jsem se zabýval bylo programování na straně databáze Oracle v jazyce PL/SQL, což se mi může nakonec šikovně hodit v rámci optimalizace výkonu.

Po tom všem teď z nenadání vtipně narazím na situaci, kdy vymyslím systém, kde zužitkuji všechny své zkušenosti. Systém bude měřit odpracovaný čas a pracovat s kredity, jako to bylo u herního manažera a vendingového systému. Systém bude potřeba udělat co možná nejméně náročný na server, tak že se mi hodí mé zkušenosti s vývojem JavaScriptového klienta a využiji i mé poslední znalosti programování databáze i když budu nucen přejít z Oracle na nekomerční PostgreSQL, který se podle všeho vyrovná komerční Oracle databázi.

Není nakonec smyslem veškeré té mojí programátorské aktivity ať už placené či neplacené, abych všechny své znalosti v tomto okamžiku využil na návrh a tvorbu technologického základu, který bude nejméně náročný na prostředky, bezpečný, co nejsnadněji portovatelný do různých jazyků, uživatelsky příjemný a stejně tak i vývojově pohodlný a efektivní? Není nakonec něco pravdy na tom, že osud člověka je jaksi naplánovaný, aby celá jeho cesta se ubírala k nějakému předem určenému významu? Jsem v tomhle trochu skeptik přes to, že jsem věřící křesťan, ale něco na tom asi opravdu bude. Samotného mě to ale docela zarazí, že jsem došel z nenadání k takovému návrhu, ve kterém se mi hodí všechny a nebo většina mých předchozích zkušeností z větších projektů.

Vývoj internetu a webu

Vypadá to, že po několikadenním přemýšlení nad novou technologií, která by propojovala jen to nejlepší z těch moderních a pokud možno žádné slabiny, tak už se konečně dostávám k nějakému závěru.

V tomto dokumentu jsem se zabýval zatím jen úvahami nad problémy běžné společnosti v kritických situacích. Specifikace nové webové technologie je celkem odborná záležitost, ale vymyslel jsem to a chci, aby z toho mohl někdo mít užitek v případě, že bych to nenaprogramoval sám. Když už tady budu popisovat nějakou odbornější specifikaci a budu používat odbornější

termíny, tak by bylo asi fajn běžným lidem, které to zajímá, popsat stručně základy a něco o aktuálních technologiích.

V místě, kde budu vysvětlovat odborný termín, tak ho zvýrazním, aby se dal jeho popis rychleji dohledat. Když se tedy začali spojovat počítače za účelem přenosu informací, tak se začalo nejprve tím, že se propojili dva počítače mezi sebou a naprogramoval se vhodný program, který uměl na každé straně komunikovat s protějškem. Toto propojení ale neřeší otázku, jak to šikovně udělat, aby mohlo být mezi sebou propojeno více počítačů a všechny se sebou navzájem mohly komunikovat. Byl tedy vymyšlený **internet protokol (IP)** a jiné síťové protokoly jako například TCP (**Transmission Control Protocol**) a UDP (**User Datagram Protocol**), které zajišťují pravidla komunikace počítačů po síti, která asi trochu připomíná telefonní komunikaci, protože každý počítač v této síti má přidělenou tzv. IP adresu, pod kterou je dostupný pro ostatní počítače v síti.

Síť internetu je tvořená síťovými prvky od různých výrobců, které ale splňují kritéria protokolů jako například IP a jiné. Nejzásadnější z těchto prvků jsou asi **směrovače (routery)**, které jsou v síti uspořádány do stromovité (hierarchické) struktury a tak tedy každý směrovač utváří podsíť počítačů či směrovačů, které jsou v jeho rozsahu a zná všechny adresy všech stanic, ale on sám může být součástí sítě jiného směrovače. Když tedy počítač vyšle informaci na jiný počítač se specifickou IP adresou, tak se směrovač, na který je počítač napojení podívá, zda požadovaná adresa není v jeho pásmu a pokud ne, tak pošle informaci nadřazenému směrovači a ten zase případně zase výše. Pokud směrovač zjistí, že požadované informace jsou adresované do počítače v jeho síti, tak pošle informace buďto přímo na počítač a nebo na směrovač, který má v pásmu tuto IP adresu zařazenou. Připojení k internetu je placené, protože někdo se musí starat o údržbu síťových prvků a pokud chcete mít vlastní veřejnou IP adresu, tak je to za extra příplatek. U telefonní komunikace to takto platebně rozdělené není, protože když chcete mít možnost telefonovat, tak pokaždé máte nějaké své vlastní telefonní číslo, pod kterým jste dostupní.

Internet je velmi hrubě vysvětlen. Teď ale jak to vypadá blíže z pohledu počítačů. Nejčastější způsob komunikace na internetu je typ **klient/server**. Klient je program, který například ovládá uživatel, ale může být i automatický, a který odešle na nějakou známou IP adresu data s tím, že většinou očekává nějakou odezvu, ale nemusí. Server je počítač, který má přidělenou nějakou IP adresu, která může být veřejná, ale může to být i třeba jen nějaké neveřejná IP adresa v domácí síti, což se neoznačuje jako internet, ale jako **intranet**. Data jsou tedy od klienta nasměrována na server. Na jednom počítači může běžet třeba i více serverů, což je normální praxe, ale potom je potřeba příchozí informace rozlišit takzvaným **číslem portu**, podle kterého se pozná, pro jaký server informace přišla. Server je program, který neustále tiše sleduje síťový adaptér a kontroluje, zda nepřišla data s číslem portu, které má na starosti. Jak něco takového přijde, tak se na serveru spustí nový samostatný **proces**, ve kterém se provedou potřebné operace jako například uložení informací na disk, nebo jejich přečtení, může dojít k tomu, že se informace pozmění a pošlou na jiný server, může se třeba zapnout nějaké zařízení jako tiskárna a nebo cokoliv jiného. Proces na serveru se vykoná a závěrem odešle zpět po síti klientovi nějakou odezvu. Směrovače takovou odezvu umí doručit zpět ze serveru na klienta. Když se na server připojí v jeden okamžik více klientů, tak se na serveru spustí najednou více procesů, což může způsobit to, že doba provedení procesu se prodlouží, protože procesor počítače na kterém server běží je také výkonnostně omezen. Proto se někdy stane, že třeba ve webovém prohlížeči na některých stránkách čekáte déle na odezvu. Tento problém se dá řešit tzv. **load balancerem**. Load balancer je v podstatě server, který zastřešuje několik serverů se stejnou službou. Přijdou data požadavku z klienta, ale nepůjdou přímo na server. Přijdou na load balancer, který zkontroluje, který server na kterém počítači je nejméně vytiženy a tam přesměruje požadavek z klienta. Takto se dá zvednout výkonnost tím, že se pořídí více počítačů na kterých běží stejný server, ale load balancer mezi ně rovnoměrně rozděluje požadavky chodící z klientských aplikací. V případě, že je nějaká služba využívána z hodně klientských aplikací, tak je toto balancování mezi více počítači potřeba, protože výkonnost počítačů je také omezená. Tím je tedy vysvětlený asi nejčastější způsob komunikace na internetu klient/server, kdy klient vyšle požadavek na server, ten požadavek odbaví a odešle zpět na klienta nějakou odezvu o zpracování požadavku.

Teď tu máme situaci, kdy se začínají programovat servery a často se naráží na to, že neustále dokola musí programátoři vytvářet systém ukládání a čtení dat ze souborů na disku. Musí se stále zabývat řazením, filtrováním a je to celkem pracné. Tak někdo vymyslel **databázové servery**. Databázové servery se starají o správu dat na disku a klientské aplikace s nimi komunikují jazykem **SQL (Structured Query Language)**. Programátor už se nemusí starat o to, jak ukládat a číst data. Programátor pomocí jazyku SQL řekne, že chce vrátit z té a té tabulky tyto sloupce, chce je seřazené podle těchto sloupců a vyfiltrované podle uvedených podmínek. Klient pošle na databázový server SQL dotaz v požadavku a navrátí se mu v odezvě data přesně podle jeho představ. Databázové servery jsou produkty placené či neplacené, které běžní uživatelé asi moc nepoužívají, ale programátorům usnadní spousty práce. Například jeden takový známý databázový server je **Oracle**, který je k dispozici zdarma jako ukázka, ale plná verze je placená. Pak jsou

servery bezplatné jako například **PostgreSQL** a jiné. Vývojáři těchto produktů mohou být dobrovolně sponzorováni, ale hlavním motivem těchto lidí nejsou ani tak peníze, jako myšlenka, že když každý dobrovolník přispěje kusem práce, tak všichni mohou mít pak celkový užitek. Těmto produktům se říká **opensource** jako že mají otevřený zdrojový kód a každý může vylepšit dílo. Záruka na správnou funkci a servis u opensource na rozdíl od placených produktů nebývá, ale po čase vývoje se úspěšné opensource produkty dostanou tak vysoko, že konkurují těm placeným. Já osobně jsem zastánce opensource.

Databáze usnadní hodně práce, ale pořád je to programování hodně náročné pro běžné lidi, protože vždycky je potřeba naprogramovat klienta a server, což dá práci a spoustě lidem je to celkem nepřístupné. Vynalezl se tedy **web (pavučina)**. Bude k dispozici **webový server**, do kterého si nahrají uživatelé **HTML (HyperText Markup Language)** stránky. Napsat takové stránky dá daleko méně práce, než programovat klienta a server. Pomocí HTML se textovou formou dají poskládat tabulky, obrázky, zarovnat text, vytvořit odkazy a všechny možné vizuální prvky. Uživatel jen napíše stránky a odešle na webový server, aniž by věděl něco o programování. Na druhé straně bude klientská aplikace webový prohlížeč například **Firefox**, **Chromium**, **Internet Explorer** a podobné. Uživatel jen zadá do adresy v prohlížeči buďto přímo IP adresu na webový server, což se blbě pamatuje a nebo zadá **doménu** jako například **jkali.cz**. K doméně je přidělená IP adresa, kterou představuje. Na webový server přijde požadavek v protokolu **HTTP (HyperText Transfer Protocol)** určeném hlavně pro web. Proto webové adresy začínají na **http://**. Tím webovému prohlížeči jen oznamujete, že chcete přenášet data protokolem HTTP, ale jsou i jiné protokoly, které prohlížeče podporují. Webový server zjistí jakou stránku si klient přeje vrátit v odezvě a podle toho jí odešle, či pokud to není specifikováno, tak pošle uvítací stránku. Webový prohlížeč v odezvě ze serveru přijme stránku v HTML jazyce a vytvoří v paměti tzv. **DOM (Document Object Model)**. DOM je struktura dat, podle které webový prohlížeč zobrazuje viditelný obsah stránky. Proč ale vzniklo pojmenováno web, proč zrovna pavučina? Na každé webové stránce mohou být odkazy na jiné stránky, které se mohou nacházet na stejném web serveru, ale mohou směřovat i na jiné servery v internetu. Právě pomocí těchto odkazů se z jednotlivých stránek stává jakási pomyslná pavučina propojená odkazy. Výhoda webu je také v tom, že nemusíte instalovat stále nové a nové klientské aplikace pro komunikaci se servery.

Nainstalovaný je jen webový prohlížeč, ve kterém prohlížíte webové stránky jednu po druhé a nic se neinstaluje. Pravda je, že webové prohlížeče mají svojí **mezipaměť (cache)**. Při prohlížení webových stránek se například obrázky a různé druhy souborů ukládají na disk s nějakou dobou platností a prohlížeč pak místo toho, aby zbytečně znova tyto soubory stahoval z internetu, tak si je prostě rychle přečte z disku, což i šetří zatížení serverů.

Web je tedy vymyšlený, ale je tu háček. Každá stránka vypadá po každé stejně. Stránky jsou **statické** (neměnné). To je dobré, když chcete mít na webu nějaký článek, ale co když na stránce chcete mít třeba nějaký přehled například s hlasováním, které se vytáhne například z nějaké databáze. Vznikla tedy potřeba zavléct nějak mírně programování do webových stránek. Tvorba stránek má být jednoduchá a přístupná běžným lidem, tak že pokud se zavede programování, tak ať je to nějakou lidem přátelskou formou. Postupem času vznikl například opensource jazyk **PHP (Personal Home Page)**, ale i jiné obdoby například v jazyce **Java** a i v placených produktech. Dospělo se k tomu, že HTML stránka bude na web serveru celá a nebo částečně generovaná programem, čímž vlastně bude možné zajistit, že takový program si například pomocí SQL dotazu z databáze vytáhne seznam produktů v obchodě a vygeneruje na HTML stránce tabulku, ve které tento seznam materiálu bude uložený. Vygenerované HTML se pošle na web prohlížeč v odezvě a ten to normálně zobrazí. Na straně prohlížeče se tedy vlastně nic nezmění. Tím se tedy začal vyvíjet programově generovaný web a je to celkem populární záležitost i doposud.

Vývojáři web prohlížeče Netscape vymysleli, že je možná zbytečné, když se při každém kliknutí na odkaz a nebo tlačítko na webové stránce odešle požadavek na web server a celá stránka se musí znova poslat zpět v odezvě ze serveru na prohlížeč i když šlo třeba jenom drobnou věc, kterou server nemusel být vůbec zatěžován. Vymysleli tedy programovací jazyk **JavaScript (JS)**, který je svojí podobou blízký jazyce Java, ale je v jednoduchých věcech daleko uživatelsky přátelštější.

JavaScript a i jiné jazyky běžící na straně prohlížeče zajišťují, že se s jejich pomocí dá změnit DOM, který se vygeneruje z HTML přicházející v odezvě. Například ze serveru přijde HTML, ze kterého se vygeneruje DOM pro zobrazení článků s různými událostmi a nad každým článkem bude tlačítko „Skrýt“. Při stisku tlačítka se ale nebude volat požadavek na serveru. Při stisku tlačítka „Skrýt“ se spustí JavaScript, ve kterém bude naprogramované, že prohlížeč v DOM skryje příslušný článek a to se tak stane, aniž by něco bylo volané na server, tak že k tomu dojde v mžiku bez ohledu, jak moc je server vytížen. JavaScript se tedy nespouští na straně serveru ale programuje se jím chování prohlížeče. JavaScript může dokonce zavolat samostatně server a získat tak z vhodné webové stránky jednoduchý formát dat, například tabulku uživatel, kterou pak přegeneruje jen určitý úsek HTML stránky (například tabulku). Tím dojde k obnově vyčleněného obsahu stránky bez nutnosti generovat a odesílat celou stránku na prohlížeč znovu. Tato technika částečného načtení stránky JavaScriptem se nazývá AJAX (Asynchronous JavaScript and XML). JavaScript se časem stal celkem populární jazyk a z jeho původního využití jen ve webových prohlížečích se začal využívat jako hezká programovací pomůcka i ve spoustě jiných programech, kde se občas hodí něco automatizovat. Dokonce se využívá i pro programování celých web serverů a nebo jako doplněk na webových serverech.

Když se tedy všechny tyto webové technologie dají dohromady (to není vše), tak z toho vyplývá otázka, jaká je tedy ideální cesta k tvorbě webových aplikací, aby bylo vše co nejvýkonnější na serveru, bezpečné a zároveň přehledné pro toho, kdo web vyvíjí? Tím se budu zabývat později.

Frameworky a knihovny

Teď už je tedy trochu objasněné co to je internet, co to je web a zhruba jaké druhy programovacích jazyků a serverů se používají. Problém je stále v tom, že takový programátor webových stránek ať už v PHP, Javě či čemkoliv jiném, tak se stále musí zabývat obecnými problémy. Když programátor udělá například HTML formulář, tak server ho odešle uživateli na prohlížeč. Uživatel ho vyplní a odešle data zpět na server, který znova vygeneruje v odezvě celou stránku například se zprávou, že je vše v pořádku. To je ta optimistická varianta. Jenomže co když uživatel na formuláři

udělá chybu? Server pošle v HTML znova formulář s chybovou zprávou, ale programátor zapomněl například na to, že ty údaje, které uživatel poslal ve formuláři, tak se musí odeslat v opravném formuláři uživateli už přednastavené, protože jinak by je musel vyplnit znova a byl čím dál více nervozní při každé chybě. A máme tu hned obecný problém, který se týká všech formulářů. Programátor bude muset extra každé políčko formuláře složitě programovat, aby se odesílalo zpět. Bude muset extra u každého políčka samostatně programovat kontroly správnosti formátu a všechno možné i když se vlastně jedná o obecné problémy. Proto vznikly takzvané **frameworky** (nevím, zda je možné přeložit framework jako rámec, ale budu raději používat programátorský výstižnější označení framework(y)). Někteří programátoři nevědí, jaký rozdíl je mezi frameworkem a knihovnou. Hlavní rozdíl je v tom, že framework poskytuje vývojáři kompletní prostředky k tomu, aby vývojář mohl prostřednictvím těchto prostředků vytvořit plně fungující produkt. Knihovna se zabývá jen určitou problematikou. Například matematická knihovna pomůže vývojáři řešit obecné matematické problémy, ale neposkytne mu všechny prostředky k tomu, aby pouze za pomoci této knihovny vytvořil celý program. Framework by se dal brát jako sada knihoven, které pokrývají celou a nebo většinou problematiku vývoje. Tak že začali vznikat různé frameworky, které řešili kompletní problematiku uživatelského rozhraní **UI (User Interface)** v oblasti webu. V oblasti Javy, kde jsem se převážně pohyboval, jsou to například frameworky **Struts**, **JSF (Java Server Faces)** a **Zkoss**. Programátor používající framework například nemusí ani vědět, co to vlastně je HTML. On se HTML kódem a jeho přenosem mezi web serverem a prohlížečem nemusí zabývat, protože vývojáři framework nabízí paletu UI prvků (**UI komponent**). Vývojář poskládá

komponenty do nějakého celku. Řekne například, že tady bude vstupní políčko (UI komponenta), které je povinné, bude to políčko pro datum, tak že bude možnost vybrat tlačítkem datum z kalendáře. Potom už se jen vývojář postará, co udělá s touto uživatelem vyplněnou hodnotou, až přijde na server, ale žádné HTML ho vlastně nezajímá stejně tak otázka toho, jak naprogramuje kontrolu, zda uživatel vyplnil a nebo nevyplnil hodnotu, či zda je vyplněná správně a jak případně uživatele informovat o špatném vyplnění. Tyto všechny obecné problémy řeší za vývojáře framework.

Tím se konečně blíží k smyslu mé úvahy, protože hlavní nadpis těchto článků je „Technologický návrh systému“. Tím technologickým návrhem myslím vlastně návrh samotného frameworku, ve kterém bude systém vytvářený. Měl by být tedy co nejméně výkonnostně náročný na servery, protože se dá předpokládat, že systém bude využívat spousta lidí a celkem často, tak aby se nemuselo kupovat zbytečně moc nebo drahých serverů (označení server není myšlení jen program, ale je to i počítač, na kterém jsou servery spuštěné). Další požadavek na framework je, aby byl bezpečný proti případným útokům a také, aby vývojář s ním mohl pracovat co možná nejrychleji a nebyla nijak omezována jeho fantazie.

Co máme tedy k dispozici? Budu vycházet ze svých osobních zkušeností, které vycházejí z nekomerčního světa produktů naprogramovaných v Javě (v PHP jsem moc nedělal, ale počítám, že tam to bude hodně podobné) a třeba se nakonec dostanu k závěru, **že žádná Java či PHP ani nic podobného ani není potřeba.**

Struts framework je asi jeden z těch prvních pro Javu. Setkal jsem se s ním na zastaralých projektech. Není příliš pohodlný pro vývojáře a znalosti HTML jsou určitě potřeba. Výkonnost je celkem asi dobrá, ale ne ideální, protože server se zabývá stále odesíláním HTML kódu, když by to mohl generovat JS (JavaScript) na straně prohlížeče. Zabezpečení proti útokům se dá dělat ale celkem dobře. Struts tedy moc vyhovující není, když vezmu všechny hlediska.

Další framework, se kterým jsem se setkal při tvorbě vendingového systému na prodej jídla (ale i jinde) byl **JSF (Java Server Faces)**. Byl celkem pěkný co se týče pohodlnosti vývoje. Vývojář nemusel znát žádné HTML, protože paleta komponent byla pestrá. Dokonce pro JSF existovali extra sady komponent jako například RichFaces a asi i jiné, tak že vývojář měl z čeho vybírat. O pohodlí vývojáře bylo celkem postaráno, ale co pohodlí serveru? Taková komponenta potřebuje mít prostor, kam si může ukládat a číst svá data. Například komponenta tabulky potřebuje mít uložené případné stavy řazení sloupců a filtrování, které si uživatel nastaví. Musí si je pamatovat, aby při znova načtení stránky ze serveru byly stavy uchované. JSF tento problém řeší tak, že server kromě vygenerované HTML stránky odešle uvnitř ní skrytá data v neviditelném políčku, kde jsou zakódované stavy všech komponent. To znamená, že paměť serveru třeba není tak vytěžována, ale je to celkem náročné na přenos dat, protože ne jenom, že se odesílá HTML, kterou ještě navíc musí server vygenerovat (to by mohl přeci generovat JS v prohlížeči), ale ještě k tomu se přenášejí všechny stavy komponent. Pro server to pohodlné moc není. Navíc bezpečnost je také asi trochu “děravá”, protože co když si uživatel řekne, že rozkóduje stavy komponent a pošle nějaký podvrh. Komponenty na straně serveru mohou být sice naprogramované tak, že zamezí takovému duhu útoku, ale přeci jenom ta možnost se tu nabízí. JSF bych tedy nevolil, protože i když je celkem pohodlný na vývoj, tak k prostředkům serveru šetrný moc není.

Co **ZK framework (ZKoss)**? ZK framework je moderní framework pro Javu. Pro vývojáře je jako JSF pohodlný a možná ještě pohodlnější. Vývojář stejně jako u JSF nemusí znát žádné HTML a vše si staví z předem připravených komponent. Komponenty fungují ale trochu moderněji než u JSF, protože se zde více využívá technologie AJAX o které jsem se zmiňoval výše. Nová stránka se tedy neposílá ze serveru celá, ale nahradí se pomocí JavaScriptu jen ta část, která se mění. To zní asi dobře. Konečně přichází nějaké Hi-Tech (High-Technology, vyspělá technologie) řešení. Komponenta v ZK frameworku se skládá vlastně z dvou částí, což samo o sobě není nic špatného. Jedna část se jmenuje widget a je napsaná v JS (JavaScriptu). Widget se stará o generování a aktualizace DOM úseku, který tvoří viditelnou část komponenty v prohlížeči. To je super nápad,

protože HTML nebude muset generovat a posílat server, když to zajistí widget. Widget komunikuje se svým protějškem komponenty, který je na serveru a je napsaný pro změnu v Javě. Máme tu tedy potřeba dva programovací jazyky k vytvoření jedné komponenty (JavaScript a Java), což považuji za nevýhodu pro vývojáře, kterou se pokusím vyřešit. To ale není ten hlavní kámen úrazu tohoto frameworku. Jak to bude se stavy, které tato komponenta musí někde uchovávat? Všechny stavy, které specifikují viditelné chování komponenty jsou na straně jak widgetu, tak na straně serveru a přenášejí se jen tehdy, když dojde k jejich změně. **Cože! To jako fakt?** To se nám ten Hi-Tech trochu oddálil. Zákazníci využívající aplikace vytvořené v ZK mohou dopředu vyhlížet obchody, kde mají operační paměť a úložná zařízení zrovna v akci, protože se jim to hodí do serverů. Server v případě, že využije plně operační paměť, tak další operační data ukládá buď na SSD a nebo kotoučový disk do swap souborů, což obzvlášť v případě kotoučového disku dost zpomalí provoz. To se v případě využívání aplikací psaných pod ZK frameworkem asi často využívá. Pokud ovšem nechcete psát aplikaci, kterou bude využívat třeba jen deset lidí. V deseti lidech problém asi nebude nastávat. Já vím o čem mluvím a viděl jsem na vlastní oči, když se nasazovala aplikace pro jeden nejmenovaný obchodní řetězec, která byla psaná v ZK. Aplikaci využíval asi větší počet lidí a stále byly problémy s docházející pamětí a lidé si stěžovali na pomalost. ZK je vzhledově pěkný. Je možné v něm otevírat modální okna a všelijaké záložky. Ted' ale když si uživatel pootvrá v záložkách třeba deset panelů a na každém panelu je hromada komponent, které mají své stavy. Server si u každého uživatele toto vše musí pamatovat a tak není divu, že snadno dochází paměť. To nemluvě o to, že při každé neparné změně stavu komponenty dochází k odeslání dat na serverový protějšek komponenty. Server by přeci měl řešit jen situaci, kdy uživatel potřebuje vyčistit data z databáze a nebo je tam nějakým způsobem uložit. Proč server vytěžovat tím, že si uživatel hraje s roletkou nabízející nějaké hodnoty, které se vlastně ani nakonec třeba nerozhodne uživatel odeslat. Jak je to s bezpečností. Ano nějaká bezpečnost tu je. Komponenty jsou programované z části i na serveru a tam se udržují data, nad kterými je možný dohled. Z hlediska výkonnosti je to ale neslučitelné s myšlenkou, že by systém naprogramovaný v ZK používala většina lidí. Byl by hodně drahý hardware.

Co třeba takový framework [EnyoJS](#)? Ted' už se začínáme odstávat k zajímavé věci. Framework EnyoJS funguje kompletně nad JavaScriptem, tak že může třeba komunikovat se serverem, ale nemusí o server ani zavádět. Aplikaci v EnyoJS si můžete přinést zabalenou na flešce v zip a spustíte jí na počítači, který nemá třeba ani připojení k internetu a stejně bude fungovat po otevření stránky v prohlížeči. Tvorba aplikací v EnyoJS je také pomocí komponent. Uživatel nemusí mít znalost HTML a i tak si z předem připravených komponent může sestavit pěknou aplikaci. Je to poměrně pohodlné řešení řekl bych. Přídavná sada hezkých komponent pro EnyoJS je například [Onyx](#), která je, pokud si dobře pamatuji, součástí distribuce frameworku. Framework je open-source a tedy zdarma. Když jsem přepisoval klientskou aplikaci pro přidělování práce technikům telekomunikační společnosti O2 v roce 2011-2012, tak jsem zvolil právě EnyoJS framework. Nad tímto frameworkem a přídavnou knihovnou Onyx jsem navrhl a vytvořil nový framework nazvaný **EJS (Enterprise JavaScript)**. EJS v české výslovnosti zní jako anglické „ace“, což je v překladu eso. Bylo to takové eso pro firmu ve které jsem tou dobou pracoval, protože se díky tomuto frameworku dokázalo přepsat celkem rychle celkem obsáhlou a několik let vyvíjenou aplikaci do JavaScriptu. Framework EJS bylo nutné vytvořit, protože samotné EnyoJS neumožňovalo řešit některé běžné věci, se kterými jsme se při vývoji často stýkali. Přepis trval myslím necelý rok. Aplikaci bylo možné spustit samostatně v prohlížeči, ale komunikovala se serverem. Dokonce bylo (stále je) možné spustit aplikaci uvnitř aplikace napsané přímo pro android, která umožňovala technikům provoz aplikace i když neměli přístup k internetu. Té androidí aplikaci jsme říkali obálka, protože měla uvnitř interní webový prohlížeč, ve kterém se JavaScriptový klient psaný v EJS otevřel a choval se na oko stejně jako v klasickém prohlížeči. Rozdíl byl v tom, že místo toho, aby se při získávání dat napojoval pokaždé přes internet na server, tak místo toho se připojil na rozhraní obálky přes framework Cordova, který umožňoval JavaScriptu uvnitř interního prohlížeče androidu používat věci, které klasický webový prohlížeč neumožňuje. Jedna z takových věcí bylo

například to, že si androidí aplikace mohou ukládat data do interní databáze telefonu. Klient otevřený v obálce mohl přes rozhraní/framework Cordova ukládat a načítat data z interní databáze, aniž by se připojoval přímo na server a uživatel viditelně nepoznal rozdíl. Rozdíl byl hlavně v tom, že jednou za čas, když byl uživatel připojený k internetu, tak musel odeslat hromadně dat a nebo je nějak aktualizovat. Toto vše je tedy dnes možné přes JavaScript. Ne jen psát aplikace fungující na prohlížečích ať už v počítači nebo na telefonu, ale také v podstatě programovat samostatně fungující aplikace pro telefon, jejichž vnitřek je v podstatě skoro celý v JS. Toto se netýká jen androidích zařízení ale i jiných telefonů jako třeba Apple (detaily jsou na stránkách projektu [Cordova](#)).

Tím Androidem jsem ale trochu odbočil od problematiky, kterou se zabývám. Nechme Cordovu prozatím být. Třeba se do toho nějak zakomponuje časem. Zatím tedy řeším hlavně komunikaci se serverem, která musí být pro server nejméně náročná, bezpečná, pro vývojáře nejméně náročná, dávající svobodu vývojáři a třeba i pro uživatele moderně vypadající.

Finální Hi-Tech specifikace

Za poslední období mé práce v programování webových aplikací byly asi nejvyspělejší technologie, na jaké jsem narazil můj framework „eso“, který běhá nad Enyem a dovede být nezávislý na serveru a pak ten ZK framework, který zahrnuje kompletní serverové řešení, ale uspokojí asi jen lidi, kteří se spokojí s malým počtem uživatelů. ZK je celkem velký systém, tedy oproti Enyu je určitě větší, ale i tak mi Enyo připadá více technologicky vyspělejší i když se tím, co se děje na serveru nijak nezabývá. Co

není, tak může být. Setkal jsem se s názorem vysokého manažera, který nešťastně kroutil hlavou nad aplikací, která byla napsaná v ZK a vzhledem k pomalosti a stížnostem ze strany zákazníků i manažer, který nevidí do technologických nedostatků tohoto zdánlivě vyspělého frameworku, vysloví větu v tom smyslu „Tohle asi není ta správná cesta, kterou by jsme měli jít“. Tím nechci nijak shazovat programátory v tom smyslu, že je to právě jejich vina, že zvolili takovouto technologii, protože v ostatních hlediscích třeba může být skvělá, ale zkrátka se dopředu nepovedl odhadnout ten výkon a možnosti optimalizace. I tak jsem se setkal minulý rok s názorem programátora, který firmu prosazující ZK framework opustil, protože mu to nepřipadá (stejně tak i mě), jako perspektivní technologie. ZK moc budoucnost mít asi nebude na rozdíl frameworků, které se více klientsky orientují, jako například Enyo. Právě proto ZK považuji za méně technologicky vyspělé nehledě na to, že řeší i stranu serveru, což může Enyo a nebo nějaký nový framework postavený nad Enyem dohnat.

V ZK si na straně serveru můžete v Javě krásně skládat a všelijak programovat UI komponenty. Je to ale strana serveru a každý připojený uživatel tím pádem tak zabírá nějaký paměťový prostor na serveru. Enyo má tuto kontrolu nad UI komponenty zvládnutou kompletně na straně prohlížeče v JavaScriptu, čímž nezatěžuje nijak server a hlavně ani nemusí o žádném serveru nic vědět.

Nový framework bude asi celkem podobný esu (EJS), který jsem programoval cca před těmi šesti lety, ale bude mnohem vychytanější, bude mít pod kontrolou server a bude modernější na pohled, protože za těch šest let jsem se ledacos nového naučil. Když jsem dělal eso, tak jsem neměl svobodu, jako mám teď. Byl časový tlak. Server byl vlastně naprogramovaný, tak že všechny kontroly na něm byly hotové, ale jen bylo potřeba dodělat druhý server, který sloužil jako brána mezi novým klientem v JavaScriptu a stávajícím serverem (to jsem už nedělal já, ale jiný programátor). Tak že nějaká bezpečnost se tou dobou moc neřešila a nebyl na to ani moc čas, ale teď jí určitě budu muset řešit.

Stručný souhrn nového řešení

Než se postím do podrobnějších specifikací, tak sepiši stručně návrh řešení, který pochopí každý bez nutnosti umět programovat. Tvorba aplikací nezávislých na serveru ve frameworku bude umožněna podobně jako má například EJS a nebo samotné Enyo. V případě, že bude aplikace odesílat data na server, tak je nutná tzv. **validace** položek na formuláři, aby si uživatel nemohl dělat co chce. Pokud například bude vstupní políčko číselné, tak uživatel nemůže zadat text. Toto není nic nového, ale je potřeba tuto kontrolu udělat i na serveru, protože uživatel může bez ohledu na to, co mu umožní grafické rozhraní, poslat snadno programově podvrh formuláře s nevalidními daty. Teď se ale dostáváme do situace, kdy si někteří programátoři řeknou „To bude práce navíc, když budeme muset ještě extra podruhé programovat stejnou validaci položek na serveru“. Žádná práce navíc to ale nebude, protože ta specifikace validace bude jenom na serveru. Na serveru bude specifikovaný textem ve formátu **JSON (JavaScript Object Notation)** formulář. Budou tam ale specifikace pouze datového charakteru políček a ne vzhledového charakteru. Každé políčko bude v serverové specifikaci formuláře mít unikátní název. Když uživatel vstoupí poprvé na formulář, tak se tyto specifikace společně s daty, která mohou být prázdná a nebo vyčtená z databáze, dotáhnou na formulář klienta. Na straně klienta ale v tomto případě vzdálené komunikace budou komponenty popsáné jen z hlediska vzhledu a ostatní vlastnosti týkající se práce a validace dat budou dotaženy vzdáleně při první návštěvě formuláře. Tím se šikovně zajistí, že programátor nebude muset jednu věc specifikovat na dvou místech a zároveň se nebudou zbytečně provádět validace políček na straně serveru, když to může validovat klient. Kontrola správnosti polí se provede na serveru jen jednou a to v případě, že data budou stejně validní, protože ta samá kontrola prošla už na klientovi. Server vyhodnotí nevaliditu jen v případě, že se pokoušel nějaký hacker poslat podvrh dat. Výkonnostně to bude ideální a server se nebude muset zabývat nijak držením dat týkajících se čistě vizuálních vlastností komponent, což je zbytečné, protože vizualizace bude plně pod kontrolou JavaScriptu. Pokud budou na specifikaci formuláře potřeba nějaké složitější výrazy či funkce, které budou zajišťovat validaci, tak v jakém jazyce budou napsány? Bude se zavádět nějaký nový jazyk kromě JS a Javy či PHP? To je nesmysl, protože programátor by měl mít snahu používat nejméně jazyků, jak jen potřebuje. Musí to být jazyk, který podporuje jak prohlížeč, tak server. Například takové PHP a nebo Java nedovedou pracovat nad daty v prohlížeči. Ta Java možná formou appletů nějak ano, ale byla by to asi dost nesmyslná komplikace. A co JavaScript? Dá se naopak spustit na straně serverů? JS byl původně vytvořený pro webové prohlížeče, ale vzhledem ke své popularitě byl naprogramován i jako samostatný modul (tzv. engine), který je možné připojit k jakékoliv aplikaci a to tedy i k serverům všeho druhu. Možná znáte volně dostupný program Adobe Acrobat Reader na prohlížení PDF souborů. Plná placená verze tohoto programu, která slouží i na samotné vytváření PDF souboru podporuje JavaScript, přes který automatizovaně můžete generovat PDF soubory. Já osobně jsem pro jednoho člověka napsal JavaScript, který má jen 59 řádek včetně komentářů a dovede udělat to, že vezme tabulku z Excelu uloženou v souboru CSV, pak vezme PDF šablonu například smlouvy, kde jsou pojmenovaná políčka pro jméno, příjmení a podobně a po spuštění skriptu se vytvoří výsledné PDF, které má tolik stránek kolik je v Excelovské tabulce a všude doplněné informace o smluvních stránkách. Acrobat sám o sobě toto neumí, ale pomocí znalosti programování v javascriptu a znalosti programovacích možností Acrobatu je toto možné. Stejně tak to ale jde i u serverů. PHP server podporuje spuštění JavaScriptu přímo na straně serveru a stejně tak to umí i Java. To znamená, že není problém dotáhnout na stranu serveru JavaScriptové funkce, které budou sloužit pro validaci dat jak na straně webového prohlížeče, tak na straně serveru.

Má smysl používat webové servery jako například PHP a Java? Smysl to podle mě nemá, což může znít podivně. Smysl to má jen pro provedení ověření uživatele a uchování ověření v relaci po určitou dobu, ale všechno ostatní programování se může řešit na straně databáze. Ono totiž i na databázových serverech se dá programovat a to pomocí tak zvaných **PL (Procedural Language)**. Všechny databáze PL asi nepodporují, ale ty známější, jako třeba placená Oracle a nebo neplacená PostgreSQL, která se Oraclu vyrovná, tak toto umožňují. PostgreSQL dokonce umožňuje více jazyků. Jeden z těchto jazyků se jmenuje **PLV8**. Tento procedurální jazyk není nic jiného, než

JavaScript verze 8 (od toho přípona V8), který umí přímo volat SQL dotazy a různé PL programy. Tím máme asi vyhráno. Oracle nic podobného asi neumí, ale PostgreSQL je zdarma, tak že není čím se obávat. No a když někdo bude chtít framework provozovat třeba na Javě, tak se z PHP tenká vrstva zajišťující ověření uživatele přepíše do Javy. Stejně tak naopak, když bude k dispozici v Javě, tak se snadno přepíše do PHP, ASP, .NET a nebo do čehokoliv jiného. Tím je celkem dobře zajištěna přenositelnost systému do jiných web serverů. Nakonec se třeba naprogramuje tato malá vrstva jako samostatný server, či případně připojí k databázovému serveru a jazyky jako PHP, Java a podobné mohou zaniknout v oblasti webu. PHP se vlastně používá jen v oblasti webu, tak že to by teoreticky mohlo zaniknout úplně.

Jakým způsobem bude probíhat přenos dat? Jedině v JSON formátu. Ten umí JavaScript vytvořit úplně snadno ze svých datových struktur. JSON s datovým modelem, který vyplní například uživatel, tak se odešle na tenký webový server. Web server zkontroluje, zda je uživatel ověřený a případně JSON odešle dál na databázi, kde bude vystavená adekvátní procedura v jazyce PLV8. Ta JSON rozparsuje na pohodlná data čitelná JavaScriptem a provede validaci, která je specifikovaná ve specifikaci formuláře, která se vlastně odesílá na stranu klienta. Po kontrole buďto metoda psaná v PLV8 vrátí JSON s problémy, ale k tomu pravděpodobně často nedojde, tak že metoda zavolá přímo provedení nějakého SQL dotazu v tom méně hezkém případě. Kdo někdy programoval v oblasti databází, tak ví, že tento případ není moc hezký. Lépe bude, když metoda v PLV8 zavolá nějakou metodu, která je psaná přímo v nativním PL jazyce pro PostgreSQL. V takovéto metodě se dají asi mnohem lépe kontrolovat všelijaké transakce a správnost pojmenování databázových sloupečků. Tím pádem odpadne zbytečná starost s persistentními nástroji jako například Hibernate podobně. To je práce navíc, protože se musí specifikovat tabulka jak na straně databáze, tak na straně persistentního nástroje, což je řekl bych i zbytečná zátěž z hlediska výkonu. Lidé, kteří programovali přímo v databázích stejně museli vždy na persistentní nástroje koukat trochu přes prsty a ani se jim nedivím.

Formuláře by byly vyřešené. U přehledů v tabulkách a výběrových listách to bude tak, že se buďto napojí na specifické data, které přijdou ve specifikaci formuláře a nebo se napojí zase přes nějakou PLV8 metodu, které pošlou JSON s nějakými obecnými informacemi o řazení či filtrování dat a zpět se vrátí v JSON výsledný seznam.

Framework bude umět otevírání modálních oken přes knihovnu JQueryUI stejně jako to umí ZK. Enyo samo o sobě modální okna myslím nepodporuje.

Plochy jako v Linuxu. Měla by být možnost pootvírat si libovolný počet ploch, na kterých je možné si libovolně prohlížet jednotlivé formuláře. Každá plocha bude mít samostatný paměťový prostor pro formuláře. Když si například na jedné ploše otevřu formulář s přehledem potravin a nějak si tam nastavím filtr, pak se přepnu na druhou plochu a tam si také otevřu stejný formulář, tak při návratu by se měl komplet obnovit první formulář. Stejně to tak bude, když přejdu na stejnou plochu na jiný formulář a pak se vrátím na původní, což už vlastně vyřešené mám v EJS.

Chytřejší binding dat. V EJS jsem vymyslel vázání vlastností komponent na data. Toto vázání chce ale vylepšit tak, že při změně těchto dat se nějakým mechanismem automaticky rozpozná, jaká data byla změněna a případně se provede automatická obnova obsahů komponent, kterých se měněná data týkají. Návrh řešení mám už vymyšlený.

Takto bych zhruba viděl návrh řešení frameworku.

Kickoff

Řekl bych, že udělám asi nejlépe, když se rovnou pustím do vývoje frameworku a následně do vývoje samotného systému, kde bude k dispozici prvně alespoň základní registrace firem včetně oddělení a osob. Dále tam bude možnost hlasovat. Hosting, kde bude PostgreSQL nějak

seženu, až tam budu mít co dát. Prozatím to budu programovat jen na svém notebooku pod Linuxem Ubuntu. Mohl bych zde rozepisovat podrobnější technické specifikace včetně ukázek kódu, ale to bude stát zbytečný čas, který bych mohl věnovat programování. Časem bych chtěl, aby framework byl dostupný pro všechny zdarma tak, jako vše co k němu využívám, ale už mě to stálo nějaké úsilí a finance, které mám jen díky tomu, že například nemám ženu, děti, auto, nejezdím na dovolenou a neutrácím za různé věci, tak že dokud se mi mé úsilí finančně nějakým způsobem nevrátí, tak těžko mohu uvažovat o tom, že vymyšlené technologie prostě jen zdarma uvolním. Toto se vztahuje ne jen na hotový produkt, ale i na technologické detaily, které jsme zde chtěl rozepsat. Asi teď psaní omezím a nebo budu psát o jiných věcech, abych se mohl soustředit lépe na programování. Každopádně tímto je asi téma technologického návrhu systému uzavřené.

Plán

Teď je potřeba zajistit nějakou, pokud možno reálnou, cestu k realizaci celého projektu. Někaký plán, podle kterého se vlastně už začalo tvořit. Dům se staví vždy od základů a ne od střechy a stejně tak to musí být i v tomhle případě. Vždy je, podle mě, potřeba soustředit se co nejlépe na současný problém a nepřeskakovat. Snažit se dotahovat věci do konce i když je člověk zrovna nucen zabývat se něčím, co mu zrovna moc nejde. Když se bude přeskakovat na to, co je zrovna nejjednodušší a nebo nejzábavnější, tak to svádí k problému nedělat věci pořádně a z toho vznikají další

problémy. Zrovna včera a dnes (5-6.6.2017) jsem řešil jednu technickou nepříjemnost a nevěděl jsem, v čem je problém. Napadlo mě, udělat to jinak, ale za cenu, že to už nebude tak pěkné. Nakonec jsem to nevzal a dnes jsem řešení našel, tak že problém je vyřešen pěkně, čistě a navíc získané zkušenosti při řešení problému se mi mohou hodit na něco jiného. Kdybych problém „obešel“ s tím, že zvolím prozatím jednodušší řešení ale méně hezké, tak ztrácím záruku, že se mi bude chtít problémem ještě někdy v budoucnu zabývat. Navíc si přidělám práci s odstraňováním případného vzniklého nepořádku, což je další demotivace v řešení problému. Trpělivost a pečlivost se vyplácí.

Asi není nutné plánovat na nějaká časová období, pokud tedy nejste pod tlakem nějakých termínů, ale určitě je potřeba nezlenivět a snažit se o pracovních dnech věnovat se alespoň nějaký vyhraněný čas práci. Pak je nějaká naděje na úspěch.

Zde je tedy plán a stav realizace (uskutečnění):

<hotovo, 20.8.2017> Vývoj frameworku jkali: Nenapadá mě teď jiný název pro framework, který jsem navrhl, než že se budu inspirovat svojí doménou jkali.cz a pojmenuji ho jkali. Výslovnost v češtině divná, ale když se to trochu poangličtí, tak by se dalo vyslovovat jako [JBoss](#) (džej-boss), tak [JKali](#) (džej-kali).

PostgreSQL

<hotovo, 5.6.2017> Příprava PostgreSQL: Instalace PostgreSQL pro vývojové účely na osobní počítač. Instalace a testování modulu PLV8. Instalace klientské aplikace pgAdmin pro správu databáze a prozkoumání možností. Popřemýšlení nad uspořádáním balíčků (schémat).

<hotovo, 20.8.2017> Vývoj nástroje Rockets: Součástí frameworku musí být nějaký šikovný a inteligentní nástroj na vystavování (deploy) provedených změn na server. Bude to nástroj pro vývojáře, který bude zajišťovat snadné a okamžité nasazení provedených změn na databázový server. Nebude

řešit nasazování Java kódu (v Javě či PHP bude pouze tenká vrstva, které se často měnit nebude), ale pouze změnové SQL dotazy a vystavení nových balíčků s funkcemi JavaScriptu. Nástroj bude psaný v JavaScriptu pro interpreta (engine) [NodeJS](#), tak že se tím zajistí kompatibilita na různých operačních systémech a navíc si bude rozumět se kódy napsanými v JS, když bude ověřovat jejich verze. Vývojáři to usnadní práci tak, že pozmění kódy psané v JS, které budou víceméně společné pro prohlížeč i server a spustí aktualizaci. Nástroj vyhodnotí jaké kódy se odešlou a jaké ne, tak že oproti Javě se nebude posílat celý webový archiv (WAR), který navíc způsobí odhlášení uživatelů a je nutná výluka (proto pojmenování „rakety“, protože to bude rychlé a i s automatickou navigací). Může to způsobit na moment nekompatibilitu v případě, že například uživatel má v prohlížeči formulář, který byl zrovna aktualizován a byly změněny validace. Toto ale zachytí nová validace na straně serveru, která tam musí být z důvodu případných útoků.

<hotovo, 20.8.2017> Vývoj tenké ověřovací vrstvy: Hned jak bude „raketový“ systém připraven, tak se pustit do vývoje tenkého serveru v Javě pro kontejner Tomcat 8 (později třeba v PHP a jinde). Časem se ve vrstvě asi nashromáždí knihovny. Například by mohla umět generovat PDF pomocí knihovny [Apache FOP](#), ale zdrojová data pro generování budou vytvářena na straně databáze JavaScriptem. Stejně tak by měla umět tato tenká vrstva umět vygenerovat obrázek CAPTCHA s kontrolním kódem. Tento kód z bezpečnostních důvodů nelze

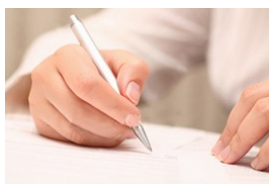
přímo přenášet na klienta. Ostatní obrázky jako například grafy by se ale měli generovat z dat přímo v HTML5 plátech pomocí JavaScriptu, tak že grafy bude možné třeba i animovat či udělat interaktivní. Stahování videí, obrázků všeho druhu a zašifrovaného JSON výpisu aktivit uživatele bude ale asi potřeba řešit přes tuto vrstvu. Asi to bude trochu výkonnější. Všechny funkcionality této vrstvy se neudělají najednou, ale to co se udělá by mělo být pořádně, aby se k tomu nebylo potřeba už vracet.

<hotovo, 20.8.2017> Design a tvorba frameworku v JavaScriptu: Psaní funkcí v PLV8 a i samostatných balíčků v JavaScriptu ať už pro klienta, server a nebo kombinovaných. Hrubé zadání je v článku „Finální Hi-Tech specifikace“ na stránce 53.

<čekání> Enkláva: Nevím, jak se nakonec systém pojmenuje, ale dávat mu název Eden by bylo asi hodně předčasné. Organizace je široké označení. Enkláva je přesnější, protože označuje subjekt uvnitř státu, který je ekonomicky a politicky samostatný.

<čekání> Sběr dat: Jako první bude naprogramovaný registrační formulář, přes který se uživatelé zaregistrují a nebudou povinni uvádět datum narození. Jejich identifikační číslo bude specifikované podle pravidel popsanych v článku „Identifikace osoby“ na stránce 27. Začlenění se do firem a

oddělení podle článku „Hierarchické uspořádání pracovníků a kontrola falešných registrací“ na stránce 28. Bude vytvořený formulář umožňující hlasování o tom, zda chtějí pracovníci přepojit firmu do systému a stát se tak součástí enklávy. Finance takové firmy a vyplácení pracovníků bude řízené systémem. Obchody, pojišťovny a podobné budou tržby posílat přímo do společné

pokladnice podle popisu v článku „Co obchodování, monopoly, placení vývoje?“ na stránce 35. Žádné daně se platit nebudou, tak že lidé budou mít více peněz, ale v případě, že bude nezaměstnanost a bude špatná ekonomická situace, tak se může stát, že budou peníze od lidí vybírány na podporu nezaměstnanosti podle článku „Jak řešit přicházející krizi?“ na stránce 35, ale ne na žádné nesmyslné sociální dávky. Ve státě jsou pracujícími lidem odebrány na sociální dávky a výplaty těm, kteří vlastně společnost nijak zvlášť a nebo vůbec neobohacují i když jsou například zdraví a mohli by, tak že toto je mnohem efektivnější a spravedlivější systém.

Jak to bude s policií? Policisté nijak bití myslím nebudou, protože také budou ušetření daní. Při počátečním sběru dat se vytvoří organizace určená pro policii, což bude obdoba firmy. Do ní se přiřadí stávající policisté, kteří budou chtít hlasovat, zda chtějí a nebo nechtějí být v enklávě. Pokud chtějí zůstat ve státě, tak se pro ně nic v podstatě nezmění, akorát budou registrovaní v systému. Ti co chtějí přejít do enklávy, tak do ní přejdou. Stávající policie si bude vydělávat převážně tím, že budou dělat trenéry nových zájemců. Budou za to placení přímo z veřejné pokladnice, ale budou placení hodinově a jen za konkrétní odvedenou práci. Tím pádem součástí vstupní registrace uživatel bude muset být informace o tom, v jakém městě žijí a také zda mají zájem stát se policisty. Takto bude možné vyhodnotit kolik policistů je ve městě a kolik potenciální práce pro ně bude za trénování běžných lidí. Obecně policisté, ať už trénují a nebo netrénují, tak budou placení hlavně za konkrétní zásah. Budou placení i za pohotovost, ale to bude jen takový bonus, který se jednou za čas vyplatí. Kdo bude platit policii v případě zásahu? Dává smysl, aby když někdo někde dělá nepořádek a vyvolává konflikty, tak aby to šlo z veřejných peněz? Smysl to žádný nedává. Když problémoví lidé budou muset platit policajní zásah z vlastních peněz, tak možná bude méně konfliktů. Zásah policie bude placený stranou, která konflikt vyvolala a nebo to budou třeba i obě strany ve spravedlivém poměru, když se dokáže vina obou stran. Placení zásahu bude řešené podobně jako u ničení veřejného majetku popsaného v článku „Ničení veřejného majetku“ na stránce 8. Pokud pachatel není v enklávě a nebo nemá na účtu dostatek peněz pro zaplacení zásahu, tak bude zásah vyplacen policii z veřejné pokladnice. Pachateli vznikne ale dluh, který bude systémem nucen splatit tím, že mu to bude ztrháváno z výplaty. V případě, že není v systému, tak bude při zásahu muset být zaregistrován pro případ, že se někdy do systému připojí. Nějaké finanční vymáhání mimo systém asi nemá smysl. Policie v enklávě se bude snažit tolerovat zákony státu, ale jen v případě, že nepůjdou vyloženě proti morálním pravidlům. Policie v enklávě se bude řešit hlavně podle zdravé morální orientace a ne podle nějakých zákoníků navrhovaných zákonů. Zákon musí být hlavně v srdci a ne na papíře, což platí ne jenom u policie. Policie musí podle mě budit respekt. Každý policista by měl mít pistoli ať už nabitou či jen pro zastrašení. Pendrek je asi nesmysl, když pistole stačí. Vyděl jsem, jak policista používal pendrek a ten, co byl bit to ignoroval. Možná nějaký nůž bude více funkční, než pendrek. Hlavní je ale budit respekt, tak že tím se může předejít zbytečnému násilí. Třeba například v takovém Libanonu se prý téměř nekrade. Když něco někdo ukradne poprvé, tak mu useknou malíček. Podruhé už je to ruka u, nebo v zápěstí a aby se zastavilo krvácení, tak se bez umrtvení ponoří končetina do vroucího oleje a celé se to vysílá veřejně v televizi. Po třetí krádeži už se usekne ruka snad někde kousek od ramene. Předpokládám, že pro milosrdenství v Libanonu místo nemají ale třeba se pletu. Tím nechci naznačovat že s takto tvrdým způsobem trestu souhlasím. Když někdo krade, tak třeba byl donucen špatnou ekonomickou situací či místním systémem a trestat to sekání rukou mi přijde nepřiměřené. Něco jiného je ale, když někdo například udělá nějakou škodu a chce se vyhnout odpovědnosti. To je naprosto jiná situace. Takový člověk není pod tlakem hladu a dejme tomu, že žije v systému, kde ho neutlačují bohatí. Takový člověk se vyloženě vysmívá spravedlnosti a jde vyloženě proti ní. To už je ale i trest smrti přiměřený. Stejně se asi nenajde nikdo takový, kdo by až na smrt odmítal přijmout zodpovědnost za své ničemné jednání. Osobně tomu moc nevěřím. Vyzbrojovat budoucí policisty bude stávající policie. Policie má k dispozici trestní rejstřík a může si

zjistit, kde člověk pracuje a poptat se tak, zda je slušný a podobně. Sice jsem psal v článku „Čestný kandidát na policii“ na stránce 37, že tito kandidáti budou vyhodnocení systémově, ale z počátku se systém teprve bude zavádět, tak že data moc nebudou. Proto je potřeba využít dat policie, které se třeba časem přenesou do systému. Někdo možná namítne, že enkláva přeci nebude využívat prostředků státu. Problém je ale v tom, že běžní slušní lidé, kteří přešli do enklávy, tak policii zaplatili spousty peněz i když třeba ani nic od nich nepotřebovali. Z tohoto důvodu budou prostředky státní policie dostupné i pro policii v enklávě, protože tam těm lidem stát v této oblasti opravdu dost dluží.

Co převody peněz do systému? Z počátku to bude muset být udělané tak, že když někdo bude chtít do systému poslat nějaké peníze, tak je převede na účet nějaké důvěryhodné osoby, která zveřejní místo svého bydliště, aby se ten člověk dal dohledat. Netvrdím, že to musím být zrovna já, ale někdo se toho asi bude muset zhostit. Tím, že převede někdo peníze na účet této osoby a uvede v poznámce své unikátní identifikační číslo třeba s poznámkou pro příjemce „EDEN20010501001247“. Když naopak osoba bude chtít peníze vybrat, tak zadá v systému požadavek na výběr a správce pokladnice zařídí převod z banky na účet příjemce. Když dojde k nějakému omylu, tak vždy to bude možné prověřit třetí stranou a to bude banka, které bude spravovat účet veřejné pokladnice. Časem se založí za tímto účelem asi samostatná registrovaná „banka“. Teď tu máme ale situaci, že lidé budou chtít být v enklávě, aby nemuseli platit daně, ale peníze si budou často vybírat, tak že se vyhnou financování případného rozvoje. Nevyhnou se ničemu. Buď to budou pracovat ve státní firmě a budou platit daně, a nebo budou v enklávě a když jim systém započítá nucené financování rozvoje, tak to nebude tak, že firma bude posílat přímo výplatu lidem na jejich účet. Když tam bude vytvořený nějakým způsobem dluh, tak se bude v první řadě platit ten dluh a něco se zpřístupní uživateli formou stravenkového režimu kreditu. Živnostníci budou také muset být vypláceni systémově a jejich tržby půjdou do pokladnice. Samozřejmě, že pokud máte dluh a kredit je pouze stravenkový, tak nemůžete převádět ze systému ven žádné peníze.

Tímto jsou snad vyřešené všechny a nebo většina nejasností kolem dotazů, zda zůstat a nebo nezůstat ve státě.

<čekání> Potvrzení registrace: Mezi tím, co se bude hlasovat, tak se připraví další potřebné funkcionality týkající se financí. Po tom, co se odhlasuje, tak bude potřeba zavést lidi do systému a k tomu bude potřeba určitě minimálně otisk prstu a fotka. Pokud je k dispozici občanka s českým rodným číslem, tak se převede do systému rodné číslo a případně nastaví město bydliště. Celá adresa není podstatná. Jde jen o statistiku. Tento

údaj budou uživatelé moci sami změnit, tak se nebude moci používat k důležitým věcem. Fotku a otisk prstů změnit nebudou moci stejně tak po potvrzení registrace nebudou moci už změnit ani své identifikační číslo. Potvrzení registrace bude moci dělat asi jen policie. Nakoupí se nějaké kvalitní senzory na otisk prstů (výběr je velký př. [zde](#), nebo [zde](#)). Prohlížeč, ve kterém budou lidé přistupovat do systému pravděpodobně neumožňuje připojení na tento fingerprint senzor, ale výrobci dodávají software v různých jazycích pro ovládání. Například pro Javu či Android. Naprogramuje se tedy pro policii speciální aplikace přímo na Android, Apple či třeba v Javě pro desktopy aplikace, která bude umět číst z těchto senzorů. Tato aplikace se bude rozvíjet a časem se přidá asi broadcast komunikace na stopování zločinců a podobně. Začne to ale těmi fingerprint senzory. Aplikace umožní jednoduché přihlášení policisty do systému a k telefonu nebo tabletu bude přes USB konektor připojený senzor. Pro porovnávání otisků prstů se dá použít opensource knihovna [Biometric SDK](#), která je pro více jazyků a bude pravděpodobně nejprve v Javě na

webovém serveru Tomcat. Policista tedy bude přihlášený přes extra aplikaci do systému a bude moci podle otisku vyhledat identifikační číslo či čísla osob. Buďto osoba nebude existovat, tak jí bude moci zaregistrovat tím, že udělá i fotku a zadá nějaké nové číslo třeba podle data narození, nebo podle rodného čísla či použije volné číslování. U každé osoby bude evidovaný policista, který potvrdil registraci, stejně tak tam bude informace, zda bylo potvrzení registrace už proplacené. Je to přeci práce, jako každá jiná a i tak registrace se budou proplácet v nějaké přiměřené míře. Budou se proplácet ale až bude naprogramovaný finanční modul a budou v pokladnici na to peníze, tak že hned při rozbíhání potvrzování registrací k tomu asi nedojde. Když policistovi systém vrátí více osob s podobným otiskem prstů, což nevím, zda může nastat, tak potom systém vrátí i fotografie a pak policista rozhodne. Připíše do poznámky k osobě, že se třeba něčeho dopustila a bude potřeba později vyčíslit a strhnout škodu. Případně si může dotýčný na policistu stěžovat.

<čekání> Ekonomický modul a rozvoj ekonomiky: Česká republika nejenom tedy, že je bohatá co se týče na demony posedlými super zabijáky (viz. [video](#)), kteří čekají na jakéhosi vůdce, ale navíc jsou zde bohaté zásoby lithia, tak že by se zde mohly vyrábět auta třeba i na baterky. Těžba lithia by mohla oddlužit zemi, což by bylo super. Když jsem zmínil ty super zabijáky, tak mi to trochu připomíná film Pán prstenů 3 – Návrat

krále, kde hraničář Aragorn ovládl prokleté nesmrtelné bojovníky, kteří se postavili na dobrou stranu a tím se vlastně vykoupili z prokletí. To je docela dobrý námět na strategický tah v Čechách. Dostat prokleté na dobrou stranu a tím je osvobodit. Teď ještě najít toho záhadného hraničáře. Když se bude pracovat na aplikaci pro policii viz. „Potvrzení registrace“, tak souběžně je potřeba vyvíjet tu část systému, která bude umožňovat platební transakce, podporu rozvoje hlasováním, vyplácení lidí, kteří jsou zaměstnaní na hlavní pracovní poměr. Jde o to, aby mezitím co se bude hlasovat o tom, která firma přejde pod systém, tak než bude možné přejít, aby mezitím byl naprogramovaný systém umožňující platby, zavedení stávajících firem do systému a také tu aplikaci na snímání otisků prstů, která bude potřeba při definitivní registraci uživatel a tak umožnit platební operace.

Jeden kamarád mi řekl, že systém nebude umět ohodnotit spravedlivě třeba například takové učitele. Jeden učitel bude učit dobře a druhý špatně. Jak se to vyhodnotí spravedlivě? Má odpověď je „A teď se učitelé hodnotí spravedlivěji?“. Budou určité oblasti, které asi nepůjdou udělat lépe, než jsou teď. Každopádně když se to vezme z celkového hlediska, tak systém bude mít asi velký přínos pro stávající společnost. Pro každého by měla být jeho práce jeden ze smyslů života, který ho naplňuje a neměl by brát práci jako prostředek k získání co největšího množství peněz. Takový člověk se dostává na „tenký led“, kdy už může obírat ostatní i když by mohl být skromnější a i přes to plně šťastný.

V momentě, kdy se začnou přepojovat firmy na systém, tak se kapitál převede do společné pokladnice a nemovitost zabere. Lidé už si svojí práci na kapitál i nemovitost dávno vydělali. Tady v Čechách při dnešních platech určitě ano. Je jenom velkorysý, že pracovníci nebudou chtít vrátit to vše, co si skutečně vydělali svou prací, ale velkorysost je správná věc, tak je dobré se jí držet a nechtít zbytečně více. Teď ale může dojít k tomu, že někteří bohatší lidé, kteří žijí z vykořisťování ostatních nechápou co je to spravedlnost a budou chtít brát chudým lidem i to málo, co vlastně mají i když chudí nechtějí velkoryse víc. Zaslepení vykořisťovatelé se tímto nebudou chtít osobně zabývat, ale možná najmou nějaké vojáky, či žoldáky a nebo obojí, aby se se situací vypořádali. V tento moment bude zapotřebí ideálně „hraničář“ se svými pomocníky, ale pokud nebude k dispozici, tak alespoň nějaká obrana složená z lidských vojáků či policistů. Také jsem měl debatu s jedním člověkem, kterého já osobně považuji za morálně zaslepeného. Není mu stále jasné, jak mohu vědět, že to co navrhuji je opravdu správné. Přeci spravedlivě uvažující člověk to dovede rozpoznat. Z mého pohledu je vykořisťování a obecně jakýkoliv způsob odebírání svobody ostatním slušným lidem a ničemné jednání vždy špatné. Teď tu máme situaci, kdy bohatí už nebudou tolik bohatí, protože pracovníci, kteří na ně vydělávají se osamostatní a vezmou si i něco z toho, na co si už

vydělali. Bohatým se to nebude líbit a tak vezmou peníze, které jim vydělali pracovníci, ale pracovníci je nechtějí zpět. Bohatí ty peníze pracovníků zaplatí vojákům na to, aby je poštváli proti pracovníkům. Vojáci aniž by si uvědomovali, z čeho ty peníze ve skutečnosti jsou získané, tak slepě půjdou proti pracovníkům, kteří vlastně ve skutečnosti ani nikoho neokradli a ještě velkoryse nechali bohatým jejich bohatství. Teď ale otázka je, kdo má větší vinu. Bohatí si myslí, že byly okradeni, ale je to naopak, protože celou dobu okrádali pracovníky oni. Vojáci si myslí, že dělají dobrou věc a hájí možní i spravedlnost, ale využívají sílu. Na čí straně je tedy vlastně větší vina? Pracovníci jsou v tom nevinně a ještě jsou velkorysí. Bohatí jsou zmatení a pouze vytvářejí jakousi nečestnou nabídku. Nedopouštějí se osobně žádného násilí, ale matou ostatní. Vojáci ale jsou zmatení a ještě k tomu navíc využívají svojí sílu. Tak kdo je tedy vlastně nejvíce vinen? Největší vinu mají ti vojáci, protože jsou jednak ve lži a navíc využívají svojí sílu k prosazení zla. Morálně zaslepený člověk mi řekne: „ale oni byly vmanipulováni do svojí situace,..“ Já na to odpovím: „každý člověk je sám zodpovědný za své činy a když už se chystá používat zbraně a nebo jiné násilné prostředky, tak by si měl dávat velký pozor na to, zda není nikým manipulován a zda jedná spravedlivě“. Ono i těm bohatým se může zdát, že mají nárok na své bohatství, protože dali práci třeba hodně lidem, ale jejich práce je dávat práci a je to práce, která by měla být hodnocená podobně časově, jako práce ostatních s ohledem na náročnost. Kdo má větší vinu kat a nebo soudce. Pokud soudce neumí být zároveň kat, tak je to podle mého názoru zbabělost a zásadní chyba v justičním systému. Každopádně když už je justiční systém špatný, tak větší vinu nese určitě ten kat, protože se nechal vmanipulovat (pokud se tedy nechal vmanipulovat) až k vraždě a navíc ve špatném justičním systému. Píšu tady o manipulaci jako o něčem jednoznačně špatném, ale nenapsal jsem, jak se jí bránit. Bránit se jí dá rozumem, znalostí fakt a za pomoci svědomí, které by mělo vycházet z čistého srdce. Každý je zodpovědný za své jednání i v případě, že je manipulován, protože i ten kdo manipuluje je pravděpodobně obětí manipulace, ale sám nevyužívá hrubou sílu. Pokud tedy přijde nějaká vojenská síla placená z peněz těch proti kterým byla poslána, tak je možné projevit ještě větší velkorysost a i těm nabídnout, že se mohou připojit v míru, jak už jsme psal v článku „Postupné napojování firem na systém“ na stránce 16. Pokud ale ani to nebude pochopitelné, tak už s milostí je konec. Více milosti možné dát ani snad není. Co ale potom? Má smysl nějaké střílení se navzájem? To by se mohlo postřílet asi hodně lidí? Kdo o to stojí o nějaké masové zabíjení. Tak potom by bylo chytré využít krutost a nahánění strachu, aby i ti prvotřídní zaslepeni zvažovali konfrontaci s těmi, kteří nikoho nechtějí omezovat. Když už jsou v Čechách super vojáci, tak pro ně nebude problém pochyť pár takových potížistů a vystavit je nějakému strach nahánějícímu mučení, aby každý dvakrát zvážil nesmyslné a hlavně nespravedlivé útoky.

<čekání> Rezervační pracovní systém: Až teprve potom se bude moci začít vytvářet systém rezervování práce. To bude pro lidi, kteří chtějí žít svobodnějším stylem života, pro nově příchozí lidi, kteří si budou hledat nějakou práci a nebo třeba pro turisty. Možná, že se tento rezervační systém pak bude aplikovat v co nejvíce zaměstnání, kde je zavedený hlavní pracovní poměr.

Prozatím je asi plán nhrubo udělaný. Teď se budu muset pustit do programování toho frameworku.

První díl příběhu má 139 stránek, druhý díl má 77 stránek a Úvahy mají 61 stránek. To je celkem 277 stránek. To je pěkný počet a obsahově jsem zatím celkem spokojený. Teď se mohu s radostí pustit do programování něčeho, co mi dává smysl a bude mě to bavit více než psaní úvah či příběhů. Myslím si, že ale úvahy nejsou definitivně uzavřené a budu do nich zasahovat i kdyby to měla být jen aktualizace termínů plánu.

JKali framework: <http://jkali.cz/data/jkali.pdf>

Projekt Eden: <http://jkali.cz/data/eden.pdf>